

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE

Právnická fakulta

Jakub Málek

**ROZHODOVÁNÍ MIMO VALNOU HROMADU
KAPITÁLOVÝCH SPOLEČNOSTÍ (PER ROLLAM)**

Diplomová práce

Vedoucí diplomové práce:

JUDr. Kateřina Eichlerová, Ph.D.

Katedra obchodního práva

Datum vypracování práce:

5. března 2015

Čestné prohlášení

Prohlašuji, že předloženou diplomovou práci jsem vypracoval samostatně a že všechny použité zdroje byly řádně uvedeny. Dále prohlašuji, že tato práce nebyla využita k získání jiného nebo stejného titulu.

V Praze dne 5. března 2015

Jakub Málek

Poděkování

Na tomto místě bych rád poděkoval JUDr. Kateřině Eichlerové, Ph.D. za cenné připomínky a rady a odborné vedení mé práce, jakož i všem, kteří mě při její tvorbě podporovali, zejména mé rodině a přítelkyni Simoně.

ROZHODOVÁNÍ MIMO VALNOU HROMADU KAPITÁLOVÝCH SPOLEČNOSTÍ (PER ROLLAM)

Decision making outside the general meeting of limited
companies (per rollam)

Obsah

Úvod	1
1. Kapitálová společnost	3
1.1 Právní úprava a pojem	3
1.2 Vybrané znaky kapitálových společností	4
2. Obecně k rozhodování valné hromady kapitálových společností	7
2.1 Působnost valné hromady kapitálové společnosti	7
2.2 Povaha usnesení valné hromady kapitálové společnosti	8
2.3 Způsoby rozhodování na valné hromadě kapitálové společnosti a mimo ni	10
3. Obecně k rozhodování mimo valnou hromadu kapitálových společností (per rollam)	14
3.1 Právní úprava	14
3.1.1 Právní úprava před a po rekodifikaci soukromého práva.....	15
3.1.2 Zahraniční a historický exkurz.....	17
3.2 Rozhodování per rollam a jeho specifika	18
3.2.1 Pojem a specifika rozhodování per rollam.....	18
3.2.2 Okruh otázek rozhodování per rollam.....	21
3.2.3 Zákonný postup při rozhodování per rollam	22
3.3 Povaha rozhodnutí přijatého způsobem per rollam	24
4. Vybrané otázky rozhodování mimo valnou hromadu kapitálových společností (per rollam)	26
4.1 Osoba oprávněná zaslat návrh rozhodnutí	26
4.1.1 Osoba oprávněná svolat valnou hromadu	26
4.1.2 Pojem „osoba“	33
4.2 Adresáti návrhu rozhodnutí	34
4.2.1 Adresáti ve společnosti s ručením omezeným	36
4.2.2 Adresáti v akciové společnosti.....	40
4.2.2.1 Akcie na jméno a seznam akcionářů	41
4.2.2.2 Akcie na majitele.....	45
4.3 Návrh rozhodnutí	48
4.3.1 Obsahové náležitosti návrhu rozhodnutí	49
4.3.2 Forma návrhu rozhodnutí a jeho zaslání a doručení	51

4.3.3	Specifika rozhodování per rollam s využitím technických prostředků	55
4.4	(Ne)vyjádření společníka k návrhu rozhodnutí	57
4.4.1	Oprávnění společníka vyjádřit se k návrhu rozhodnutí.....	57
4.4.2	(Ne)vyjádření společníka a jeho náležitosti	60
4.5	Vliv rozhodování per rollam na práva společníků kapitálové společnosti	64
4.5.1	Právo podílet se na řízení společnosti	64
4.5.2	Právo na informace obecně	66
4.5.3	Právo akcionáře uplatňovat návrhy a protinávrhy	67
4.5.4	Zneužití většinového principu.....	68
Závěr		70
Seznam zkrácených názvů		72
Seznam citované a použité literatury a dalších zdrojů		74
	Právní předpisy České republiky	74
	Právní předpisy EU, zahraniční a historické právní předpisy.....	74
	Monografie.....	75
	Články.....	76
	Internetové zdroje	77
	Soudní rozhodnutí.....	78
Abstrakt		80
Abstract		81
Název práce a klíčová slova		83

Úvod

Rekodifikace soukromého práva a práva obchodních společností a družstev (obchodních korporací) vycházející z občanského zákoníku a zákona o obchodních korporacích rozšířila potenciál praktického využití rozhodování mimo valnou hromadu kapitálových společností (per rollam), jak u společnosti s ručením omezeným, tak i v rámci akciové společnosti, natolik, že si tento institut zaslouží dle mého názoru větší pozornost. S ohledem na účinnou právní úpravu institutu a úroveň propracovanosti její koncepce se pak jeví jako vhodné upozorňovat na její případná úskalí a výkladové problémy. V budoucnu totiž může být dosaženo jejího zpřesnění a kultivace, což by mělo a mohlo být i přínosem mé diplomové práce.

Cílem diplomové práce je zejména za užití popisné a analytické metody a právní argumentace analyzovat právní úpravu rozhodování per rollam v kapitálových společnostech, zaměřit se na její specifika a možné výkladové problémy vybraných otázek samotného procesu rozhodování, zhodnotit dopad rozhodování per rollam na práva společníků kapitálových společností a v neposlední řadě navrhnout alespoň rámcové možnosti dalšího vývoje právní úpravy *de lege ferenda*. Podpůrně je užito komparativní metody s britským a slovenským právním řádem. Slovenská právní úprava obsažená ve slovenském obchodním zákoníku je české velmi blízká, britská vycházející z Company Act 2006 pak nabízí detailnější právní úpravu předmětného institutu a může sloužit jako bohatý inspirační zdroj.

Diplomová práce je členěna do čtyř kapitol. Po úvodním vymezení pojmu kapitálové společnosti a nastínění jejích charakteristických znaků v první kapitole se v kapitole druhé věnuji obecnému rozboru valné hromady jakožto nejvyššího orgánu kapitálových společností s důrazem na možné a alternativní způsoby rozhodování na a mimo ni. Ve druhé kapitole rovněž zmiňuji otázku povahy usnesení valné hromady. Ve třetí kapitole se věnuji samotnému rozhodování per rollam v kapitálových společnostech, kdy nejprve obecně představuji institut rozhodování per rollam, jeho právní úpravu, zmiňuji jeho specifika a vymezuji povahu rozhodnutí přijatého tímto způsobem.

Následně ve čtvrté nejobsáhlejší kapitole podrobněji rozebírám konkrétní vybrané otázky, jež považuji v rámci účinné právní úpravy rozhodování per rollam v kapitálových společnostech za nejzásadnější. V jednotlivých podkapitolách postupně řeším otázky, kdo je v kapitálové společnosti osobou oprávněnou zaslat návrh rozhodnutí k jeho přijetí per rollam, kdo jsou adresáti návrhu rozhodnutí, jakým způsobem je můžeme určit a jaké formální a obsahové náležitosti musí návrh splňovat. Dále jsou to otázky oprávnění společníka vyjádřit se k doručenému návrhu, otázka následků spojených s různými způsoby reakce společníka a její náležitosti. V poslední podkapitole pak uvádím úvahu o vlivu rozhodování per rollam na práva společníků kapitálových společností, a to s důrazem na právo podílet se na řízení společnosti, právo na informace obecně, právo akcionářů uplatňovat návrhy a protinávrhy a na možné zneužití většinového principu.

Závěr diplomové práce je především zhodnocením použité metodiky práce a souhrnem poznatků získaných analýzou vybraných otázek rozhodování per rollam v kapitálových společnostech. Rovněž v něm zmiňuji některé zásadní otázky, jež by neměly zůstat opomenuty v zakladatelských právních jednáních kapitálových společností a o nichž je vhodné uvažovat v rámci právní úpravy *de lege ferenda*.

1. Kapitálová společnost

Pojem kapitálová společnost (přesněji kapitálová obchodní společnost) společně s pojmem osobní společnost, popř. smíšená společnost, je odbornou veřejností v teorii i praxi obchodního práva užíván dlouhodobě.¹ Pro účely této práce však považují za důležité provést základní vymezení pojmu kapitálové společnosti, definovat relevantní právní úpravu a zmínit její specifické znaky s ohledem na téma práce.

1.1 Právní úprava a pojem

Základním soukromoprávním předpisem je občanský zákoník, jako obecný právní předpis. Vybrané oblasti soukromého práva jsou pak upraveny předpisy zvláštními. Právní úprava obchodních společností a družstev (společně obchodních korporací), tedy i kapitálových společností, je pak obsažena v zákoně o obchodních korporacích, kdy postavení zákona o obchodních korporacích je vůči občanskému zákoníku postavením speciálním, což znamená, že úprava zákona o obchodních korporacích je úpravou zvláštní a úprava občanského zákoníku je úpravou obecnou, subsidiární. Nebude-li tak zákon o obchodních korporacích některou otázku upravovat výslovně, použije se úprava obsažená v občanském zákoníku, a to především ustanovení § 118 – 302 upravující právnické osoby, konkrétněji právní úprava korporací, resp. spolků. V tomto ohledu však přináší limitaci především ustanovení § 3 odst. 1 zákona o obchodních korporacích, které stanoví, že ustanovení občanského zákoníku o spolcích se použijí na obchodní korporace, jen stanoví-li tak právě zákon o obchodních korporacích. Zákon o obchodních korporacích pak obsahuje další ustanovení odkazující na použití občanského zákoníku.²

Odbornou veřejností je v rámci teorie mezi kapitálové společnosti zásadně řazena akciová společnost a společnost s ručením omezeným, ač druhá zmíněná vykazuje i prvky společnosti osobní. Jako osobní společnost pak bývá označována komanditní

---

¹ Srov. např. PIHERA, Vlastimil In ŠVARC, Zbyněk a kol. *Základy obchodního práva po rekonstrukci soukromého práva*. 4. vyd. Plzeň: Aleš Čeněk, 2014, 510 s. ISBN 978-80-7380-504-3. S. 102. nebo BARTOŠÍKOVÁ, Miroslava In ELIÁŠ, Karel, Miroslava BARTOŠÍKOVÁ a Jarmila POKORNÁ. *Kurs obchodního práva: právnické osoby jako podnikatelé*. 5. vyd. Praha: Beck, 2005, XXXVI, 617 s. ISBN 80-7179-391-4. S. 7.

² Srov. např. § 45, § 191 nebo § 428 zákona o obchodních korporacích.

společnost a veřejná obchodní společnost. V souvislosti s touto skutečností je možné setkat se s diverzifikací obchodních společností na společnosti kapitálové, osobní a smíšené, kdy za společnosti smíšené bývají považovány společnost s ručením omezeným a komanditní společnost.³

S ohledem na rekonstrukci českého soukromého práva však nepředstavuje z pohledu aplikace právních předpisů vymezení pojmu kapitálové společnosti větší problém. V ustanovení § 1 zákona o obchodních korporacích je pojem kapitálové společnosti nově zakotven v podobě legislativní zkratky, jež považuje za kapitálovou společnost společnost s ručením omezeným a akciovou společnost, kteréžto jsou dle dikce zmíněného ustanovení společně se společnostmi osobními obchodními společnostmi. Společně s družstvy jsou pak označovány jako obchodní korporace.

V návaznosti na výše uvedené lze tedy shrnout, že společnost s ručením omezeným a akciová společnost jsou kapitálovými společnostmi podle zákona o obchodních korporacích a z pohledu občanského zákoníku jsou korporacemi, jakožto právnickými osobami vytvořenými společenstvím osob. Budu-li tedy ve své práci hovořit o kapitálové společnosti, budu za ni považovat společnost s ručením omezeným a akciovou společnost. V případě, že se při výkladu mezi jednotlivými kapitálovými společnostmi objeví odlišnosti, jasně specifikuji pojetí u společnosti s ručením omezeným a u akciové společnosti.

1.2 Vybrané znaky kapitálových společností

Mezi charakteristické znaky kapitálových společností řadí odborná veřejnost především následující specifika:⁴

- jejich existence není závislá na účasti konkrétních společníků;

---

³ Srov. BARTOŠÍKOVÁ, Miroslava In ELIÁŠ, BARTOŠÍKOVÁ a POKORNÁ 2005 op cit., s. 7.

⁴ Srov. např. LASÁK, Jan In LASÁK, Jan, Jarmila POKORNÁ, Zdeněk ČÁP, Tomáš DOLEŽIL a kol. *Zákon o obchodních korporacích – Komentář*. I. díl. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2014, 1608 s. ISBN 978-80-7478-537-5. S. 25-26. nebo ROZEHNAL, Aleš In ROZEHNAL, Aleš a kol. *Obchodní právo*. Plzeň: Aleš Čeněk, 2014, 730 s. ISBN 978-80-7380-524-1. S. 193.

- vytvářejí povinně základní kapitál v zákonem stanovené minimální výši, který je tvořen povinnými vklady společníků, jejichž minimální výše je rovněž stanovena zákonem;
- ručení společníků za dluhy společnosti je omezené nebo žádné;
- společníci nejsou povinni osobně se účastnit na každodenní činnosti společnosti;
- mají zákonem vymezenou vnitřní soustavu orgánů;
- členy statutárních a kontrolních orgánů mohou být i osoby stojící mimo společnost;
- při rozhodování orgánů společností se zpravidla uplatňuje většinový princip rozhodování.

Pro kapitálové společnosti je tedy především typická majetková účast společníků na podnikání společnosti představovaná jejich vklady do povinně vytvářeného základního kapitálu společnosti a jejich omezené (společnost s ručením omezeným) nebo žádné (akciová společnost) ručení za dluhy společnosti. Poměr vkladu společníka k výši základního kapitálu společnosti určuje podíl společníka, který představuje jeho účast na společnosti a práva a povinnosti z účasti plynoucí, z nichž nejdůležitějšími právy pro účely práce jsou právo podílet na řízení společnosti, právo hlasovat na valné hromadě a mimo ni a informační a návrhová práva (právo na informace, právo na vysvětlení, právo uplatňovat návrhy a protinávrhy). V akciové společnosti jsou pak tato práva a povinnosti inkorporována vždy do cenných papírů – akcií, ve společnosti s ručením omezeným mohou být spojena s cenným papírem – kmenovým listem.

Osoby majetkově zúčastněné na kapitálových společnostech (společníci) netvoří *ex lege* statutární orgán takové společnosti, jako je tomu zpravidla u osobních společností, a nenáleží jim tak obchodní vedení společnosti. Kapitálové společnosti statutární orgán vytvářejí, společníci ale nemusí být jeho členy – uplatňuje se tzv. manažerské řízení společnosti, kdy členy statutárních a kontrolních orgánů mohou být i osoby stojící mimo společnost. Společníci však vykonávají své právo podílet se na řízení kapitálové společnosti na valné hromadě nebo mimo ni. To platí s výjimkou situací, které nejsou svěřeny do působnosti valné hromady. Nejvyšším orgánem kapitálových společností je pak právě valná hromada.

Při výkonu výše uvedeného práva společníků je možné sledovat další typický znak pro kapitálové společnosti, který je rovněž významný pro tuto práci, a to

skutečnost, že se při něm zásadně uplatní tzv. většinový princip rozhodování, kdy k přijetí usnesení valné hromady, popř. rozhodnutí per rollam, není nutně třeba souhlasu všech společníků.⁵ Valná hromada kapitálové společnosti rozhoduje zpravidla prostou většinou přítomných společníků, nestanoví-li zákon nebo neurčí-li zakladatelské právní jednání jinak. Vyšší poměr souhlasných hlasů, popř. souhlas rozhodnutím dotčených společníků, je zákonem zpravidla vyžadován u zásadních otázek týkajících se fungování či existence společnosti.⁶ Bližší pojednání o rozhodování valné hromady kapitálových společností a rozhodování mimo ni per rollam bude předmětem dalších kapitol.

Je zajímavé rovněž zmínit, že Štenglová považovala právní úpravu rozhodování mimo valnou hromadu společnosti (per rollam) s ručením omezeným obsaženou před rekodifikací soukromé práva v obchodním zákoníku za jeden z jejích znaků, který ji odlišuje od akciové společnosti (jako typické kapitálové společnosti), resp. který akcentuje její smíšenou povahu.⁷ Vzhledem k dalšímu výkladu, který nabízím ve své práci, se však domnívám, že tento názor již nebude v rámci účinné právní úpravy aplikovatelný. Naopak zpřístupněním rozhodování per rollam jak ve společnosti s ručením omezeným, tak v akciové společnosti, se rozhodování per rollam stane typickým znakem těchto kapitálových společností.

S ohledem na téma práce považuji za nejdůležitější ze znaků kapitálových společností to, že kapitálové společnosti mají zákonem vymezenou vnitřní soustavu orgánů, kdy nejvyšším orgánem je valná hromada, na niž nebo mimo niž vykonávají společníci své právo podílet se na řízení společnosti dle svých podílů na společnosti, které vycházejí z jejich majetkové účasti na kapitálové společnosti, a to zpravidla na základě většinového principu hlasování. Specifickým znakem kapitálových společností je pak rovněž detailnější právní úprava právě rozhodování mimo jejich valnou hromadu (per rollam).

---

⁵ Srov. POKORNÁ, Jarmila In ELIÁŠ, BARTOŠÍKOVÁ a POKORNÁ 2005 op. cit., s. 56.

⁶ Srov. např. ustanovení § 171, § 416 a § 417 zákona o obchodních korporacích.

⁷ Srov. ŠTENGLOVÁ, Ivana In BARTOŠÍKOVÁ, Miroslava a Ivana ŠTENGLOVÁ. *Společnost s ručením omezeným*. 2. vyd. Praha: C.H. Beck, 2006, xvii, 660 s. ISBN 80-7179-441-4. S. 210.

2. Obecně k rozhodování valné hromady kapitálových společností

V následující kapitole bych s ohledem na téma práce, jeho značnou provázanost s obecnou právní úpravou valné hromady a rozsah problematiky související s rozhodováním valné hromady rád vymezil především otázku působnosti valné hromady kapitálových společností, nastínil otázku povahy usnesení valné hromady a rovněž zmínil způsoby rozhodování valné hromady bez osobní účasti společníků nebo jejich zástupců a důvody a specifika jejich právní úpravy.

Valná hromada je nejvyšším orgánem kapitálové společnosti. Dle Pokorné ji v procesně-technickém smyslu můžeme považovat za *organizované a formalizované shromáždění, jehož existenci ve společnosti předepisuje zákon a jehož funkce spočívá především v tom, aby zde společníci kvalifikovaným způsobem dospěli k vyjádření své společné vůle, pokud jde o zásadní otázky existence a činnosti společnosti i uplatnění svých vlastních společnických práv.*⁸ Valná hromada jakožto nejvyšší orgán kapitálových společností je z pohledu jejich společníků orgánem zásadního významu, a to z toho důvodu, že společníci kapitálových společností právě na valné hromadě nebo mimo ni (mimo její zasedání) vykonávají své právo podílet se na řízení společnosti.

2.1 Působnost valné hromady kapitálové společnosti

Otázky, o nichž valná hromada rozhoduje, musejí spadat do její působnosti stanovené zákonem nebo svěřené jí zakladatelským právním jednáním. Rozhodne-li valná hromada o věci, jejíž rozhodování jí není svěřeno, nemá takové rozhodnutí žádné právní účinky⁹, resp. by bylo zdánlivé (dle dřívější právní úpravy nicotné).

Rozdílné pojetí panuje u jednotlivých kapitálových společností ohledně tzv. atrakce rozhodování dalších případů, které do působnosti valné hromady nespádají. V případě společnosti s ručením omezeným si valná hromada dle ustanovení § 190 odst. 3 zákona obchodních korporací může nad rámec uvedeného zákonem nebo společenskou smlouvou vyhradit rozhodování případů, které spadají do působnosti

---

⁸ Srov. POKORNÁ, Jarmila In LASÁK, POKORNÁ, ČÁP, DOLEŽIL a kol. I. díl. 2014 op. cit., s. 951.

⁹ Srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 1. 6. 2000, sp. zn. 32 Cdo 500/2000.

jiného orgánu společnosti. Zmíněný postup je však omezen skutečností, že valná hromada společnosti s ručením omezeným nemůže zasahovat do obchodního vedení společnosti svěřeného statutárním orgánu a rovněž nemůže zasahovat do působnosti statutárního orgánu zastupovat společnost navenek, kdy tyto otázky jsou *ex lege* svěřeny ze své podstaty statutárním orgánu společnosti. Valné hromadě akciové společnosti je naopak *ex lege* zakázáno vyhrazovat si rozhodování případů, které do její působnosti nesvěřuje zákon nebo stanovy společnosti. V akciové společnosti je totiž tzv. zbytková působnost svěřena představenstvu nebo správní radě. Výjimku v kapitálových společnostech pak tvoří situace, kdy člen statutárního orgánu požádá valnou hromadu o udělení pokynu týkajícího se obchodního vedení.¹⁰

2.2 Povaha usnesení valné hromady kapitálové společnosti

Valná hromada, jakožto nejvyšší orgán kapitálové společnosti, rozhoduje dle dikce zákona o obchodních korporacích usnesením. O povaze usnesení valné hromady nepanovala před rekodifikací soukromého práva mezi odbornou veřejností shoda a nelze tvrdit, že by jí rekodifikací bylo dosaženo. Část odborné veřejnosti považovala a považuje usnesení valné hromady dle současné terminologie za právní jednání, příp. vícestranné právní jednání *sui generis*.¹¹ Druhá, menší část odborné veřejnosti, jej za právní jednání nepovažuje a mluví o něm jako o jiné právní skutečnosti, kdy svůj názor především opírá o tvrzení, že usnesením valné hromady nedochází ke vzniku, změně nebo zániku právních vztahů vně společnosti.¹² Názorům druhé skupiny pak dlouhodobě a ustáleně přisvědčuje ve své judikatuře Nejvyšší soud.¹³

---

¹⁰ Srov. § 51 odst. 2 zákona o obchodních korporacích.

¹¹ Srov. např. HAVEL, Bohumil. Společnost s ručením omezeným na úsvitu rekodifikace. *Obchodněprávní revue*. 2011, roč. 3, č. 12, s. 351-355. ISSN 1213-5313. S. 353. a DĚDIČ, Jan. K právní povaze usnesení valné hromady v rekodifikaci soukromého práva. *Obchodněprávní revue*. 2011, roč. 3, č. 11, s. 325-332. ISSN 1213-5313. S. 327-328.

¹² Srov. např. ROZEHNAL, Aleš In ROZEHNAL a kol. 2014 op. cit., s. 310. nebo HOLEJŠOVSKÝ, Josef. *Valné hromady společností s ručením omezeným*. Praha: C.H.Beck, 2011, 526 s. ISBN 978-80-7400-391-2. S. 146-149.

¹³ Srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 17. 12. 1997, sp. zn. 1 Odo 88/97, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 12. 3. 2002, sp. zn. 29 Odo 548/2001, nebo rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 1. 2. 2012, sp. zn. 28 Cdo 1070/2011.

Osobně se ztotožňuji s prvním názorem, a to tím, že usnesení valné hromady kapitálové společnosti je právním jednáním *sui generis*, a to však nikoli právním jednáním samotné společnosti, nýbrž právním jednáním směřujícím dovnitř společnosti. Ostatně i občanský zákoník vychází rovněž z koncepce, podle níž rozhodnutí orgánu je (svého druhu) právním jednáním.¹⁴ Obdobně považuji za právní jednání i pozvánku na valnou hromadu, návrh usnesení k přijetí na valné hromadě i hlasování společníků na valné hromadě.

S ohledem na skutečnost, že občanský zákoník je založen na fikční teorii pojetí právnických osob, na základě které platí, že právnická osoba, tedy ani kapitálová společnost, nemá vlastní vůli a je jí pouze přičítána vůle jiných osob za ni jednajících, není možné tvrdit, že usnesení valné hromady kapitálové společnosti je právním jednáním této společnosti. Usnesení valné hromady, resp. rozhodování o jeho přijetí, je utvářeno hlasováním jednotlivých společníků, resp. jejich souhlasem s předloženým návrhem usnesení. Je nesporné, že hlasování společníků, ať už jakýmkoli způsobem, je právním jednáním ve smyslu § 545 občanského zákoníku, jelikož se jedná o projev vůle společníka majícího v úmyslu tímto vyvolat právní následky, tj. přijmout nebo nepřijmout navrhované usnesení. Ze stejného důvodu lze za právní jednání považovat i samotný návrh usnesení, který předkládá osoba svolávající valnou hromadu, stejně tak i pozvánku zasílanou společníkům kapitálové společnosti k účasti na valné hromadě.

Považujeme-li tedy pozvánku na valnou hromadu, hlasování společníka a stejně tak samotný návrh usnesení za právní jednání, lze argumentací *a fortiori* tvrdit, že i usnesení valné hromady kapitálové společnosti je rovněž právním jednáním, a to vícestranným právním jednáním *sui generis*. Na usnesení valné hromady se pak uplatní obecná úprava právního jednání obsažená v občanském zákoníku s limitací vyplývající z ustanovení § 45 zákona o obchodních korporacích. Limitace spočívá především ve vyloučení rozhodnutí orgánů obchodních korporací, tj. i usnesení valné hromady kapitálových společností, z režimu obecné úpravy občanského zákoníku o zdánlivém

---

¹⁴ Srov. např. ČERNÁ, Stanislava, ŠTENGLOVÁ, Ivanka a ČECH, Petr. Co přinese zákon o obchodních korporacích kapitálovým obchodním společnostem, jejich společníkům a věřitelům? [online]. 2012 [cit. 13. 1. 2015]. s. 326. Dostupné z: <http://www.law.muni.cz/dokumenty/20945>. nebo HAVEL, Bohumil. Společnost s ručením omezeným na úsvitu rekonstrukce. *Obchodněprávní revue*. 2011, roč. 3, č. 12, s. 351-355. ISSN 1213-5313. S. 353.

právním jednání, o neplatnosti právních jednání, omylu a následcích neplatnosti právního jednání, s výjimkou povinnosti nahradit újmu způsobenou neplatným právním jednáním.¹⁵

2.3 Způsoby rozhodování na valné hromadě kapitálové společnosti a mimo ni

Jak již bylo zmíněno, společníci kapitálových společností vykonávají své právo podílet se na řízení společnosti na valné hromadě nebo mimo ni. V případě rozhodování na valné hromadě se jedná o rozhodování valné hromady kapitálové společnosti, které je utvářeno, jak uvádím výše, projevy vůlí jednotlivých společníků, a to prostřednictvím jejich hlasování, kdy je rozhodováno zásadně většinou hlasů přítomných či jinak se na valné hromadě účastnících společníků. Za rozhodování mimo valnou hromadu, aniž by jednání valné hromady bylo svoláno a konalo se, je pak považováno rozhodování per rollam.

Zákon o obchodních korporacích rozlišuje případy, kdy je svolána valná hromada kapitálové společnosti a společníci mohou hlasovat osobně nebo v zastoupení v průběhu valné hromady běžným způsobem nebo s využitím technických prostředků, případně předem před konáním valné hromady (tzv. korespondenční hlasování) či dodatečně po konání valné hromady (tzv. dodatečné hlasování) a případy, kdy společníci rozhodují bez konání shromáždění, tedy aniž je valná hromada vůbec svolávána, mimo valnou hromadu způsobem per rollam, u kterého zákon o obchodních korporacích rovněž připouští umožnit a upravit v zakladatelském právním jednání rozhodování s využitím technických prostředků. Jak uvádím v dalších částech práce, považuji rozhodování per rollam, jakožto *ex lege* rozhodování mimo valnou hromadu, za rozhodování mimo zasedání valné hromady či lépe bez jejího svolání a zasedání, nikoli však za rozhodování společníků mimo samotný institut valné hromady.

Na valné hromadě může společník hlasovat buďto osobně nebo v zastoupení, ať již hovoříme o zastoupení smluvním nebo zákonném. Konkrétní způsob hlasování na valné hromadě určí zásadně zakladatelské právní jednání společnosti při respektování

---

¹⁵ Srov. § 45 odst. 3 zákona o obchodních korporacích.

obecné právní úpravy. Běžným způsobem hlasování na valné hromady je hlasování zvednutím ruky, popř. aklamací¹⁶. Dědič pak nevylučuje ani tajné hlasování.¹⁷

Zakladatelské právní jednání kapitálové společnosti může umožnit hlasování s využitím technických prostředků, což platí jak pro hlasování při konání valné hromady, tak při rozhodování per rollam. Zároveň však musí upravit i podmínky tohoto způsobu hlasování, a to tak, aby bylo umožněno ověření totožnosti hlasujících osob a určení podílů (popř. kmenových listů či akcií), s nimiž je hlasovací právo hlasujících osob spojeno. Jsou-li tyto podmínky splněny, má se za to, že je hlasující společník přítomen na valné hromadě, aniž by na ní fyzicky přítomen byl. Zákonná úprava hlasování s využitím technických prostředků je projevem implementace komunitárního práva vyplývajícího především ze směrnice o výkonu akcionářských práv, kdy její požadavky nejsou v české právní úpravě omezeny výhradně jen na akciovou společnost, ale projevují se i v úpravě společnosti s ručením omezeným. Tento postup se jeví jako velmi praktický v situacích, kdy zajištění osobní účasti společníků na valné hromadě by bylo jen velmi obtížné (např. z důvodů velké vzdálenosti), avšak společníci mají stále zájem účastnit se jednání valné hromady nebo rozhodování per rollam právě prostřednictvím technických prostředků. Směrnice o výkonu akcionářských práv pak např. zmiňuje rozhodování prostřednictvím videokonferenčního hovoru umožňujícího obousměrný přenos obrazu i zvuku v reálném čase ze vzdáleného místa (tzv. virtuální valná hromada).¹⁸ Samotné zajištění bezpečné identifikace společníků kapitálové společnosti při rozhodování či hlasování s využitím technických prostředků je pak otázkou dosud zcela nejasně řešenou. Dle Hampela je možné zajistit ji např. vydáním elektronické karty každému akcionáři (resp. i společníkovi), jejíž použití v záznamovém zařízení bude následně identifikováno nebo vytvořením webového formuláře s identifikačními čísly přidělenými jednotlivým akcionářům (společníkům) a akciím (podílům) apod.¹⁹ Filip s Lasákem pak v souvislosti s rozhodováním per rollam hovoří

---

¹⁶ Hlasitý projev souhlasu většiny osob.

¹⁷ Srov. např. DĚDIČ, Jan In ČERNÁ, Stanislava a Petr ČECH. *Pocta Ivaně Štenglové k sedmdesátým narozeninám: právo společnosti - ohlédnutí za dvěma desetiletími účinnosti obchodního zákoníku*. Praha: C.H. Beck, 2012, xv, 288 s. ISBN 978-80-7400-262-5. S. 92.

¹⁸ Viz čl. 8 odst. 1 směrnice o výkonu akcionářských práv.

¹⁹ Srov. HAMPEL, Petr In BĚLOHLÁVEK, Alexander J. a kol. *Komentář k zákonu o obchodních korporacích*. Plzeň: Aleš Čeněk, 2013, 2733 s. ISBN 978-80-7380-451-0. S. 1667.

např. o formách elektronického hlasování, ať již elektronickou poštou nebo prostřednictvím internetových portálů.²⁰

Korespondenční hlasování spočívá v možnosti společníka společnosti s ručením omezeným nebo akcionáře akciové společnosti vykonat hlasovací právo v situacích, kdy si je vědom, že se nebude moci osobně účastnit valné hromady, o jejímž konání se dozvěděl z pozvánky na valnou hromadu, avšak i přesto chce svojí vůlí zasáhnout do rozhodování valné hromady. Společník musí v takovém případě odevzdat hlasy týkající se bodů programu vyplývajících z pozvánky na valnou hromadu před jejím samotným konáním. Vzhledem k tomu, že zákon o obchodních korporacích dle ustanovení § 167 odst. 4 a § 398 odst. 4 považuje korespondenční hlasování za hlasování s využitím technických prostředků je k platnosti hlasování společníka nutné splnit právě i výše uvedené požadavky takového hlasování. To znamená, že zakladatelské právní jednání musí korespondenční hlasování připouštět a zároveň určovat podmínky tohoto způsobu hlasování tak, že je možné ověřit totožnost korespondenčně hlasujícího společníka a určit podíly (popř. kmenové listy nebo akcie), s nimiž je spojeno jeho hlasovací právo.

Právo společníka dodatečně vykonat hlasovací právo na valné hromadě je v zákoně o obchodních korporacích upraveno pouze u společnosti s ručením omezeným. Úprava dodatečného hlasování, resp. dodatečného výkonu hlasovacího práva, je pojata dispozitivně a je velmi praktická především v okamžiku, kdy se společník společnosti s ručením omezeným nemohl zúčastnit svolané valné hromady. Dovoluje mu totiž vykonat jeho hlasovací právo dodatečně a při splnění zákonných požadavků se na něj hledí, jako by byl při projednávání konkrétního bodu programu valné hromady, jehož se hlasování týká, přítomen. Předpokladem je samozřejmě skutečnost, že se valná hromada ke svému jednání sešla a konkrétní bod či body programu projednala.

Rozhodování *per rollam* v kapitálových společnostech, tj. rozhodování společníků, aniž by valná hromada byla svolána a konala se, je dalším alternativním způsobem rozhodování valné hromady, jakožto souhrnu (nikoli shromáždění) všech společníků kapitálové společnosti, avšak poněkud odlišným od již uvedených

---

²⁰ Srov. FILIP, Václav, Jan LASÁK In LASÁK, Jan, Jarmila POKORNÁ, Zdeněk ČÁP, Tomáš DOLEŽIL a kol. *Zákon o obchodních korporacích - Komentář*. II. díl. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2014, 1264 s. ISBN 978-80-7478-537-5. S. 1886.

alternativních způsobů. S ohledem na téma práce se tomuto institutu budu podrobněji věnovat v následujících kapitolách.

Výše popsané alternativní způsoby rozhodování valné hromady na či mimo ni, které se vždy specifickým způsobem odchylují od běžného rozhodování s faktickou osobní účastí společníka, popř. zastoupeného společníka, na valné hromadě jsou vedle transpozice unijního práva především výrazem snahy zákonodárce usnadnit společníkům kapitálových společností výkon jejich práv, zejména práva podílet se na řízení kapitálové společnosti. Hlavním úmyslem zákonodárce je umožnit společníkům projevit svoji vůli týkající se řízení společnosti, aniž by se museli osobně účastnit valné hromady, popř. aniž by se valná hromada musela konat, a proto pro takové postupy stanovuje specifické zákonné předpoklady a podmínky, a to jak v souladu s požadavky unijního práva, tak i nad rámec těchto požadavků. U některých institutů je pak dána možnost je v zakladatelském právním jednání povolit, případně zakázat tak, aby byla vždy zachována určitá míra kontroly nad řízením společnosti.

3. Obecně k rozhodování mimo valnou hromadu kapitálových společností (per rollam)

V následující kapitole bych se rád podrobněji věnoval rozhodování per rollam, jakožto alternativnímu způsobu rozhodování mimo zasedání valné hromady společníků kapitálové společnosti. Vedle vymezení právní úpravy, poukáži na obecné znaky a specifika samotného procesu rozhodování per rollam a pokusím se vymežit povahu rozhodnutí přijatého tímto způsobem.

3.1 Právní úprava

Možnost rozhodování orgánu právnické osoby, kterým valná hromada kapitálové společnosti bez pochyby je, mimo jeho zasedání upravuje již ustanovení § 158 odst. 2 občanského zákoníku, které podmiňuje užití takového postupu jeho připuštěním v zakladatelském právním jednání. Občanský zákoník výslovně hovoří o rozhodování mimo zasedání orgánu v písemné formě nebo s využitím technických prostředků. S ohledem na speciální postavení zákona o obchodních korporacích vůči občanskému zákoníku by se mohlo jevit zmínění tohoto ustanovení jako nadbytečné, domnívám se však, že může být minimálně využito subsidiárně při výkladu právě specifických ustanovení zákona o obchodních korporacích týkajících se rozhodování per rollam.

Pojem rozhodování per rollam je užit v zákoně o obchodních korporacích jako legislativní zkratka pro způsob rozhodování mimo nejvyšší orgán společnosti s ručením omezeným, akciové společnosti či družstva. Pro účely této práce však nebude právní úprava rozhodování per rollam v družstvu dále zmiňována, a to z toho důvodu, že tématem práce je rozhodování per rollam pouze v kapitálových společnostech, tedy společnosti s ručením omezeným a akciové společnosti.

V samotném zákoně o obchodních korporacích je problematika rozhodování per rollam upravena poměrně stroze, a to v ustanoveních § 175 – 177 pro společnost s ručením omezeným, v ustanoveních § 418 – 420 pro akciovou společnost a rovněž v ustanovení § 652 – 655 pro družstvo. Zmínky o rozhodování per rollam nalezneme i

v relevantních ustanoveních o neplatnosti usnesení valné hromady, resp. členské schůze, kde je obsažena speciální úprava neplatnosti rozhodnutí přijatého per rollam.²¹

Zvláštní úpravu rozhodování per rollam obsahuje rovněž zákon o přeměnách, a to zejména v ustanovení § 19 tohoto zákona. Jedná se o právní úpravu speciální vůči úpravě zákona o obchodních korporacích a stanovuje některá specifika pro situaci, kdy je mimo valnou hromadu, tedy způsobem per rollam, schvalována přeměna společnosti s ručením omezeným. V rámci úpravy schválení přeměny v akciové společnosti však zákon o přeměnách ohledně jejího schválení mlčí. Domnívám se však, že vzhledem k úpravě rozhodování per rollam v zákoně o obchodních korporacích, je v případě, že stanovy rozhodování per rollam v akciové společnosti umožňují, nutné dovést možnost takového postupu i v případě schvalování přeměny v akciové společnosti s analogickým užitím specifických ustanovení stanovených zákonem o přeměnách pro společnost s ručením omezeným, především ohledně lhůty k vyjádření.

3.1.1 Právní úprava před a po rekodifikaci soukromého práva

Rozhodování per rollam nebylo právní úpravě obchodních společností neznámé ani před rekodifikací soukromého práva. Obchodní zákoník v ustanovení § 130 stanovil *ex lege* právo společníků společnosti s ručením omezeným přijímat rozhodnutí i mimo valnou hromadu společnosti. U akciové společnosti obchodní zákoník úpravu rozhodování per rollam neznal a je tedy novým institutem práva akciových společností. Odbornou veřejností je zavedení možnosti připuštění rozhodování per rollam v akciové společnosti považováno bez dalšího za zavedení tohoto institutu nově i do právní úpravy akciové společnosti.²² Lze tedy tvrdit, že před účinností zákona o obchodních korporacích nebylo užití rozhodování per rollam *ex lege* a ani povolení tohoto postupu ve stanovách akciové společnosti možné, a to především z toho důvodu, že zákonná úprava nedávala k takovému postupu možnost.

Oproti předchozí právní úpravě obsažené v obchodním zákoníku je úprava rozhodování per rollam pojata přeci jen poněkud podrobněji a přináší několik důležitých

---

²¹ Srov. § 191 odst. 1, § 429 odst. 1 a § 663 zákona o obchodních korporacích.

²² Srov. např. FILIP, Václav, Jan LASÁK In LASÁK, POKORNÁ, ČÁP, DOLEŽIL a kol. II. díl. 2014 op. cit., s. 1753 a 1884. nebo ČECH, Petr. A.s. po rekodifikaci. [online]. 2012 [cit. 13. 1. 2015]. Dostupné z: <http://obcanskyzakonik.justice.cz/infocentrum/media/as-po-rekodifikaci/>.

změn, které zcela jistě směřují k většímu zpřístupnění tohoto institutu. Rovněž však přináší i výkladové nejasnosti a obavy odborné veřejnosti z jejich dopadu především na práva akcionářů v akciové společnosti, čemuž se budu blíže věnovat v dalších kapitolách práce.

První důležitou změnou oproti dřívější právní úpravě je zakotvení možnosti, připustit rozhodování *per rollam* ve stanovách akciové společnosti, a tak je užití tohoto postupu zpřístupněno pro oba typy kapitálových společností. Druhou změnou je pak upuštění od požadavku, aby v případě, že je rozhodnutí valné hromady společnosti s ručením omezeným nutné osvědčit veřejnou listinou, bylo i vyjádření (souhlas) společníka k doručenému návrhu rozhodnutí vyhotoveno ve formě veřejné listiny. V takovém případě postačí, že podpis na vyjádření společníka bude úředně ověřen.²³ Třetí významnou změnou je změna povahy ustanovení o možnosti rozhodování *per rollam* ve společnosti s ručením omezeným. Ustanovení obchodního zákoníku, které *ex lege* stanovilo možnost společníků přijímat rozhodnutí i mimo valnou hromadu, bylo totiž ustanovením kogentním, na čemž se shodovala i odborná veřejnost.²⁴ Společníci společnosti s ručením omezeným tak nemohli tento způsob rozhodování ve společenské smlouvě vyloučit. Aktuální úprava obsažená v § 175 zákona o obchodních korporacích stále dává možnost společníkům přijímat rozhodnutí mimo valnou hromadu *ex lege*, avšak zároveň je dispozitivně umožněno, aby tento způsob rozhodování společenská smlouva společnosti s ručením omezeným vyloučila.

S ohledem na interporální ustanovení § 775 a § 777 zákona o obchodních korporacích považuji za vhodné zmínit, že právní úpravu rozhodování *per rollam* nelze považovat za úpravu práv a povinností společníků ve smyslu ustanovení § 777 odst. 4 zákona o obchodních korporacích. Právní úprava rozhodování *per rollam* obsažená v obchodním zákoníku se tak v případě nepodřízení se společnosti s ručením omezeným vzniklé před účinností zákona o obchodních korporacích tomuto zákonu nestane v souladu s ustanovením § 777 odst. 4 *ex lege* obsahem společenské smlouvy takové společnosti. Naopak v souladu s ustanovením § 775 zákona o obchodních korporacích

---

²³ Srov. § 130 odst. 2 obchodního zákoníku a § 175 odst. 3 zákona o obchodních korporacích.

²⁴ Srov. např. ELIÁŠ, Karel. *Společnost s ručením omezeným*. 1. vyd. Praha: Prospektrum, 1997, 254 s. ISBN 80-7175-047-6. S. 154. nebo DVOŘÁK, Tomáš. *Valná hromada s. r. o.* 1. vyd. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2011, xxviii, 435 s. ISBN 978-80-7357-710-0. S. 234.

se na rozhodování per rollam takové společnosti uplatní úprava zákona o obchodních korporacích se zachováním těch ustanovení její společenské smlouvy, které nebudou v rozporu s donucujícími ustanoveními zákona o obchodních korporacích dle ustanovení § 775 odst. 1. Shodný názor vyjádřil i Vrchní soud v Praze a zdůraznil jej i v poznámce k citovanému judikátu i Holejšovský.²⁵

3.1.2 Zahraniční a historický exkurz

V práci nabídnu i některá srovnání se zahraniční právní úpravou. Ohledně zahraniční právní úpravy a inspiračních zdrojů zákona o obchodních korporacích uvádí důvodová zpráva k návrhu zákona pouze úpravu švýcarskou, a to ještě pouze zmínkou o její existenci.²⁶ Bělohlávek pak uvádí v rámci srovnávacího exkurzu okrajově právní úpravu německého, rakouského, francouzského, amerického a švýcarského práva.²⁷

Osobně považuji za nutné zmínit právní úpravu tzv. „rozhodovania mimo valného zhromaždenia“ upravenou v poměrně strohém ustanovení § 130 slovenského obchodního zákoníku pro „spoločnosť s ručením obmedzeným“ obdobně jako v českém obchodním zákoníku, avšak s tím rozdílem, že na základě obecné úpravy § 66 odst. 4 slovenského obchodního zákoníku je možné rozhodování per rollam umožnit i ve stanovách akciové společnosti. Nakonec bych pak rád uvedl i právní úpravu tzv. „written resolutions“ v ustanoveních sec. 288 – 300 britského Company Act 2006. Ten s účinností od 1. října 2007 nahradil Companies Act 1985 a zavedl podrobnější a společníkům britské obdoby české společnosti s ručením omezeným přístupnější postup přijímání written resolutions postupem velmi podobným rozhodování per rollam.²⁸

Pro úplnost výkladu považuji za vhodné ještě zmínit, že úprava rozhodování per rollam je na našem území známa i historicky. Zákon o společnostech s ručením

---

²⁵ Srov. usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 20. 10. 2014, sp. zn. 7 Cmo 171/2014, a HOLEJŠOVSKÝ, Josef. VRCHNÍ SOUD V PRAZE: Možnost rozhodovat per rollam u společnosti s ručením omezeným nepodřídí se zákonu o obchodních korporacích; zápis označení druhů podílů do obchodního rejstříku. *Obchodněprávní revue*. 2015, roč. 7, č. 1, s. 27-29. ISSN 1213-5313. S. 28.

²⁶ Srov. Důvodová zpráva k zákonu č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech. [online]. [cit. 19. 2. 2015]. S. 43. Dostupné z: <http://obcanskyzakonik.justice.cz/fileadmin/Duvodova-zprava-k-ZOK.pdf>.

²⁷ Srov. např. BĚLOHLÁVEK, Alexander J. In BĚLOHLÁVEK a kol. 2013 op. cit., s. 765 a 1731.

²⁸ Srov. BANERJEE, Nigel, Edward COLLIER a Keith WALMSLEY. ICSA Guidance on Written Resolutions. INSTITUTE OF CHARTERED SECRETARIES AND ADMINISTRATORS. ICSA [online]. 2008 [cit. 21. 2. 2015]. S. 2. Dostupné z: <https://www.icsa.org.uk/assets/files/pdfs/081104%20-%20Written%20Resolutions.pdf>.

obmezeným z roku 1906 totiž v ustanovení § 34 upravoval možnost pro společníky tehdejší společnosti s ručením omezeným přijímat usnesení jinak vyhrazená valné hromadě písemně, pokud s tím, všichni společníci souhlasí.²⁹ Souhlas všech společníků s návrhem rozhodnutí k jeho přijetí per rollam pak není ničím historickým, kdy např. britský Companies Act 1985 rovněž vyžadoval souhlas všech společníků k přijetí písemného rozhodnutí postupem obdobným per rollam.³⁰ Mayson, French a Ryan rovněž zmiňují, že není-li rozhodnutí přijato na osobním jednání společníků (valné hromadě) nebo není-li přijato v písemné formě (per rollam), uplatní se i za účinnosti Company Act 2006 pravidlo common law, které vyžaduje souhlas všech společníků s takovým rozhodnutím.³¹

3.2 Rozhodování per rollam a jeho specifika

V této části práce bych chtěl především vymežit pojem, obsah a specifika rozhodování per rollam kapitálových společností a popsat samotný proces rozhodování per rollam a vymežit okruh otázek, o kterých může být v kapitálové společnosti rozhodováno per rollam.

3.2.1 Pojem a specifika rozhodování per rollam

Rozhodování per rollam je legislativní zkratkou pro pojem rozhodování mimo valnou hromadu. Šuk uvádí, že z gramatického výkladu by se mohlo zdát, že rozhodnutí přijaté způsobem per rollam není rozhodnutím valné hromady, jakožto orgánu společnosti, ale rozhodnutím společníků přijatým mimo tento orgán. Přesnější by podle Šuka bylo označit rozhodování per rollam jako rozhodování valné hromady mimo jednání, a to i v návaznosti na obecné ustanovení § 158 odst. 2 občanského zákoníku. Šuk rovněž dodává, že závěru, že i rozhodnutí přijaté způsobem per rollam je

---

²⁹ Srov. § 34 zákona o společnostech s ručením omezeným.

³⁰ Srov. sec. 381A(1) Companies Act 1985 a MAYSON, Stephen, Derek FRENCH a Christopher RYAN. *Mayson, French & Ryan on company law : 2011-2012*. Oxford: Oxford University Press, 2011, cxv, 755 s. ISBN 978-0-19-960900-0. S. 387.

³¹ MAYSON, FRENCH a RYAN 2011 op. cit., s. 383.

rozhodnutím valné hromady, nasvědčuje i znění ustanovení § 175 odst. 3 zákona o obchodních korporacích, jenž výslovně zmiňuje návrh rozhodnutí valné hromady.³²

S názorem Šuka je plně souhlasím, jelikož považují rozhodování per rollam, ač *ex lege* pojmenováno jako rozhodování mimo valnou hromadu, toliko za rozhodování mimo zasedání valné hromady či lépe bez jejího svolání a zasedání, nikoli však za rozhodování společníků mimo samotný institut valné hromady. Přisvědčuje mu totiž i znění ustanovení § 419 odst. 2 zákona o obchodních korporacích, které tentokrát pro případ rozhodování per rollam v akciové společnosti rovněž zmiňuje návrh rozhodnutí valné hromady. Osobně bych *de lege ferenda* pro přesnější obecné terminologické označení pojmu preferoval nahradit pojem „rozhodování mimo valnou hromadu“ pojmem „rozhodování mimo zasedání valné hromady“ nikoli však „rozhodování mimo jednání valné hromady“, a to především z důvodu zakotvení pojmu právní jednání v občanském zákoníku. S uvedeným rovněž souhlasí např. Holejšovský.³³

Rozhodování per rollam je ve světle účinné právní úpravy a pro účely této práce třeba dále odlišit od jiných alternativních způsobů rozhodování na valné hromadě. Za rozhodování per rollam je považováno takové rozhodování společníků kapitálové společnosti, kdy nedochází ke svolání ani zasedání valné hromady společnosti. Dle Pelikánové se tak jedná o konstrukci valné hromady bez fyzického shromáždění společníků.³⁴ Nevýhoda takového rozhodování pak může být spatřována v nemožnosti vzájemné diskuze společníků při rozhodování, jak k tomu může docházet na valné hromadě. Tímto je rozhodování per rollam odlišeno od korespondenčního hlasování, příp. hlasování na valné hromadě s využitím technických prostředků obecně, nebo dodatečného hlasování, jak jsou popsány v kapitole 2.3 práce, kdy samotné hlasování před (v případě korespondenčního hlasování) či po (v případě dodatečného hlasování) konání valné hromady při splnění zákonných požadavků je nakonec považováno za

---

³² Srov. ŠUK, Petr In ŠTENGLOVÁ, Ivana, Bohumil HAVEL, Filip CÍLEČEK, Petr KUHN a Petr ŠUK. *Zákon o obchodních korporacích: komentář*. Praha: C.H. Beck, 2013, 994 s. ISBN 978-80-7400-480-3. S. 651-652.

³³ Srov. HOLEJŠOVSKÝ, Josef In POKORNÁ, Jarmila, Josef HOLEJŠOVSKÝ, Jan LASÁK, Milan PEKÁREK a kol. *Obchodní společnosti a družstva*. 1. vyd. Praha: C.H. Beck, 2014, xxx, 414 s. ISBN 978-80-7400-475-9. S. 247.

³⁴ Srov. PELIKÁNOVÁ, Irena In PELIKÁNOVÁ, Irena a Stanislava ČERNÁ. *Obchodní právo. Společnosti obchodního práva a družstva*. II. díl. 1. vyd. Praha: ASPI-Wolters Kluwer, 2006, 545 s. ISBN 80-7357-149-8. S. 415.

hlasování na samotné valné hromadě. Stejně tak hlasování s využitím technických prostředků na valné hromadě je považováno za hlasování na svolané valné hromadě. Pokorná rovněž uvádí, že rozhodování per rollam nelze zaměňovat s korespondenčním hlasováním ani s možností dodatečného odevzdání hlasů při nepřítomnosti společníka na valné hromadě.³⁵ Domnívám se, že užití dodatečného hlasování na rozhodování per rollam není možné dovodit ani analogicky. Specifickým znakem rozhodování per rollam je tedy skutečnost, že při jeho užití se valná hromada kapitálové společnosti vůbec nesvolává ani neschází.

Za rozhodování per rollam pak nelze považovat ani případ dohody o ukončení účasti společníka ve společnosti s ručením omezeným dle ustanovení § 203 zákona o obchodních korporacích, stejně tak nelze za rozhodování per rollam považovat případy, kdy se všichni společníci či akcionáři dohodnou na změně společenské smlouvy, resp. stanov. Tento názor pak zastává i např. Pelikánová.³⁶ Zmíněné případy totiž dle mého názoru nevykazují hlavní znak rozhodování per rollam, a to alternativní způsob k rozhodování na valné hromadě, jako faktickém shromáždění společníků, při respektování pro ni specifického většinového principu přijímání rozhodnutí, nýbrž se jedná o jiné způsoby rozhodování společníků v kapitálové společnosti. Ve výše uvedených případech je totiž nutné, aby došlo k jednomyslné shodě všech společníků kapitálové společnosti, kdežto při přijímání rozhodnutí způsobem per rollam se uplatní většinový princip rozhodování, jako je tomu v případě rozhodování na valné hromadě. Lze tedy říci, že dalším specifikem rozhodování per rollam je skutečnost, že při rozhodování per rollam se nejedná o rozhodování jednomyslné, natož vzájemnou dohodou společníků, ale o rozhodování většinovým způsobem stejně jako rozhodování na valné hromadě.

Je zcela nepochybné, že pouhým připuštěním možnosti rozhodovat mimo zasedání orgánu právnické osoby, se nikterak neomezuje možnost rozhodovat i na jeho zasedání. Obdobně např. Svejkský.³⁷ Gramatickým i teleologickým výkladem dovodíme, že zákonné zakotvení rozhodování mimo zasedání orgánu má dát možnost

---

³⁵ Srov. POKORNÁ, Jarmila In LASÁK, POKORNÁ, ČÁP, DOLEŽIL a kol. I. díl. 2014 op. cit., s. 954.

³⁶ Srov. PELIKÁNOVÁ, Irena In PELIKÁNOVÁ, ČERNÁ 2006 op. cit., s. 415.

³⁷ Srov. SVEJKOVSKÝ, Jaroslav. *Právnické osoby v novém občanském zákoníku: komentář: [§118-418]*. 1. vyd. Praha: C.H. Beck, 2013, 522 s. ISBN 978-80-7400-423-0. S. 93.

zjednodušit a usnadnit účastnit se na řízení společnosti. Rozhodování per rollam je tak zcela jistě nutné považovat za alternativní způsob k rozhodování na valné hromadě kapitálové společnosti.

Považuji za vhodné rovněž uvést, že rozhodování per rollam nepřipadá v kapitálové společnosti v úvahu, má-li kapitálová společnost jediného společníka. S tímto názorem souhlasí např. i Holejšovský.³⁸ V jednočlenné společnosti totiž vykonává působnost valné hromady jediný společník, jak to plyne z ustanovení § 12 odst. 1, a to bez nutnosti hlasování, tedy projevení souhlasné vůle společníků. Valná hromada se tedy nekoná, což ze své podstaty vylučuje i možné použití rozhodování per rollam jako alternativy k rozhodování na valné hromadě.

3.2.2 Okruh otázek rozhodování per rollam

Způsobem per rollam mohou být v kapitálových společnostech rozhodovány právě ty otázky, které spadají do působnosti valné hromady svěřené jí zákonem či případně i zakladatelským právním jednáním, jak zmiňuji v kapitole 2.1 této práce, a to právě z toho důvodu, že rozhodování per rollam je pouze alternativním způsobem k rozhodování na valné hromadě, jakožto souhrnu společníků, bez jejího faktického konání. Na rozsah působnosti tato skutečnost nemá vliv.

Není důvod se domnívat, že by *ex lege* byl rozsah otázek, které mohou být postupem per rollam rozhodovány zúžen, a to i s přihlédnutím k účelu právní úpravy rozhodování per rollam jako institutu usnadňující výkon práva společníků účastnit se na řízení kapitálové společnosti. S tímto názorem se pak ztotožňuje i odborná veřejnost.³⁹ V evropském kontextu tomu tak není bezvýjimečně, kdy např. britský Companies Act 2006 výslovně zakazuje aplikaci postupu per rollam (written resolution) v případech odvolání jednatele a auditora před uplynutím jejich funkčních období.⁴⁰

Na druhou stranu je dle mého názoru možné zúžit okruh otázek, které mohou být rozhodovány postupem per rollam, v zakladatelském právním jednání kapitálové

---

³⁸ Srov. HOLEJŠOVSKÝ, Josef. Rozhodnutí mimo valnou hromadu. *Obchodněprávní revue*. 2011, roč. 3, č. 6, s. 163-169. ISSN 1213-5313. S. 163.

³⁹ Srov. např. FILIP, Václav, Jan LASÁK In LASÁK, POKORNÁ, ČÁP, DOLEŽIL a kol. II. díl. 2014 op. cit., s. 1884. nebo ŠUK, Petr In ŠTENGLOVÁ, HAVEL, CÍLEČEK, KUHN a ŠUK 2013 op. cit., s. 337.

⁴⁰ Viz sec. 288(2) Company Act 2006.

společnosti, a to především při respektování zásady, že co není zákonem zakázáno, je dovoleno. Filip s Lasákem uvádějí pro takové řešení jako argumenty jednak skutečnost, že i přes zúžení okruhu otázek, o kterých je možné rozhodovat per rollam, bude o takto vyloučených otázkách stále možné rozhodovat na valné hromadě společnosti, rovněž zmiňují, že pro některá důležitá rozhodnutí nemusí společníci kapitálové společnosti chtít omezit možnost výměny informací (rozpravy) na svolané valné hromadě.⁴¹

Diskutabilní je otázka, zda rozhodování per rollam může být aplikováno i na tzv. výroční valnou hromadu společnosti a v případech, kdy je ohrožena ekonomická stabilita a další existence společnosti. Této otázce se budu podrobněji věnovat v kapitole 4.5, jelikož považuji za zásadní i její vztah vůči právům společníků kapitálové společnosti.

3.2.3 Zákonný postup při rozhodování per rollam

Postup při rozhodování per rollam vychází primárně z příslušných ustanovení zákona o obchodních korporacích. Zakladatelské právní jednání může proces rozhodování per rollam při respektování zákonné úpravy upravit podrobněji, což se jeví jako vhodné řešení. Rovněž může připustit proces rozhodování per rollam s využitím technických prostředků, jež s sebou nese další specifika nastíněná již v kapitole 2.3.

Není-li rozhodování per rollam vyloučeno společenskou smlouvou společnosti s ručením omezeným nebo povolují-li její stanovy akciové společnosti, zašle osoba oprávněná svolat valnou hromadu kapitálové společnosti návrh rozhodnutí společníkům společnosti s ručením omezeným na adresu uvedenou v seznamu společníků nebo jiným způsobem nebo všem akcionářům. Obsahové náležitosti návrhu rozhodnutí jsou obecně uvedeny v ustanovení § 175 odst. 2, resp. § 418 odst. 2, zákona o obchodních korporacích a mohou být zakladatelským právním jednáním rozšířeny či upřesněny. Společníci kapitálové společnosti mohou na základě doručeného návrhu rozhodnutí vyjádřit svůj souhlas s tímto návrhem, a to tak, že jej ve lhůtě stanovené v návrhu rozhodnutí doručí osobě oprávněné ke svolání valné hromady. Osoba oprávněná ke svolání valné hromady pak posoudí výsledky hlasování společníků, kdy většina souhlasných hlasů se počítá z celkového počtu hlasů všech společníků se specifiky

---

⁴¹ Srov. FILIP, Václav, Jan LASÁK In LASÁK, POKORNÁ, ČÁP, DOLEŽIL a kol. II. díl. 2014 op. cit., s. 1885.

uvedenými v kapitole 4.4, především s ohledem na omezení hlasovacích práv společníků. V rozhodování per rollam se uplatňuje většinový princip rozhodování s obdobným užitím ustanovení § 171 a § 416 a § 417 zákona o obchodních korporacích o posuzování výsledků hlasování na valné hromadě. Je-li rozhodnutí přijato, musí být řádně oznámeno. V případě společnosti s ručením omezeným přijaté rozhodnutí bez zbytečného odkladu oznámí společnost nebo osoba oprávněná svolat valnou hromadu všem společníkům včetně dne jeho přijetí. V případě akciové společnosti je stanoveno, že je nutné výsledek rozhodnutí oznámit způsobem stanoveným zákonem nebo stanovami pro svolání valné hromady všem akcionářům bez zbytečného odkladu. Vybrané konkrétní otázky samotného procesu rozhodování per rollam budou předmětem dalších kapitol této práce.

Závěrem lze shrnout, že rozhodování per rollam je fakultativním alternativním způsobem většinového rozhodování společníků mimo zasedání valné hromady kapitálové společnosti bez jejího konání, jehož postup je upraven zákonem, a to o otázkách spadajících do působnosti valné hromady, avšak bez jejího faktického konání a tedy bez možnosti rozpravy a diskuze společníků. Upřesnění postupů při rozhodování per rollam v zakladatelském právním jednání je pak zásadně při respektování zákonné úpravy možné a žádoucí.

De lege ferenda by bylo dle mého názoru vhodné uvažovat o prohloubení a o detailnějším zpracování zákonné úpravy, kdy jednotlivé připomínky a návrhy zmíním v příslušných kapitolách této práce. Inspiračním zdrojem by mohla být např. úprava obsažená v britském Company Act 2006 ohledně tzv. written resolutions přijímaných obdobným způsobem jako je rozhodování per rollam v tzv. private companies (obdobu české společnosti s ručením omezeným) nebo ve slovenském obchodním zákoníku ohledně tzv. rozhodovanie mimo valného zhromaždenia slovenské společnosti s ručením omezeným, jež je aplikovatelné i na slovenskou akciovou společnost, a to jak pro společnost s ručením omezeným, tak pro akciovou společnost.⁴²

---

⁴² Srov. ustanovení sec. 288 – 300 Company Act 2006 a § 130 a § 66 odst. 4 slovenského obchodního zákoníku.

3.3 Povaha rozhodnutí přijatého způsobem per rollam

Postupem per rollam společníci kapitálové společnosti přijímají rozhodnutí, což plyne z dikce příslušných ustanovení zákona o obchodních korporacích upravujících tento postup rozhodování. V návaznosti na výklad pojmu a povahy rozhodování per rollam zmíněný v kapitole 3.2.1 lze shrnout, že rozhodnutí přijaté způsobem per rollam je třeba považovat s ohledem na jeho povahu za obdobu usnesení valné hromady kapitálové společnosti, kdy působí stejné následky jako právě samotné usnesení valné hromady. Zákon o obchodních korporacích pak zásadně ve spojitosti s rozhodováním per rollam hovoří právě o rozhodnutí, s výjimkou ustanovení § 176 odst. 1 a § 419 odst. 1, kde zmiňuje souhlas společníka s návrhem „usnesení“ k přijetí způsobem per rollam. Tuto skutečnost však považuji za legislativní chybu vzniklou v procesu tvorby zákona způsobenou právě provázaností institutu rozhodování per rollam s rozhodováním na valné hromadě, kdy na valné hromadě je přijímáno usnesení.

V kapitole 2.2 jsem uvedl, že považuji usnesení přijaté valnou hromadou kapitálové společnosti za vícestranné právní jednání *sui generis*. Dle mého názoru není důvod, aby tomu bylo u rozhodnutí přijatého způsobem per rollam jinak, a považuji jej tak rovněž za vícestranné právní jednání *sui generis*. To platí především i z toho důvodu, že rozhodnutí přijaté způsobem per rollam se od usnesení přijatého valnou hromadou *de facto* nijak neliší.

Rozhodnutí přijaté způsobem per rollam, resp. rozhodování o jeho přijetí, je utvářeno projevy vůle jednotlivých společníků, resp. jejich souhlasy se zaslaným návrhem rozhodnutí. Je nesporné, že souhlas společníka, je právním jednáním ve smyslu § 545 občanského zákoníku, jelikož se jedná o projev vůle za účelem vyvolat právní následky, tj. přijmout navrhované rozhodnutí. Ze stejného důvodu lze za právní jednání považovat i samotný návrh rozhodnutí, který předkládá osoba oprávněná svolat valnou hromadu.

Dle Filipa s Lasákem půjde v případě, že je pro souhlas akcionáře s návrhem rozhodnutí vyžadována forma veřejné listiny, o notářský zápis, kterým notář osvědčuje prohlášení osob, mají-li s ním být spojeny právní účinky.⁴³ Jak již bylo uvedeno výše,

---

⁴³ Srov. FILIP, Václav, Jan LASÁK In LASÁK, POKORNÁ, ČÁP, DOLEŽIL a kol. II. díl. 2014 op. cit., s. 1889.

občanský zákoník stanoví, že právní jednání vyvolává právní následky, které jsou v něm vyjádřeny. Pojmy právní účinky a právní následky lze dle mého názoru považovat za synonyma, a proto lze souhlas akcionáře považovat za právní jednání. *A simili* bude právním jednáním i souhlas společníka společnosti s ručením omezeným.

Považujeme-li tedy souhlas společníka a stejně tak samotný návrh rozhodnutí za právní jednání, lze stejně jako v případě posuzování povahy usnesení valné hromady argumentací *a fortiori* tvrdit, že i rozhodnutí přijaté způsobem *per rollam* je právním jednáním, a to vícestranným právním jednáním *sui generis*. Obdobně platí, že na takové rozhodnutí se uplatní obecná úprava právního jednání obsažená v občanském zákoníku s již předestřenou limitací vyplývající z ustanovení § 45 zákona o obchodních korporacích.

Lze shrnout, že rozhodování *per rollam* je alternativním způsobem rozhodování mimo zasedání valné hromady či lépe bez jejího svolání a zasedání k rozhodování na valné hromadě, nikoli však za rozhodování společníků mimo samotný institut valné hromady. Jedná se pak o konstrukci valné hromady bez fyzického shromáždění společníků. Rozhodnutí přijaté způsobem *per rollam* považuji za vícestranné právní jednání *sui generis*, kdy návrh rozhodnutí a vyjádření společníků k návrhu rozhodnutí jsou pak rovněž právními jednáními. Vzhledem k výše uvedenému se domnívám, že při výkladu ustanovení upravujících rozhodování *per rollam* a situací vznikajících při tomto specifickém postupu je možné a mnohdy nevyhnutelné analogicky vycházet z ustanovení zákona o obchodních korporacích a výkladu, které se týkají rozhodování valné hromady kapitálových společností. Při takové aplikaci práva je však nutné vždy respektovat zmíněná specifika rozhodování *per rollam*, která aplikaci některých ustanovení dle mého názoru vylučují.

4. Vybrané otázky rozhodování mimo valnou hromadu kapitálových společností (per rollam)

Rozhodování per rollam je komplexní proces, u kterého je nutné splnit celou řadu zákonných náležitostí, aby mohlo být přijato platné rozhodnutí a nedocházelo ke komplikacím při fungování společnosti. V této kapitole bych se proto v návaznosti na kapitolu předchozí rád věnoval podrobně vybraným otázkám rozhodování per rollam v kapitálových společnostech, jež považuji za stěžejní a nejvíce problematické v celém procesu.

4.1 Osoba oprávněná zaslat návrh rozhodnutí

S ohledem na celý průběh procesu rozhodování per rollam považuji za důležité zmínit již otázku předcházející samotnému zahájení procesu. Tedy otázku určení, kdo a za jakých podmínek je oprávněn zaslat společníkům kapitálové společnosti návrh rozhodnutí k jeho přijetí způsobem per rollam. Zákon o obchodních korporacích v ustanoveních § 175 odst. 1 a § 418 odst. 1 zákona o obchodních korporacích stanoví, že osobou oprávněnou zaslat návrh rozhodnutí je osoba, která je zároveň oprávněná svolat valnou hromadu kapitálové společnosti. Podmínky pro možnost využití oprávnění svolat valnou hromadu je pak nutné hledat v příslušných ustanoveních zákona o obchodních korporacích. Považuji za důležité blíže zmíněnou otázku rozebrat a zanalyzovat její některá možná úskalí.

4.1.1 Osoba oprávněná svolat valnou hromadu

Oprávnění svolat valnou hromadu kapitálové společnosti svěřuje zákon o obchodních korporacích primárně statutárnímu orgánu, tedy jednatelem, popř. kolektivnímu orgánu jednatelů, společnosti s ručením omezeným, a představenstvu, resp. statutárnímu řediteli, akciové společnosti. Statutární orgány nejsou ve svém právu při splnění zákonných náležitostí svolání valné hromady nikterak omezeny. Ustálená judikatura dovozuje, že svolání valné hromady je zvláštní, zákonem výslovně

stanovenou povinností, kterou jednatelé (a potažmo i představenstvo nebo statutární ředitel) plní nad rámec obchodního vedení společnosti.⁴⁴

V případě, že společnost s ručením omezeným má v souladu s ustanovením § 194 odst. 2 zákona o obchodních korporacích kolektivní statutární orgán tvořený více jednatelem, lze *per analogiam* tvrdit, že při splnění podmínek ustanovení § 402 odst. 2 zákona o obchodních korporacích je nutné přiznat právo svolat valnou hromadu i každému jednotlivému jednatelem jako členovi kolektivního orgánu jednatelů.

Ve společnosti s ručením omezeným pak dále právo svolat valnou hromadu náleží jakémukoli společníkovi, a to za předpokladu, že společnost žádného jednatele nemá nebo jednatel, v případě, že má společnost jednoho jednatele, nebo všichni jednatelé, je-li jich ve společnosti více nebo tvoří-li kolektivní orgán, dlouhodobě neplní své povinnosti.⁴⁵

Pokud je ve společnosti s ručením omezeným zřízena dozorčí rada, je rovněž oprávněna svolat valnou hromadu za předpokladu, že to vyžadují zájmy společnosti.⁴⁶ Vzhledem k systematickému umístění oprávnění dozorčí rady ve větě druhé ustanovení § 183 zákona o obchodních korporacích a k povaze dozorčí rady jako kontrolního orgánu se domnívám, že oprávnění dozorčí rady svolat valnou hromadu je třeba vykládat oproti oprávnění společníka extenzivněji, kdy za zájem společnosti lze považovat kromě situací, kdy jednatelé neplní své povinnosti nebo nejsou-li ve funkci, i situace další – ekonomické i organizační. Rovněž *per analogiam* k ustanovení § 404 zákona o obchodních korporacích se domnívám, že dozorčí rada je oprávněna svolat valnou hromadu i v případě, kdy společnost nemá zvolený statutární orgán nebo tento orgán dlouhodobě neplní své povinnosti, jelikož svolání valné hromady v takové situaci, především za účelem volby nových členů statutárního orgánu je zcela jistě nutné považovat za svolání valné hromady v zájmu společnosti. Jestliže však zájem společnosti nevyžaduje svolání valné hromady, není k tomu dozorčí rada oprávněna.⁴⁷ S využitím ustanovení § 404 *in fine* zákona o obchodních korporacích lze *per*

---

⁴⁴ Srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 30. 4. 1997, sp. zn. 1 Odo 2/97, nebo rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 29. 11. 2005, sp. zn. 29 Odo 1061/2004.

⁴⁵ Srov. § 183 věta první zákona o obchodních korporacích.

⁴⁶ Srov. § 183 *in fine* zákona o obchodních korporacích.

⁴⁷ Srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 3. 2. 2009, sp. zn. 29 Cdo 4223/2007.

analogiam tvrdit, že nesvolá-li dozorčí rada společnosti s ručením omezeným valnou hromadu v případě, že to vyžadují zájmy společnosti, je ke svolání valné hromady oprávněn kterýkoli její člen.

V akciové společnosti je vedle představenstva jako kolektivního orgánu, resp. statutárního ředitele, oprávněn dle ustanovení § 402 odst. 2 zákona o obchodních korporacích svolat valnou hromadu rovněž jakýkoli člen představenstva, a to za předpokladu, že (i) se představenstvo není dlouhodobě schopno usnášet nebo (ii) zákon o obchodních korporacích vyžaduje svolání valné hromady a představenstvo ji bez zbytečného odkladu nesvolá.

Dalším orgánem, který je oprávněn svolat valnou hromadu akciové společnosti je subsidiárně i dozorčí rada, která se na rozdíl od společnosti s ručením omezeným zřizuje obligatorně. Oprávnění dozorčí rady je však vázáno na podmínku, že společnost nemá zvolené představenstvo nebo zvolené představenstvo dlouhodobě neplní své povinnosti a valnou hromadu nesvolá ani jeho člen postupem dle ustanovení § 402 odst. 2 zákona o obchodních korporacích. Nesvolá-li dozorčí rada valnou hromadu, ač je to v zájmu společnosti vyžadováno, je oprávněn ji svolat kterýkoli její člen.

V případě, že akciová společnost má monistický systém vnitřní struktury platí v souladu s ustanovením § 456 odst. 1 zákona o obchodních korporacích, co bylo uvedeno o dozorčí radě, rovněž o správní radě. Analogicky, nemá-li společnost s monistickým systémem vnitřní struktury zvolené statutárního ředitele nebo zvolený statutární ředitel dlouhodobě neplní své povinnosti, bude ke svolání valné hromady oprávněna správní rada. Nesvolá-li pak správní rada valnou hromadu, ač je to v zájmu společnosti vyžadováno, je oprávněn ji svolat kterýkoli její člen.

Zvláštním případem svolání valné hromady kapitálové společnosti je svolání valné hromady statutárním orgánem společnosti na základě žádosti tzv. kvalifikovaného společníka, resp. kvalifikovaného akcionáře, a následky spojené s nevyhověním takové žádosti. Možnost žádat svolání valné hromady tímto způsobem není nikterak zvláště omezena. Záležitosti navrhované k projednání by však dle mého názoru měly spadat do působnosti valné hromady a svolání valné hromady by mělo být opodstatněné.

Ve společnosti s ručením omezeným je za kvalifikovaného společníka považován ten společník, jehož vklad dosahuje alespoň 10 % základního kapitálu společnosti, nebo

má alespoň 10% podíl na hlasovacích právech. Kvalifikovaný společník může být „představován“ i více společníky, kteří společně splní jedno z výše uvedených kritérií. Jestliže jednatel, popř. jednatele, nesvolají valnou hromadu do jednoho měsíce ode dne doručení žádosti obsahující návrh záležitostí k projednání, je kvalifikovaný společník (společníci) oprávněn *ex lege* dle ustanovení § 187 zákona o obchodních korporacích svolat valnou hromadu sám. Existence oprávnění kvalifikovaného společníka svolat valnou hromadu je tak vázána na předchozí splnění podmínky.

V akciové společnosti je způsob stanovení kvalifikovaného akcionáře obdobný jako u společnosti s ručením omezeným s tím rozdílem, že (i) se hledí na podíl souhrnné jmenovité hodnoty nebo počtu kusů akcií akcionáře a (ii) zákon o obchodních korporacích stanovuje jiná kvantitativní kritéria s přihlédnutím k výši základního kapitálu společnosti.⁴⁸ Žádost o svolání valné hromady musí obsahovat návrh usnesení k navrženým záležitostem nebo alespoň její odůvodnění. Není-li valná hromada akciové společnosti svolána na základě řádné žádosti kvalifikovaného akcionáře tak, aby se konala do 40 dnů (popř. 50 dnů⁴⁹) ode dne jejího doručení, je kvalifikovaný akcionář oprávněn domáhat se u soudu zmocnění ke svolání valné hromady a k veškerému jednání s tím souvisejícímu. Soud kvalifikovanému akcionáři vyhoví, samozřejmě za předpokladu, že jeho postup předcházející soudnímu rozhodnutí splňoval veškeré zákonné náležitosti. Na základě vykonatelného soudního rozhodnutí je pak kvalifikovaný akcionář (akcionáři), který soud požádal o zmocnění, oprávněn svolat valnou hromadu akciové společnosti, a to při dodržení podmínky stanovené v ustanovení § 368 odst. 2 věta první zákona o obchodních korporacích. Tou je povinnost uvést v pozvánce na valnou hromadu výrok zmíněného soudního rozhodnutí a rovněž uvést údaj o tom, který soud rozhodnutí vydal a kdy se stalo vykonatelným.

Judikatura před účinností nové právní úpravy dovozovala, že osobou oprávněnou svolat valnou hromadu společnosti, která má statutární orgán, zásadně není likvidátor takové společnosti.⁵⁰ Zmíněný názor vycházel z právní úpravy likvidace společnosti obsažené v ustanovení § 70 – 75c obchodního zákoníku, kdy mj. ustanovení § 70 odst. 3 stanovilo, že na likvidátora jeho jmenováním přechází v rámci ustanovení § 72 téhož

⁴⁸ Blíže viz § 365 zákona o obchodních korporacích.

⁴⁹ U společností, jejichž akcie byly přijaty k obchodování na evropském regulovaném trhu.

⁵⁰ Srov. např. usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 6. 12. 2011, sp. zn. 5 Cmo 179/2011.

zákona působnost statutárního orgánu jednat jménem společnosti. Likvidátor tak byl oprávněn činit jménem společnosti jen úkony směřující k likvidaci společnosti. Černá s Joskovou pak uváděly, že oprávnění svolat valnou hromadu má likvidátor pouze ve výjimečných případech, a to například v situaci, kdy společnost nemá statutární orgán.⁵¹ Ustanovení § 193 občanského zákoníku stanoví, že svým povoláním nabývá likvidátor působnosti statutárního orgánu bez dalšího. Výčet povolených jednání likvidátora, jak jej uváděl § 72 obchodního zákoníku, v nové právní úpravě absentuje, avšak obecné pravidlo, že jednání likvidátora musí směřovat k likvidaci společnosti, je zachováno. Pokorná uvádí, že činnost likvidátora nezahrnuje zejména záležitosti, které se týkají vnitřních poměrů zrušené obchodní společnosti (např. právě svolávání valných hromad).⁵² Lochmanová naopak likvidátora mezi orgány oprávněné svolat valnou hromadu společnosti zahrnuje.⁵³ Domnívám se, že v současné době se na rozsahu oprávnění likvidátora svolat valnou hromadu nic zásadního nemění. Argumentem *a contrario* k závěru výše zmíněného usnesení Vrchního soudu a při zachování účelu jednání likvidátora, tj. sledování účelu likvidace, lze usuzovat, že likvidátor bude osobou, která je oprávněna svolat valnou hromadu, a to za předpokladu výjimečné situace, kdy společnost nebude mít např. zvolen statutární orgán a byl by touto situací z jakéhokoli důvodu ohrožen průběh likvidace společnosti. V takové situaci však stále budou ke svolání valné hromady oprávněny osoby a orgány společnosti uvedené výše.

Lze tedy shrnout, že ke svolání valné hromady jsou oprávněny následující osoby nebo orgány kapitálových společností:

- statutární orgán kapitálové společnosti
  - z vlastní vůle, nebo
  - z podnětu kvalifikovaného společníka; nebo
- člen kolektivního statutárního orgánu kapitálové společnosti,

---

⁵¹ Srov. ČERNÁ, Stanislava a Lucie JOSKOVÁ. K postavení likvidátora. *Právní rádce*. 2011, roč. 19., č. 5, s. 21-31. ISSN 1210-4817. S. 27.

⁵² Srov. POKORNÁ, Jarmila In ŠVESTKA, Jiří, Jan DVOŘÁK, Josef FIALA a kol.. *Občanský zákoník: komentář. Svazek I*. 1. vyd. Praha: Wolters Kluwer, 2014, lxxv, 1667 s. ISBN 978-80-7478-370-8. S. 611.

⁵³ Srov. LOCHMANOVÁ, Ludmila In ROZEHNAL a kol. 2014 op. cit., s. 389.

- nesvolá-li valnou hromadu kolektivní statutární orgán v případě, kdy je to vyžadováno zákonem o obchodních korporacích nebo není-li se kolektivní statutární orgán dlouhodobě schopen usnášet; nebo
- kterýkoli společník společnosti s ručením omezeným,
  - nemá-li společnost jednatele nebo jednatele, jednatele či kolektivní orgán jednatelů dlouhodobě neplní své povinnosti; nebo
- dozorčí rada⁵⁴ kapitálové společnosti, je-li ve společnosti s ručením omezeným zřízena,
  - vyžadují-li to zájmy společnosti; nebo
- kterýkoli člen dozorčí rady kapitálové společnosti (je-li ve společnosti s ručením omezeným zřízena),
  - nesvolá-li valnou hromadu orgán, jehož je členem, když je k tomu oprávněn; nebo
- kvalifikovaný společník kapitálové společnosti,
  - nesvolá-li statutární orgán valnou hromadu ve lhůtě stanovené zákonem o obchodních korporacích ode dne doručení řádné žádosti kvalifikovaného společníka, a
  - v případě akciové společnosti, zároveň na základě vykonatelného rozhodnutí soudu zmocňujícího kvalifikovaného akcionáře ke svolání valné hromady; nebo
- likvidátor kapitálové společnosti, sleduje-li to smysl a účel likvidace.

Uvedené osoby a orgány pak budou s ohledem na výše zmíněnou dikci právní úpravy za splnění vymezených podmínek oprávněny k zaslání návrhu rozhodnutí k jeho přijetí per rollam. Domnívám se, že je v návaznosti na výše uvedené možné *per analogiam* dovést oprávnění kvalifikovaného společníka kapitálové společnosti, domáhat se za splnění výše uvedených podmínek na statutárním orgánu společnosti vedle svolání valné hromady i samotné iniciace rozhodování per rollam, tedy zaslání návrhu rozhodnutí k jeho přijetí per rollam. V případě, že by statutární orgán žádosti kvalifikovaného společníka nevyhověl, uplatnil by se stejný postup, jako při nevyhovění

---

⁵⁴ U akciové společnosti s monistickým systémem vnitřní struktury případně správní rada.

žádosti svolat valnou hromadu společnosti. V případě akciové společnosti by pak soud svým rozhodnutím zmocnil kvalifikovaného akcionáře k zaslání návrhu rozhodnutí k jeho přijetí per rollam, a to samozřejmě za předpokladu, že stanovy akciové společnosti rozhodování per rollam připouští.

V tom ohledu považuji za zajímavé zmínit i specifika zahraniční právní úpravy týkající se rozebírané otázky. Britská právní úprava umožňující rozhodování per rollam pro britskou obdobu společnosti s ručením omezeným stanovuje explicitně okruh osob, které jsou oprávněny společností návrh rozhodnutí předložit, kdy společnost je takovým osobám za splnění zákonných požadavků povinna vyhovět a návrh rozeslat všem společníkům. Těmito osobami jsou jednatelé a společník nebo společníci s podílem alespoň 5 % na základním kapitálu společnosti, nestanoví-li společenská smlouvy podíl nižší.⁵⁵ Slovenský obchodní zákoník pak explicitně v ustanovení § 130 vyjmenovává osoby a orgány, které jsou bez nutnosti splnění další podmínek oprávněny zaslat návrh rozhodnutí k jeho přijetí mimo valnou hromadu. Jsou jimi jednatel, společník nebo společníci s podílem alespoň 10 % na základním kapitálu společnosti a dozorčí rada. Společenská smlouvou pak může stanovit i nižší požadavek účasti pro získání pozice kvalifikovaného společníka. Uvedený okruh osob a jejich možnou úpravu ve stanovách můžeme s ohledem na dikci § 66 odst. 4 slovenského obchodního zákoníku aplikovat i v případě rozhodování per rollam ve slovenské akciové společnosti, umožňují-li to její stanovy.⁵⁶ Okruh osob oprávněných k zaslání návrhu ve slovenské kapitálové společnosti je *ex lege* stanoven obdobně, jako jej v případě české právní úpravy dovodíme výkladem. Blaha i Suchoža pak zmiňují, že slovenský obchodní zákoník nepřiznává právo zaslat návrh rozhodnutí jednotlivým členům kolektivního orgánu.⁵⁷

Domnívám se, že *de lege ferenda* není takové explicitní úpravy v českém právu nutně zapotřebí. Za zásadní klad slovenské i britské právní úpravy pak považuji skutečnost, že se kvalifikovaní společníci nemusí obligatorně před rozhodováním per rollam obrátit na statutární orgán se žádostí o iniciaci rozhodování per rollam, možnost

---

⁵⁵ Srov. sec. 288(3) a sec. 292(4)(5) Company Act 2006.

⁵⁶ Srov. § 66 odst. 4 a § 130 slovenského obchodního zákoníku.

⁵⁷ Srov. BLAHA, Marián In PATAKYOVÁ, Mária a kol. *Obchodný zákoník. Komentár.* 4. vyd. Bratislava: C.H.Beck, 2013, 1704 s. ISBN 978-80-89603-12-1. S. 538. a HUSÁR, Ján In SUCHOŽA, Jozef, Ján HUSÁR a kol. *Obchodné právo.* 1. vyd. Bratislava: Iura Edition, 2009, 1100 s. ISBN 978-80-8078-290-0. S. 137.

zaslat návrh rozhodnutí je jim dána ze zákona. Druhým kladným specifickým slovenské i britské právní úpravy rozhodování per rollam je pak dle mého názoru možnost snížit kvalifikační požadavek procentuálního podílu na základním kapitálu společnosti pro takového kvalifikovaného společníka. Oba zmíněné klady bych naopak *de lege ferenda* v české právní úpravě uvítal.

4.1.2 Pojem „osoba“

Z výše nabídnutého výčtu je na první pohled možné jasně určit, kdo a za jakých podmínek je oprávněn zaslat společníkům kapitálové společnosti návrh rozhodnutí k přijetí rozhodnutí způsobem per rollam. Avšak považuji za nutné pokusit se vyřešit ještě jeden výkladový problém, a to zákonem použitý pojem „osoba“⁵⁸, který dle mého názoru není zcela v pořádku a jeho nesprávný výklad by mohl mít za následek nepřesné vymezení okruhu osob oprávněných zaslat návrh rozhodnutí, a to především pokud jde o přiznání práva zaslat návrh rozhodnutí kolektivnímu orgánu kapitálové společnosti.

Občanský zákoník v ustanovení § 18 stanoví, že osoba je buďto fyzická, nebo právnická. Ustálená judikatura se shoduje, že kolektivní orgány společností nemají právní osobnost (dříve právní subjektivitu)⁵⁹, tudíž *a contrario* k ustanovení § 20 a § 23 občanského zákoníku nemohou být považovány za osoby. Tento názor rovněž zastává např. Šuk.⁶⁰

Bez ohledu na výše uvedené lze především za použití teleologického výkladu příslušných ustanovení zákona o obchodních korporacích a s přihlédnutím na výše uvedený výčet osob a orgánů, které jsou oprávněny svolat valnou hromadu, říci, že není důvod omezovat oprávnění zaslat návrh rozhodnutí k jeho přijetí per rollam pouze na právnické nebo fyzické osoby. Takovýto výklad by byl proti účelu zákonné úpravy rozhodování per rollam.

Zcela jistě tak budou do okruhu oprávněných subjektů patřit i kolektivní orgány kapitálových společností, tj. kolektivní orgán jednatelů, dozorčí rada, představenstvo a správní rada. Lze totiž tvrdit, že i pokud bude návrh rozhodnutí zaslán kolektivním orgánem, budou vůli tohoto kolektivního orgánu *de facto* utvářet jeho členové, tedy

⁵⁸ Srov. § 175 odst. 1 a § 418 odst. 1 zákona o obchodních korporacích.

⁵⁹ Srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 29. 11. 2011, sp. zn. 29 Cdo 3631/2010.

⁶⁰ Srov. ŠUK, Petr In ŠTENGLOVÁ, HAVEL, CÍLEČEK, KUHN a ŠUK 2013 op. cit., s. 337.

osoby. Zaslání návrhu rozhodnutí by pak v souladu s výkladem příslušných ustanovení občanského zákoníku a zákona o obchodních korporacích o kolektivních orgánech právnických osob, resp. kapitálových společnostech, mělo předcházet rozhodnutí takového kolektivního orgánu v souladu s pravidly jeho rozhodování.

Je tedy možné uzavřít, že za „osobu“ oprávněnou zaslat návrh rozhodnutí k jeho přijetí per rollam v kapitálové společnosti budou považovány všechny osoby a orgány uvedené ve shrnujícím výčtu v kapitole 4.1.1., kdy jejich oprávnění bude vždy analogicky vázáno na specifické podmínky výše rovněž zmíněné. Ostatně na dovozeném přístupu se shoduje, ač bez dalšího výkladu, i většina odborné veřejnosti.⁶¹

4.2 Adresáti návrhu rozhodnutí

V návaznosti na předchozí kapitolu považuji za nutné věnovat se v této části práce otázce určení adresátů návrhu rozhodnutí zasílaného v rámci kapitálové společnosti oprávněnou osobou k jeho přijetí per rollam. Přednesenou otázkou posoudím především s ohledem na vedení seznamu společníků a akcionářů kapitálových společností.

Právní úprava uvedená v § 175 odst. 1 a § 418 odst. 1 zákona o obchodních korporacích se omezuje na konstatování, že při rozhodování per rollam osoba oprávněná svolat valnou hromadu zašle návrh rozhodnutí (a) v případě společnosti s ručením omezeným na adresu uvedenou v seznamu společníků nebo jiným způsobem určeným společenskou smlouvou a (b) v případě akciové společnosti všem akcionářům.

Z uvedeného jednoznačně vyplývá, že v případě akciové společnosti budou adresáty návrhu rozhodnutí všichni akcionáři, což podporuje i ustanovení § 353 odst. 1 zákona o obchodních korporacích stanovující všem akcionářům právo účasti na valné hromadě a hlasování na ní, které je zcela jistě možné *per analogiam* aplikovat i na rozhodování per rollam. Domnívám se totiž, že právo účasti na valné hromadě bude představovat právo na to být obeslán návrhem rozhodnutí a právo na hlasování bude představováno právem vyjádřit se k návrhu rozhodnutí, resp. projevit s ním souhlas.

---

⁶¹ Srov. např. FILIP, Václav, Jan LASÁK In LASÁK, POKORNÁ, ČÁP, DOLEŽIL a kol. II. díl. 2014 op. cit., s. 1886. nebo BĚLOHLÁVEK, Alexander J. In BĚLOHLÁVEK a kol. 2013 op. cit., s. 787.

Shodný názor ostatně vyjádřil i Nejvyšší soud.⁶² Výkon hlasovacího práva s hlasováním v rámci přijímání rozhodnutí per rollam spojuje dále např. Lasák.⁶³

V případě společnosti s ručením omezeným výše zmíněné z gramatického výkladu jasně nevyplývá, je to však nutné dovodit výkladem teleologickým, kdy rozhodování per rollam je *de facto* alternativou rozhodování na zasedání valné hromady. V případě svolání valné hromady jsou pak k účasti na ní pozvánkou obesláni všichni společníci společnosti. Nakonec názor, že adresáty návrhu rozhodnutí budou vždy všichni společníci, podporuje rovněž povinnost respektovat práva společníků, mezi něž nad rámec uvedeného patří i právo podílet se na řízení společnosti.

Považuji za vhodné zmínit, že případné omezení hlasovacího práva společníka kapitálové společnosti, ať už plynoucí z ustanovení § 173, příp. § 426 a § 427 zákona o obchodních korporacích nebo z povahy jeho účasti na kapitálové společnosti⁶⁴, nebude mít vliv na pozici společníka jako adresáta návrhu rozhodnutí. Taková omezení hlasovacích práv, i s ohledem na výše uvedené, totiž nikterak neomezují právo společníka být seznámen s návrhem rozhodování per rollam, i proto, že v případě konání valné hromady společnosti rovněž nedochází k omezení možnosti jejich účasti na valné hromadě. Shodný názor pak zastává např. Pokorná.⁶⁵ Nejvyšší soud rovněž uzavřel, že je-li akcionáři znemožněna účast na valné hromadě, jde o podstatné porušení jeho práva a uvedl, že tyto závěry se prosadí i v poměrech společnosti s ručením omezeným, a to i ve vztahu k rozhodování per rollam.⁶⁶

Z výše uvedeného plyne, že je návrhem rozhodnutí třeba řádně obeslat vždy všechny společníky kapitálové společnosti. Vycházíme-li z tohoto předpokladu, vyvstává při rozhodování per rollam další potřeba, kterou je nutnost zajištění, aby osoba, která se chystá zaslat společníkům návrh rozhodnutí, zjistila, kdo je aktuálně společníkem kapitálové společnosti a rovněž měla možnost zjistit jeho bydliště nebo

---

⁶² Srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 29. 4. 2013, sp. zn. 29 Cdo 2838/2011.

⁶³ Srov. LASÁK, Jan In POKORNÁ, HOLEJŠOVSKÝ, LASÁK, PEKÁREK a kol. 2014 op. cit., s. 279.

⁶⁴ Např. podíly či akcie bez hlasovacích práv apod.

⁶⁵ Srov. POKORNÁ, Jarmila In LASÁK, POKORNÁ, ČÁP, DOLEŽIL a kol. I. díl. 2014 op. cit., s. 972-973.

⁶⁶ Srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 29. 8. 2013, sp. zn. 29 Cdo 3844/2011, a usnesení Nejvyššího soudu ze dne 20. 6. 2012, sp. zn. 29 Cdo 1717/2011.

sídlo, příp. jinou doručovací adresu. Za nejdůležitější instrumenty zajištění dostatečné informovanosti považují tzv. seznamy společníků, které jsou kapitálové společnosti ze zákona zásadně povinny vést. V případě společnosti s ručením omezeným jím je dle § 139 zákona o obchodních korporacích seznam společníků a v případě akciové společnosti s akciemi na jméno se dle § 264 zákona o obchodních korporacích tento seznam logicky nazývá seznam akcionářů, který může být případně nahrazen evidencí zaknihovaných cenných papírů. Vyдалa-li akciová společnost akcie na majitele, bude situace ohledně informačního zdroje poněkud specifická.⁶⁷

4.2.1 Adresáti ve společnosti s ručením omezeným

Zákon o obchodních korporacích oproti právní úpravě obchodního zákoníku obsahuje podrobnější úpravu seznamu společníků společnosti s ručením omezeným. Do seznamu, který obligatorně vede každá společnost, se zapisují všichni společníci dané společnosti, tedy ti společníci, kteří jsou aktuálně jejími společníky. Minimální obsahové náležitosti seznamu společníků jsou rovněž stanoveny zákonem a řadí se mezi ně mj. bydliště nebo sídlo společníka a případně jiná společníkem určená adresa pro doručování. Ze zákona je společnost rovněž povinna provést zápis zapisované skutečnosti a případně výmaz bývalého společníka bez zbytečného odkladu poté, co jí bude změna prokázána. Nejvyšší soud konstatoval, že „z časového určení bez zbytečného odkladu je třeba dovodit, že jde o velmi krátkou lhůtu, již je míněno bezodkladné, neprodlené, bezprostřední či okamžité jednání směřující ke splnění povinnosti či k učinění právního úkonu či jiného projevu vůle, přičemž doba trvání lhůty bude záviset na okolnostech konkrétního případu“.⁶⁸

V návaznosti na výše uvedenou právní úpravu rozhodování per rollam je existence a řádné vedení seznamu společníků, včetně provádění jeho změn, pro rozhodování per rollam zásadní. Pro rozhodování per rollam je pak důležitá případná změna bydliště nebo sídla či doručovací adresy společníka, především ale změna samotné osoby společníka zejména v důsledku tzv. derivativního nabytí členství ve společnosti, tj. převodu, znovunabytí či přechodu podílu. V takových případech musí společnost bez zbytečného odkladu po té, co je jí změna osoby společníka prokázána,

---

⁶⁷ K tomu viz dále.

⁶⁸ Srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 10. 12. 2013, sp. zn. 32 Cdo 2484/2012.

provést změny v seznamu společníků. Jistě nejčastějším způsobem tzv. derivativního nabytí členství ve společnosti bude převod podílu.

Převod podílu je vůči společnosti v souladu s ustanovením § 209 odst. 2 zákona o obchodních korporacích účinný doručením účinné smlouvy o převodu podílu. Účinnost převodu *inter partes* nastává již samotnou účinností smlouvy. V případě, že je podíl společníka představován kmenovým listem, je k účinnosti převodu podílu vůči společnosti vyžadováno oznámení změny osoby společníka a předložení kmenového listu novým společníkem společnosti s řádně vyznačeným rubopisem. Účinnost převodu vlastnického práva ke kmenovému listu, jakožto cennému papíru na řad, nastává rubopisem a smlouvou k okamžiku jeho předání. Což je možné dovodit výkladem ustanovení § 210 odst. 2 zákona o obchodních korporacích ve spojení s § 137 odst. 3 zákona o obchodních korporacích a § 1103 odst. 2 občanského zákoníku.

Faktické vedení seznamu společníků společnosti s ručením omezeným pak zajišťuje dle ustanovení § 196 zákona o obchodních korporacích jednatel společnosti. Z uvedeného plyne, že změny v zápisech v seznamu společníků bude zajišťovat právě jednatel společnosti, a to bez zbytečného odkladu. Dle Havla pak není povinnost zajistit vedení seznamu společníků součástí obchodního vedení, avšak měla by zůstat zachována povinnost jednatele zajišťovat jeho vedení s péčí řádného hospodáře.⁶⁹ Lze tedy usuzovat, že při řádném výkonu funkce jednatele společnosti a za předpokladu, že nenastane nenadálá situace, která by jednatelem ve výkonu funkce bránila, by změny v seznamu společníků měly být provedeny v řádu několika pracovních dnů.

V souvislosti s nastíněnou povinností jednatele společnosti, resp. povinností společnosti samotné, je na místě zmínit i judikaturu Nejvyššího soudu, která ač vychází z právní úpravy obchodního zákoníku, neměla by být novou právní úpravou nijak dotčena. Nejvyšší soud zastává názor, že nepožádal-li akcionář, aby společnost po změně adresy promítla tuto skutečnost do seznamu akcionářů, zanedbal sám ochranu svých práv a takovéto zanedbání nelze přičíst v neprospěch společnosti.⁷⁰ Domnívám se, že zmíněný názor je pak plně aplikovatelný i na seznam společníků ve společnosti

---

⁶⁹ Srov. HAVEL, Bohumil In ŠTENGLOVÁ, HAVEL, CÍLEČEK, KUHN a ŠUK 2013 op. cit., s. 279.

⁷⁰ Srov. např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 20. 9. 2006, sp. zn. 29 Odo 634/2005, nebo usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27. 8. 2008, sp. zn. 29 Odo 1381/2006.

s ručením omezeným. Stejný názor zastává i Šuk.⁷¹ Nejvyšší soud pak rovněž vyslovil názor, že společnost není povinna provést změnu adresy společníka v seznamu společníků jen na základě skutečnosti, že přebírá poštu na jiné adrese, než je v seznamu uvedena, tedy aniž o to společník výslovně společnost požádal.⁷²

Řádně vedený seznam společníků představuje důležitý zdroj informací pro oprávněnou osobu, která chce zasláním návrhu rozhodnutí iniciovat jeho přijetí způsobem per rollam. Problém však může nastat s dostupností obsahu seznamu společníků některým oprávněným osobám, a to především v situacích, kdy se bude jednat o „neosobnější“ společnosti s ručením omezeným s větším počtem společníků.

Zákonem o obchodních korporacích je v § 141 odst. 1 stanoveno, že údaje zapsané v seznamu společníků může společnost používat pouze pro své potřeby ve vztahu ke společníkům. Ze zmíněného ustanovení lze dovozovat oprávnění seznámit se s aktuálním obsahem seznamu pro většinu osob oprávněných zaslat návrh rozhodnutí, a to pro všechny jednatele a případně i členy dozorčí rady společnosti s ručením omezeným, jakožto její orgány. Stejně tak oprávnění likvidátora by nemělo být sporné.

Problematičtější se však jeví dovodit oprávnění společníka společnosti s ručením omezeným získat pro potřeby rozhodování per rollam aktuální údaje ze seznamu, a to především z toho důvodu, že je zároveň v § 140 zákona o obchodních korporacích upraveno, že každý společník může písemně požádat společnost, aby mu vydala opis nebo výpis údajů ze seznamu společníků, avšak pouze těch údajů, které se ho týkají. Z gramatického výkladu zákonné úpravy tak plyne, že společník může získat jen tu část seznamu společníků, která se ho týká, tedy jen údaje o jeho osobě, což je pro potřeby rozhodování per rollam zcela nepostačující. Tento názor zastává i Havel, který jej obhajuje ochranou osobních údajů ostatních společníků.⁷³ Extenzivnější pohled na dostupnost údajů obsažených v seznamu pak zastává Pokorná, která omezení publicity seznamu vztahuje spíše na osoby stojící zcela mimo společnost, když zmiňuje využití (zneužití) údajů např. k marketingovým účelům jinými subjekty.⁷⁴

---

⁷¹ Srov. ŠUK, Petr In ŠTENGLOVÁ, HAVEL, CÍLEČEK, KUHN a ŠUK 2013 op. cit., s. 334.

⁷² Srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 24. 10. 2012, sp. zn. 29 Cdo 1982/2011, a usnesení Nejvyššího soudu ze dne 20. 9. 2006, sp. zn. 29 Odo 634/2005.

⁷³ Srov. HAVEL, Bohumil In ŠTENGLOVÁ, HAVEL, CÍLEČEK, KUHN a ŠUK 2013 op. cit., s. 279-280.

⁷⁴ Srov. POKORNÁ, Jarmila In LASÁK, POKORNÁ, ČÁP, DOLEŽIL a kol. I. díl. 2014 op. cit., s. 886.

Domnívám se, že v případě, kdy oprávněnou osobou k zaslání návrhu rozhodnutí k přijetí per rollam bude nebo společník společnosti s ručením omezeným nebo tzv. kvalifikovaný společník, jenž bude pro řádné zjištění údajů o aktuálních společnických společnosti potřebovat získat tyto údaje ze seznamu společníků, bude oprávnění takového společníka k získání seznam společníků dáno. Oprávnění lze dovodit především aplikací ustanovení § 155 zákona o obchodních korporacích zaručujícího právo společníka na informace a rovněž extenzivním výkladem ustanovení § 141 odst. 1 zákona o obchodních korporacích, kdy lze za potřeby ve vztahu ke společníkům považovat i zdárný průběh rozhodování per rollam. Při opačném výkladu by ke zveřejnění údajů o ostatních společnických musel být vyžadován jejich výslovný souhlas, jenž by musela nejprve sama společnost zajistit. Jako nejvhodnější se pak samozřejmě jeví řešení spočívající v zakotvení výslovného paušálního souhlas se zpřístupňováním údajů obsažených v seznamu společníků ostatním společníkům na jejich žádost ve společenské smlouvě. *De lege ferenda* pak lze uvažovat o výslovném zakotvení práva společníka nebo kvalifikovaného společníka na přístup k údajům o aktuálních společnických potřebným k zaslání návrhu k jeho přijetí per rollam.

Konečně je pak třeba podotknout, že z povahy zákonné úpravy seznamu společníků společnosti s ručením omezeným vyplývá, že má toliko povahu informativní, a to především dovnitř či v rámci společnosti. Zcela jistě pak nemá zápis osoby společníka do seznamu akcionářů v případě derivativního nabytí podílu povahu konstitutivní. Pokorná souhlasně konstatuje, že zákon o obchodních korporacích v případě společnosti s ručením omezeným neupravuje vyvratitelnou domněnku, že osoba zapsaná v seznamu společníků je společníkem, pokud se neprokáže, že skutečný stav je jiný.⁷⁵

Oprávněná osoba, která chce zasláním návrhu rozhodnutí iniciovat přijetí tohoto rozhodnutí způsobem per rollam, může rovněž při zkoumání, kdo je fakticky společníkem společnosti s ručením omezeným, vycházet z údajů zapsaných v obchodním rejstříku společnosti. Na podporu tohoto tvrzení vystupuje princip materiální publicity zápisů v obchodním rejstříku.⁷⁶ Avšak i do zmíněného způsobu

---

⁷⁵ Srov. op. cit., s. 884.

⁷⁶ Srov. § 8 odst. 1 zákona o veřejných rejstřících.

určení společníků společnosti vstupuje prvek nejistoty. Ustanovení § 8 odst. 3 zákona o veřejných rejstřících totiž stanoví, že třetí osoby se mohou vždy dovolat nezveřejněných údajů, neodnímá-li jim skutečnost nezveřejnění účinnost. V případě převodu podílu není totiž jeho účinnost vázána na zápis takové skutečnosti do obchodního rejstříku, jak ostatně zmiňuji výše. Navíc zápis změny údajů do obchodního rejstříku zajišťuje primárně sama společnost (fakticky její statutární orgán). Tato povinnost se tak kryje s povinností vedení seznamu společníků a zpravidla je ještě časově náročnější.

Lze uzavřít, že v případě společnosti s ručením omezeným bude vždy pro přesné a spolehlivé určení aktuálních společníků společnosti, kterým má být návrh rozhodnutí k přijetí per rollam zaslán, třeba důsledně udržovat vzájemnou komunikaci mezi orgány společnosti a jejími společníky, dbát řádného vedení a aktualizace seznamu společníků a zajišťovat promítání všech nových skutečností i do obchodního rejstříku společnosti. Stejně pak považuji za vhodné provést detailnější úpravu výkonu práva společníků na informace ve společenské smlouvě, jak navrhuji výše, aby byla zajištěna možnost zjištění všech informací potřebných k iniciování rozhodování per rollam. *De lege ferenda* pak je možné uvažovat o výslovném zakotvení práva společníka na přístup k údajům o aktuálních společnicích nutným k zaslání návrhu k jeho přijetí per rollam.

4.2.2 Adresáti v akciové společnosti

Jak již bylo uvedeno výše, zákon stanoví, že oprávněná osoba zašle návrh rozhodnutí k jeho přijetí per rollam všem akcionářům akciové společnosti. Pro rozhodování per rollam bude tedy zásadní zjistit konkrétní údaje (jméno, příjmení a bydliště, příp. obchodní firmu a sídlo) o všech akcionářích společnosti, aby je mohla oprávněná osoba řádně obeslat návrhem rozhodnutí. Ke zmíněnému účelu oprávněné osobě poslouží seznam akcionářů společnosti či případně výpis z evidence zaknihovaných nebo imobilizovaných cenných papírů, jak uvádím dále. I v rámci akciové společnosti se pak dle mého názoru, a to jak na seznam akcionářů, tak na výpisy z příslušných evidencí cenných papírů, uplatní judikaturní závěry Nejvyššího

soudu citované výše. Možnou aplikací usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Odo 634/2005, ze dne 20. září 2006 pak výslovně uvádí i Šuk.⁷⁷

4.2.2.1 Akcie na jméno a seznam akcionářů

Vydala-li akciová společnost akcie ve formě na jméno, je ze zákona povinna vést seznam akcionářů. Akcie na jméno se pak zapisují do seznamu akcionářů společně se zákonem stanovenými údaji o nich a akcionářích. Minimální obsahové náležitosti seznamu akcionářů stanoví zákon a patří mezi něj. identifikace akcionáře a jeho bydliště nebo sídlo. V případě, že společnost vydala zaknihované akcie, mohou stanovy určit, že je seznam akcionářů nahrazen evidencí zaknihovaných cenných papírů.

Akcie na jméno mohou pak být společností emitovány jako listinné akcie nebo zaknihované akcie. Listinné akcie na jméno mohou být rovněž společností imobilizovány (dány do úschovy), a to buď již při jejich vydání postupem podle § 2413 občanského zákoníku, nebo dodatečně po jejich vydání postupem dle § 93a zákona o podnikání na kapitálovém trhu.

Z dikce zákona o obchodních korporacích není na první pohled zřejmé, zda lze u zaknihovaných akcií rozlišovat jejich formu na zaknihované akcie na jméno a zaknihované akcie na majitele. Výkladem v kontextu ustanovení § 263 a dalších ustanovení zákona o obchodních korporacích upravujících akcie dojdeme dle mého názoru k závěru, že to lze, a můžeme tak rozlišovat formu i u zaknihovaných akcií. Zmíněnému názoru svědčí i praxe Centrálního depozitáře cenných papírů, který jako držitel povolení k činnosti centrálního depozitáře podle zákona o podnikání na kapitálovém trhu, mj. vede centrální evidenci zaknihovaných cenných papírů a při vedení evidence rozlišuje zmíněné formy akcií.

Dle Vybírala je akciová společnost povinna vést seznam akcionářů zejména v následujících případech:⁷⁸

- společnost vydala listinné akcie na jméno (včetně případů, kdy tyto akcie po jejich vydání imobilizovala postupem dle § 93a zákona o podnikání na kapitálovém trhu);
- společnost vydala zaknihované akcie, u nichž vyznačila formu akcií na jméno;

⁷⁷ Srov. ŠUK, Petr In ŠTENGLOVÁ, HAVEL, CÍLEČEK, KUHN a ŠUK 2013 op. cit., s. 653.

⁷⁸ Srov. VYBÍRAL, Petr In LASÁK, POKORNÁ, ČÁP, DOLEŽIL a kol. II. díl. 2014 op. cit., s. 1340.

- společnost při vydání akcií na jméno tyto akcie imobilizovala postupem dle § 2413 občanského zákoníku.

V souladu s ustanovení § 268 zákona o obchodních korporacích se přiměřeně použijí ustanovení o seznamu akcionářů také pro nesplacené akcie a zatímní listy. Vybíral pak zastává názor, že zmíněná ustanovení by se měla rovněž přiměřeně použít i pro nevydané akcie.⁷⁹

Pro seznam akcionářů je v § 265 odst. 1 zákona o obchodních korporacích stanovena vyvratitelná domněnka, že ve vztahu ke společnosti je akcionářem ten, kdo je zapsán v seznamu. To povyšuje seznam akcionářů nejen na informační zdroj, ale rovněž i legitimační zdroj. Z povahy domněnky pak plyne, že není-li akcionář zapsán v seznamu akcionářů, může se přesto domáhat na společnosti výkonu svých akcionářských práv. Musí však prokázat, že je skutečným a oprávněným vlastníkem předmětných akcií. Shodný názor uvádí např. Štenglová.⁸⁰

Společnost provádí aktualizaci seznamu akcionářů, a to zejména při převodu nebo přechodu akcií na nové vlastníky, bez zbytečného odkladu po té, co je jí změna osoby akcionáře prokázána. To souvisí i s problematikou účinnosti převodu akcií vůči společnosti. Lze shrnout, že účinnost převodu listinné akcie na jméno nastává vůči společnosti oznámením změny osoby akcionáře a předložením akcie s platným rubopisem novým akcionářem společnosti, který uzavřel účinnou smlouvu s předchozím akcionářem.⁸¹ V případě zaknihované listinné akcie na jméno je účinnost jejího převodu vůči společnosti vázána na zápis zaknihované akcie na účet jejího nového vlastníka a prokázání změny osoby vlastníka akcie výpisem z účtu vlastníka společnosti, příp. doručení či převzetí výpisu z evidence emise akcií podle zákona o podnikání na kapitálovém trhu, který náleží společnosti.⁸² K provedení samotného zápisu změny vlastníka zaknihované akcie je pak vedle platné a účinné smlouvy třeba

---

⁷⁹ Srov. op. citace.

⁸⁰ Srov. ŠTENGLOVÁ, Ivana In ŠTENGLOVÁ, HAVEL, CÍLEČEK, KUHN a ŠUK 2013 op. cit., s. 459.

⁸¹ Srov. § 269 zákona o obchodních korporacích a § 1103 občanského zákoníku ve spojení s § 263 odst. 3 zákona o obchodních korporacích.

⁸² Srov. § 275 odst. 2 zákona o obchodních korporacích, § 1104 odst. 1 a 2 občanského zákoníku a § 111 zákona o podnikání na kapitálovém trhu.

rovněž příkazu tzv. oprávněné osoby k provedení zápisu.⁸³ Pro imobilizované akcie pak občanský zákoník stanoví v ustanovení § 1104 odst. 3 obdobné použití ustanovení o nabývání vlastnictví k zaknihovaným cenným papírům. Blíže se problematice účinnosti a prokazování převodu akcií věnuje např. Vybíral.⁸⁴

Vedení seznamu akcionářů je sice povinností samotné společnosti, ale faktické vedení zajišťuje představenstvo společnosti, příp. správní rada, má-li společnost monistickou strukturu řízení, a to i přesto, že v případě akciové společnosti chybí výslovné ustanovení o povinnosti statutárního orgánu, jako je tomu v případě společnosti s ručením omezeným.⁸⁵ Představenstvo, příp. správní rada, tak mají po řádném prokázání změny osoby akcionáře, povinnost bez zbytečného odkladu provést aktualizaci seznamu.

Vedle povinnosti společnosti řádně vést seznam akcionářů je však nutné zmínit i ustanovení § 265 odst. 3 zákona o obchodních korporacích, které reflektuje jednak výše zmíněnou judikaturu Nejvyššího soudu a rovněž povahu seznamu akcionářů vyplývající z právní domněnky stanovené odst. 1 příslušného ustanovení. Je tak upravena zákonná překážka možnosti akcionáře domáhat se neplatnosti usnesení valné hromady za předpokladu, že akcionář sám způsobil, že není v seznamu akcionářů zapsán, nebo že zápis v seznamu neodpovídá skutečnosti. S ohledem na téma práce lze jak analogicky, tak teleologicky dovést použitelnost tohoto ustanovení i na případy rozhodování per rollam. Příslušné ustanovení totiž navíc hovoří jak o neumožnění účasti na valné hromadě, tak o neumožnění výkonu hlasovacího práva. Lze tedy tvrdit, že akcionář, který způsobil, že nebyl zapsán v seznamu akcionářů, příp. že zápis v seznamu akcionářů neodpovídal skutečnosti, se nemůže domáhat neplatnosti rozhodnutí přijatého per rollam jen z toho důvodu, že mu nebyl zaslán návrh takového rozhodnutí k vyjádření, a proto se nemohl rozhodování per rollam účastnit. Zmíněné považuji zásadní pro možnost bezpečného určení aktuálních akcionářů společnosti.

---

⁸³ Srov. např. CHALUPA, Ivan a David REITERMAN. *Cenné papíry: základy soukromého práva IV*. 1. vyd. V Praze: C.H. Beck, 2014, xvi, 219 s. ISBN 978-80-7400-542-8. S. 36-37.

⁸⁴ Srov. VYBÍRAL, Petr In LASÁK, POKORNÁ, ČÁP, DOLEŽIL a kol. II. díl. 2014 op. cit., s. 1350-1355.

⁸⁵ Jak představenstvu, tak správní radě totiž náleží tzv. zbytková působnost (více viz v kap. 2.1).

Co se pak týká dostupnosti aktuálního seznamu akcionářů osobám oprávněným zaslat návrh rozhodnutí, nepanuje v případě akciové společnosti oproti společnosti s ručením omezeným větší problém. Dostupnost údajů ze seznamu členům orgánů společnosti či případně likvidátorovi dovodíme stejně jako u společnosti s ručením omezeným. Kvalifikovaný akcionář se pak potřebné údaje ze seznamu akcionářů dozví na základě žádosti podané v souladu s ustanovením § 266 odst. 1 zákona o obchodních korporacích, které stanoví, že je společnost povinna vydat každému svému akcionáři na jeho písemnou žádost opis seznamu akcionářů, kteří jsou vlastníky akcií na jméno, a to bez zbytečného odkladu od doručení žádosti. Není zde tak stanovena limitace poskytnutí jen těch údajů, které se akcionáře týkají, jako je tomu v případě společnosti s ručením omezeným.⁸⁶

Jak jsem již uvedl výše, v případě, že společnost vydala zaknihované akcie, mohou stanovy určit, že je seznam akcionářů nahrazen evidencí zaknihovaných cenných papírů. V takovém případě pak bude místo seznamu akcionářů jako informační a legitimační zdroj sloužit výpis z evidence emise akcií vedený podle zákona o podnikání na kapitálovém trhu, který dle ustanovení § 111 zákona o podnikání na kapitálovém trhu náleží společnosti jako emitentovi akcií. Osoba, která vede evidenci investičních nástrojů (resp. zaknihovaných akcií), vydá postupem dle ustanovení § 99 odst. 1 zákona o podnikání na kapitálovém trhu emitentovi investičního nástroje (akciové společnosti) vedeného v této evidenci výpis z evidence. Výpis z evidence pak mj. obsahuje i údaje o majiteli účtu, na kterém je akcie evidována, a prokazuje skutečnosti v evidenci zapsané.⁸⁷ Je tak rovněž stanovena vyvratitelná domněnka, že obsah výpisu evidence koresponduje se skutečností. Ač ustanovení zákona o podnikání na kapitálovém trhu hovoří vždy o jednom investičním nástroji (resp. akcií), jsou na výpisu z evidence emise vždy uvedeny veškeré investiční nástroje a údaje o všech majitelích účtů, na kterých jsou evidovány. Lze dovodit, že ustanovení § 266 zákona o obchodních korporacích se obdobně použije i za této situace. Společnost tak na základě žádosti jakéhokoli svého akcionáře bude muset pro jeho potřeby zajistit opis aktuálního výpisu z evidence emise akcií společnosti.

---

⁸⁶ S výjimkou poskytnutí čísla bankovního účtu, které je však pro potřeby rozhodování per rollam irelevantní.

⁸⁷ Srov. § 111 odst. 2 a § 99 odst. 3 zákona o podnikání na kapitálovém trhu.

Obdobně jako jsem shrnul u společnosti s ručením omezeným, lze v případě akciové společnosti, která je povinna vést seznam akcionářů, jež není nahrazen evidencí zaknihovaných cenných papírů ve smyslu ustanovení § 264 odst. 1 zákona o obchodních korporacích, shrnout, že pro přesné určení adresátů návrhu rozhodnutí k přijetí per rollam bude nutné zajistit řádné vedení seznamu akcionářů a důsledné uplatňování práv akcionářů na informace. V případě, že stanovy společnosti určí, že seznam akcionářů je nahrazen evidencí zaknihovaných cenných papírů, bude informačním zdrojem výpis z evidence emise investičních nástrojů (akcií) společnosti spravovaný osobou, která evidenci vede.

4.2.2.2 Akcie na majitele

Poněkud problematičtější se jeví proces spolehlivého určení aktuálních akcionářů akciové společnosti v případě, kdy společnost vydala akcie ve formě na majitele. Taková společnost nemá ze zákona povinnost vést seznam akcionářů. Akciové společnosti založené po 30. červnu 2013, tedy po nabytí účinnosti zákona o akciové transparentnosti, který mj. provedl novelu ustanovení § 155 odst. 2 obchodního zákoníku, mohly vydat akcie na majitele pouze jako zaknihovaný cenný papír nebo imobilizovaný cenný papír.⁸⁸ Zákon o obchodních korporacích pak zachovává novelizované znění obchodního zákoníku v ustanovení § 263 odst. 2 a § 274 odst. 2.

Akciové společnosti založené do 30. června 2013 pak mohly v souladu s dřívější právní úpravou vydat akcie na majitele i v listinné podobě. Zákon o akciové transparentnosti pro ně však stanovil, že k 1. lednu 2014 se všechny listinné akcie na majitele, které nejsou imobilizovány, změnily *ex lege* na listinné akcie na jméno a ke zmíněnému dni rovněž došlo *ex lege* k odpovídající změně stanov. Podle citovaného ustanovení pak nebyla účinnost změny formy akcií vázána na zápis této změny do obchodního rejstříku. Společnosti s listinnými akciemi na majitele tak mohly postupovat podle následujících alternativ: (a) změnit podobu akcií na majitele z listinných akcií na zaknihované, a to ještě před 1. lednem 2014, (b) provést před 1. lednem 2014 imobilizaci akcií na majitele postupem podle § 93a zákona o podnikání na kapitálovém

---

⁸⁸ Srov. § 8 zákona o akciové transparentnosti.

trhu, nebo (c) změnit před 1. lednem 2014 formu akcií na majitele na akcie na jméno, popřípadě vyčkat, až tato změna nastane k 1. lednu 2014 *ex lege*.

Lze tedy shrnout, že všechny existující akciové společnosti s akciemi na majitele, mají takové akcie vydané buďto jako zaknihované cenné papíry, nebo jako imobilizované cenné papíry, což značně snižuje anonymitu akcionářů takových společností. Ostatně tento stav byl i záměrem zákona o transparentnosti.⁸⁹

Postup určení akcionářů společnosti, jejíž akcie ve formě na majitele jsou zaknihovanými cennými papíry, bude obdobný jako v případě společností se zaknihovanými akciemi ve formě na jméno. V takovém případě bude jako informační a legitimační zdroj sloužit výpis z evidence emise akcií vedený podle § 111 zákona o podnikání na kapitálovém trhu. Domnívám se, že je možné dovodit, že ustanovení § 266 zákona o obchodních korporacích se obdobně použije i za této situace a společnost tak na základě žádosti jakéhokoli svého akcionáře bude muset pro jeho potřeby zajistit opis aktuálního výpisu z evidence emise akcií společnosti, kde budou uvedeny potřebné údaje o aktuálních akcionářích. Akcionář společnosti uplatňující právo podle § 266 zákona o obchodních korporacích pak bude muset zcela jistě společnosti prokázat, že je sám akcionářem společnosti. To se bude dít nejspíše opět výpisem z evidence investičních nástrojů, který bude tentokrát vydán dle ustanovení § 99 odst. 1 zákona o podnikání na kapitálovém trhu majiteli účtu (akcionáři), na němž jsou jeho akcie na majitele vedeny.

V případě situace, kdy má společnost akcie na majitele imobilizované (uschované) dovodíme výkladem příslušných ustanovení zákona o obchodních korporacích, občanského zákoníku jako předpisu obecného a zákona o podnikání na kapitálovém trhu jako předpisu zvláštního, obdobné řešení, jako je tomu v případě zaknihovaných akcií na majitele. Akcie na majitele mohou, resp. mohly být akciovými společnostmi imobilizovány dvěma způsoby. Společnost buďto nejprve (před 30. červnem 2014) mohla vydat listinné akcie na majitele a následně tyto akcie po jejich vydání imobilizovat postupem dle § 93a zákona o podnikání na kapitálovém trhu, nebo společnost při vydání akcií na majitele tyto akcie imobilizovala postupem dle § 2413

---

⁸⁹ Srov. Důvodová zpráva k návrhu zákona o některých opatřeních ke zvýšení transparentnosti akciových společností a o změně dalších zákonů. [online]. [cit. 17. 2. 2015]. S. 14. Dostupné z: <http://www.psp.cz/sqw/text/orig2.sqw?idd=96350>.

občanského zákoníku. Oba právní předpisy pak v rámci zmíněné právní úpravy imobilizovaných cenných papírů odkazují na přiměřené použití ustanovení o zaknihovaných akciích. V případě zákona o podnikání na kapitálovém trhu je stanoveno, že na evidenci imobilizovaných cenných papírů se přiměřeně použijí též ustanovení upravující evidenci emisí zaknihovaných cenných papírů. Občanský zákoník pak stanoví, že se na cenné papíry v úschově v případech, kdy nelze požadovat vydání jednotlivého cenného papíru, přiměřeně použijí ustanovení jiného zákona o zaknihovaných cenných papírech. Tímto zákonem je bezpochyby, mj. i podle Paulyho, zákon o podnikání na kapitálovém trhu.⁹⁰ Pihera se pak domnívá, že na imobilizované cenné papíry se přiměřeně použijí i jakákoli ustanovení o zaknihovaných cenných papírech obsažená v občanském zákoníku.⁹¹ Požadavek občanského zákoníku nutný pro přiměřenou aplikaci zákona o podnikání na kapitálovém trhu pak pro imobilizované akcie na majitele naplňuje ustanovení § 274 odst. 2 zákona o obchodních korporacích.

Lze tedy dovodit, že, ať jsou akcie na majitele imobilizovány postupem podle občanského zákoníku nebo zákona o podnikání na kapitálovém trhu, uplatní se na postup určení akcionářů přiměřeně právní úprava pro postup uvedený výše pro zaknihované akcie na majitele.

Emitovala-li akciová společnost akcie na jméno, zjistí oprávněná osoba potřebné údaje ze seznamu akcionářů, případně pak z výpisu z evidence investičních nástrojů (zaknihovaných akcií) vedeného podle zákona o podnikání na kapitálovém trhu, určí-li stanovy, že seznam akcionářů společnosti, která emitovala akcie na jméno, nahrazuje právě evidence zaknihovaných cenných papírů. V případě, že akciová společnost emitovala akcie na majitele, bude pak zásadním zdrojem informací pro oprávněnou osobu rovněž výpis z evidence investičních nástrojů (zaknihovaných nebo imobilizovaných akcií). Shodný názor, avšak bez dalšího výkladu, zastávají i Filip s Lasákem, kteří však ve svém příspěvku nezmiňují situaci, kdy je seznam akcionářů

---

⁹⁰ Srov. PAULY, Jan In ŠVESTKA, Jiří, Jan DVOŘÁK, Josef FIALA a kol.. *Občanský zákoník: komentář. Svazek V.* 1. vyd. Praha: Wolters Kluwer, 2014, xxxii, 1667 s. ISBN 978-80-7478-638-9. S. 1539.

⁹¹ Srov. PIHERA, Vlastimil In HULMÁK, Milan a kol. *Občanský zákoník V.: Závazkové právo: zvláštní část (§ 2055-3014). Komentář.* 1. vyd. Praha: C.H. Beck, 2014, xxv, 2046 s. ISBN 978-80-7400-287-8. S. 768-769.

nahrazen evidencí zaknihovaných cenných papírů, což lze nejspíše přičíst logické zřejmosti takového závěru.⁹² Šuk pak již ke shodnému názoru přidává i zmínku o možnosti nahrazení seznamu akcionářů evidencí zaknihovaných cenných papírů.⁹³

Lze uzavřít, že adresáty návrhu rozhodnutí budou vždy všichni společníci kapitálové společnosti. Oprávněná osoba pak pro zajištění řádného průběhu rozhodování per rollam musí bezpečně zjistit identifikační a korespondenční údaje všech společníků společnosti, aby jim mohla návrh rozhodnutí zaslat. Údaje o aktuálních společnicích společnosti by měla získat v součinnosti se společností samotnou. U obou kapitálových společností je pak nutné brát v potaz skutečnost, že bezpečné určení všech adresátů případného návrhu rozhodnutí ke dni jeho rozeslání k přijetí způsobem per rollam je jen prvním krokem k jeho platnému přijetí, a to především z toho důvodu, že od okamžiku získání aktuálního zdroje informací o společnicích či akcionářích společnosti, resp. odeslání návrhu rozhodnutí, může dojít k převodu účasti na kapitálové společnosti a tím ke změně osoby oprávněné se k návrhu vyjádřit. Zmíněnému problému se budu blíže věnovat v kapitole 4.4.

4.3 Návrh rozhodnutí

Otázku, kdo je oprávněnou osobou k zaslání návrhu rozhodnutí, jsem již rozebral v kapitole 4.1. Stejně tak jsem se v předchozí kapitole věnoval otázce adresátů návrhu rozhodnutí. V této části práce bych především rád zmínil, jaké náležitosti musí návrh rozhodnutí pro přijetí rozhodnutí způsobem per rollam splňovat, a to se zaměřením na jeho konkrétní obsah, formu a způsob jeho zaslání adresátům.

Návrh rozhodnutí je dle mého názoru zásadní prvek celého rozhodovacího procesu per rollam. Jedná se totiž o prostředek, kterým oprávněná osoba v kapitálové společnosti rozhodování per rollam zahajuje. Nedodržení všech vyžadovaných náležitostí návrhu rozhodnutí pak může mít za následek přijetí vadného rozhodnutí, které by mohlo být následně napadnuto pro svoji neplatnost.

---

⁹² Srov. FILIP, Václav, Jan LASÁK In LASÁK, POKORNÁ, ČÁP, DOLEŽIL a kol. II. díl. 2014 op.cit., s. 1885

⁹³ Srov. ŠUK, Petr In ŠTENGLOVÁ, HAVEL, CÍLEČEK, KUHN a ŠUK 2013 op. cit., s. 653.

4.3.1 Obsahové náležitosti návrhu rozhodnutí

Zákon o obchodních korporacích stanoví pro oba typy kapitálových společností demonstrativní výčet minimálních obsahových požadavků návrhu rozhodnutí, a to s nepatrnými odlišnostmi mezi společnostmi s ručením omezeným a akciovou společností.

V případě společnosti s ručením omezeným má návrh rozhodnutí obsahovat dle § 175 odst. 2 zákona o obchodních korporacích také (a) lhůtu pro doručení vyjádření společníka, (b) podklady potřebné pro jeho přijetí a (c) další údaje, určí-li tak společenská smlouva. Ze zákonné dikce lze tak dovodit, že použitím slova „také“ je vyjádřeno, že návrh rozhodnutí musí obsahovat i text samotného navrhovaného rozhodnutí, což ostatně plyne i z povahy věci. Shodný názor zastává i Šuk.⁹⁴ U akciové společnosti zmíněné dovozování není třeba, jelikož je oproti úpravě pro společnost s ručením omezeným výslovně v § 418 odst. 2 stanoveno, že návrh rozhodnutí obsahuje text navrhovaného rozhodnutí a navíc jeho zdůvodnění. Naopak u společnosti s ručením omezeným výkladem nedovodíme nutnost, aby návrh rozhodnutí obsahoval i jeho zdůvodnění. To potvrzuje i analogické porovnání úpravy obsahových náležitostí pozvánky na valnou hromadu společnosti s ručením omezeným a akciové společnosti.⁹⁵ Text samotného rozhodnutí bude zcela jistě třeba formulovat dostatečně určitě a srozumitelně.

Další důležitou obsahovou náležitostí je určení lhůty pro doručení vyjádření společníka. Z příslušných ustanovení zákona lze dovozovat, že lhůta má být obsahem návrhu rozhodnutí vždy, a to i pokud je lhůta uvedena v zakladatelském právním jednání společnosti. Ke zvýšení právní jistoty a rovněž s ohledem na skutečnost, že v konkrétních případech by mohla být lhůta stanovována odlišně (vzhledem k povaze předmětu konkrétního rozhodnutí), se domnívám, že gramatický výklad v tomto případě obtojí. Jiný názor pak zastává Pokorná, která případné opakování lhůty stanovené zakladatelským právním jednáním považuje pouze za pořádkové opatření.⁹⁶

Posledním zákonným požadavkem na obsah návrhu rozhodnutí je pak to, aby obsahoval podklady potřebné pro jeho přijetí. Konkrétní požadavky na zmíněné

⁹⁴ Srov. ŠUK, Petr In ŠTENGLOVÁ, HAVEL, CÍLEČEK, KUHN a ŠUK 2013 op. cit., s. 335.

⁹⁵ Srov. § 184 a § 407 zákona o obchodních korporacích.

⁹⁶ Srov. POKORNÁ, Jarmila In LASÁK, POKORNÁ, ČÁP, DOLEŽIL a kol. I. díl. 2014 op. cit., s. 973.

podklady se pak samozřejmě budou lišit podle záležitosti, které se bude návrh rozhodnutí týkat. Šuk podotýká, že obvykle nebude návrh rozhodnutí takové podklady obsahovat, ale budou k němu připojeny.⁹⁷ Ač se jedná o relevantní poznámku, nedomnívám se, že by působila výkladové či praktické problémy. Kupříkladu v případě schvalování účetní závěrky bude tímto podkladem zcela jistě samotná účetní závěrka, případně další účetní informace, bude-li se jednat o volbu člena orgánu společnosti a schvalování smlouvy o výkonu jeho funkce, bude se pak jednat o samotnou smlouvu o výkonu funkce a dále např. životopis navrhované osoby, její motivační dopis apod.

Považuji za důležité uvést, že podklady by měly především společníkovi poskytnout dostatečné informace, aby si o věci mohl utvořit vlastní úsudek a následně se k ní řádně vyjádřit. Tuto skutečnost je pak dle mého názoru třeba posuzovat vždy s ohledem na konkrétní situaci v konkrétní společnosti. Filip s Lasákem pak potvrzují moji myšlenku, a to tak, že v každém případě musí akcionář (obecně společník) dostat takové podklady, aby mohl učinit informované rozhodnutí.⁹⁸ Shodně se vyjadřuje např. i Schindler.⁹⁹

Rovněž považuji za nutné zmínit, že v případě, kdy je oprávněnou osobou k zaslání návrhu rozhodnutí kvalifikovaný společník kapitálové společnosti za splnění podmínek uvedených v kapitole 4.1, musí být obsahem nebo přílohou návrhu rozhodnutí i informace o jeho snaze domoci se započetí rozhodování per rollam po statutárním orgánu společnosti. Ač to není *ex lege* stanoveno, dovozují to analogicky k obsahu pozvánky na valnou hromadu. V případě společnosti s ručením omezeným by tak přílohou návrhu rozhodnutí měla být alespoň kopie řádné žádosti kvalifikovaného společníka o zaslání návrhu k jeho přijetí per rollam, a v případě akciové společnosti pak povinně výrok soudního rozhodnutí zmocňujícího kvalifikovaného akcionáře k zaslání návrhu k jeho přijetí per rollam a rovněž údaj o tom, který soud rozhodnutí vydal a kdy se stalo vykonatelným.¹⁰⁰

---

⁹⁷ Srov. ŠUK, Petr In ŠTENGLOVÁ, HAVEL, CÍLEČEK, KUHN a ŠUK 2013 op. cit., s. 335 a 653.

⁹⁸ Srov. FILIP, Václav, Jan LASÁK In LASÁK, POKORNÁ, ČÁP, DOLEŽIL a kol. II. díl. 2014 op. cit., s. 1887-1888.

⁹⁹ Srov. SCHINDLER, Petr Filip. Stručná úvaha o rozhodování per rollam u společností s ručením omezeným ve stávající a nové úpravě obchodního práva. *Ad notam*. 2013, roč. 19, č. 3, s. 3-5. ISSN 1211-0558. S. 4.

¹⁰⁰ Srov. § 368 odst. 2 zákona o obchodních korporacích.

Právní úprava slovenského obchodního zákoníku o obsahu návrhu rozhodnutí zmiňuje jen tolik, že má obsahovat lhůtu, ve které se mají společníci k návrhu rozhodnutí vyjádřit.¹⁰¹ Britský Company Act 2006 pak jako obsahovou náležitost návrhu rozhodnutí zmiňuje pokyny společníkům, jakým způsobem je možné vyjádřit svůj souhlas s návrhem, a rovněž lhůtu, ve které tak mohou učinit. V případě, že návrh rozhodnutí navrhuje společník společnosti, může požadovat připojení svého stanoviska či zdůvodnění (statement), který je však omezen délkou 1 000 slov.¹⁰²

Řádný návrh rozhodnutí k přijetí per rollam tedy s ohledem na výše uvedené musí vždy minimálně obsahovat text navrhovaného rozhodnutí (v případě akciové společnosti zdůvodněný), lhůtu pro doručení vyjádření společníka a měly by k němu být připojeny podklady potřebné pro jeho přijetí, je-li jich třeba. Vyšší požadavky na obsahové náležitosti návrh rozhodnutí jsou pak kladeny na situace, kdy rozhodování per rollam iniciuje kvalifikovaný společník kapitálové společnosti. Zakladatelské právní jednání pak může určit další údaje, jež musí v konkrétním případě návrh rozhodnutí obsahovat, což se jeví jako vhodné především pokud jde o zdůvodnění návrhu rozhodnutí u společnosti s ručením omezeným, určení přesné adresy pro zaslání vyjádření společníka, případně i určení rozhodného dne pro stanovení oprávnění vyjádřit se k návrhu rozhodnutí (viz dále kapitola 4.4).

4.3.2 Forma návrhu rozhodnutí a jeho zaslání a doručení

Jak jsem již uvedl v kapitole 3.3, považuji návrh rozhodnutí k přijetí per rollam za právní jednání. Návrh rozhodnutí bude tedy právním jednáním směřujícím vůči společníkům kapitálové společnosti. Stejný názor pak zastává např. Šuk.¹⁰³

Z dikce ustanovení § 175 odst. 1 a § 418 odst. 1 zákona o obchodních korporacích pak plyne, že návrh rozhodnutí oprávněná osoba společníkům kapitálové společnosti zašle, a to buď v případě společnosti s ručením omezeným na adresu uvedenou seznamu společníků nebo jiným způsobem určeným společenskou smlouvou, nebo v případě akciové společnosti všem akcionářům bez dalšího. Zákon rovněž počítá s doručením

---

¹⁰¹ Srov. § 130 slovenského obchodního zákoníku.

¹⁰² Srov. sec. 291(4) a sec. 292(3) Company Act 2006.

¹⁰³ Srov. ŠUK, Petr In ŠTENGLOVÁ, HAVEL, CÍLEČEK, KUHN a ŠUK 2013 op. cit., s. 335 a 652.

návrhu jeho adresátům.¹⁰⁴ Domnívám se, že s ohledem na uvedené by měl být návrh rozhodnutí vyhotoven písemně a měl by být považován za písemné právní jednání, které bude muset být v souladu s ustanovením § 561 odst. 1 občanského zákoníku oprávněnou osobou podepsáno. Tomu nasvědčuje i dikce ustanovení § 158 odst. 2 občanského zákoníku (pro úpravu rozhodování mimo zasedání orgánu obecného ustanovení), které o formě takového způsobu rozhodování hovoří jako o formě písemné.

Takto vyhotovený a podepsaný návrh rozhodnutí mající veškeré zákonem a případně zakladatelským právním jednáním požadované obsahové náležitosti může oprávněná osoba zaslat určeným adresátům. Návrh rozhodnutí by pak měl být primárně zaslán adresátům prostřednictvím držitele poštovní licence na adresu uvedenou v seznamu společníků, seznamu akcionářů či v jiné evidenci, tedy měl by být zachycen na listině.

Nejvyšší soud se v minulosti vyjádřil o otázce náležitosti označení obálky s pozvánkou na valnou hromadu akciové společnosti, ve které mj. uvedl, že z obálky obsahující pozvánku na valnou hromadu nemusí být patrné, jakou zásilku obsahuje, avšak považuje za účelné a vstřícné provést řádné označení obálky.¹⁰⁵ S ohledem na povahovou podobnost pozvánky na valnou hromadu a návrhu rozhodnutí k přijetí per rollam se domnívám, že lze tento závěr analogicky vztáhnout i na náležitosti označení obálky obsahující návrhu rozhodnutí.

Zároveň je však třeba dodat, že v souladu s ustanovením § 562 odst. 1 občanského zákoníku je písemná forma zachována i při právním jednání učiněném elektronickými nebo jinými technickými prostředky umožňujícími zachycení jeho obsahu a určení jednajících osoby. Takovým způsobem zachycení je pak například typicky emailová zpráva nebo zpráva SMS. V tomto případě musí být dle Šuka písemnost (emailová zpráva či SMS) podepsána, a to ve smyslu ustanovení § 561 odst. 1 věta třetí občanského zákoníku elektronickými prostředky.¹⁰⁶ Za zmíněné elektronické prostředky je třeba považovat elektronický podpis podle zákona o elektronickém podpisu, který rozeznává jeho několik forem (elektronický podpis „prostý“, zaručený a uznávaný).

---

¹⁰⁴ Srov. § 175 odst. 2 písm. a) a § 418 odst. 2 písm. b) zákona o obchodních korporacích.

¹⁰⁵ Srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 1. 8. 2007, sp. zn. 29 Odo 1233/2006.

¹⁰⁶ Srov. ŠUK, Petr In ŠTENGLOVÁ, HAVEL, CÍLEČEK, KUHN a ŠUK 2013 op. cit., s. 335 a 652.

Zastávám názor, že požadavky na písemné právní jednání splňuje i emailová zpráva opatřená „prostým“ elektronickým podpisem, je-li možné jednoznačné ověření identity podepsané osoby ve vztahu k takové zprávě. Shodný názor byl formulován např. na interpretační besedě OBCZAN LIVE konané na Právnické fakultě Univerzity Karlovy dne 10. února 2015 za účasti odborné veřejnosti.¹⁰⁷

Odlišný názor lze vypožorovat z příspěvku Filipa s Lasákem, kteří ve spojitosti s elektronickou písemnou formou zmiňují nutnost užití zaručeného elektronického podpisu.¹⁰⁸ Jejich názoru pak přisvědčuje i Nejvyšší soud.¹⁰⁹ Z odborné veřejnosti pak např. Hrdlička.¹¹⁰ Pozitivním aspektem přísnějšího přístupu je jistě vyšší jistota spojená s identifikací osoby, jež emailovou zprávu zaručeným elektronickým podpisem podepsala, jelikož jsou na něj kladeny vyšší zákonné požadavky.¹¹¹ Na druhou stranu však přenáší vyšší administrativní zátěž na společníky a akcionáře. Domnívám se, že společenská smlouva či stanovy pak zcela jistě mohou výslovně pro danou společnost a její společníky stanovit požadavek užívání specifického typu elektronického podpisu.

Názorovou nejednoznačnost ohledně požadavků podpisu u písemné formy právního jednání pak dokládá i názor Forsta, který uvádí, že v návaznosti na ustanovení § 562 odst. 1 NOZ lze za určitých okolností považovat za písemné právní jednání i nepodepsaný email či SMS, a to například pokud se osoba v takové zprávě identifikuje heslem, popř. lze s velkou mírou jistoty předpokládat, že zprávu nemohl odeslat někdo jiný.¹¹² Takovýto názor se mi jeví z výše uvedených nejvíce problematický, a to především z toho důvodu, že s sebou nese prvek nejistoty a případnou nutnost prokazování autentičnosti obsahu a identity subjektu, který právně jednal. Jistě by se pak musel uplatnit postup dle ustanovení § 566 odst. 1 občanského zákoníku a osoba,

---

¹⁰⁷ Srov. BÁLEK, Jiří a Štefan REHÁK. OBCZAN LIVE – Interpretační beseda o aktuálních výkladových výzvách rekodifikace. *Právní prostor* [online]. 2014 [cit. 17. 2. 2015]. Dostupné z: <http://www.pravniprostor.cz/clanky/rekodifikace/obczan-live-interpretacni-beseda-o-aktualnich-vykladovych-vyzvach-rekodifikace>.

¹⁰⁸ Srov. FILIP, Václav, Jan LASÁK In LASÁK, POKORNÁ, ČÁP, DOLEŽIL a kol. II. díl. 2014 op. cit., s. 1886.

¹⁰⁹ Srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 30. 10. 2009, sp. zn. 33 Cdo 3210/2007.

¹¹⁰ Srov. HRDLIČKA, Miloslav In. LAVICKÝ, Petr a kol. *Občanský zákoník I. Obecná část (§ 1-654). Komentář*. 1. vyd. Praha: C.H.Beck, 2014, xx, 2380 s. ISBN 978-80-7400-529-9. S. 2022.

¹¹¹ Srov. § 2 písm. b) zákona o elektronickém podpisu.

¹¹² Srov. FORST, Adam. Písemná forma dle nového občanského zákoníku – pouze zdánlivá formalita. *Právní rádce*. 2014, roč. 22, č. 11, s. 22-27. ISSN 1210-4817. S. 23.

jež emailovou zprávu (analogicky k soukromé listině) použila, by musela dokázat, že pochází od osoby, o níž to tvrdí.

Zaslání návrhu rozhodnutí emailovou zprávou splňující uvedené náležitosti je však v první řadě podmíněno umožněním a konkretizací takového zaslání v zakladatelském právním jednání. V případě společnosti s ručením omezeným je zákonem taková možnost alespoň předpokládána. Domnívám se však, že i v případě akciové společnosti je možná. To bude nutně klást další požadavky i na samotné společníky a akcionáře kapitálové společnosti, kdy s případným zakotvením uvedeného postupu bude nutně souviset i povinnost sdělit společnosti emailovou adresu, na kterou může být návrh rozhodnutí zaslán. Tato povinnost by pak měla vyplývat ze zakladatelského právního jednání. Obdobný závěr uvádí i Pokorná, avšak s tím rozdílem, že nespojuje pojem „písemný“ s emailovou zprávou, což nepovažuji za správné.¹¹³

Blahův výklad slovenské právní úpravy rozhodování per rollam obsažené ve slovenském obchodním zákoníku pak hovoří v návaznosti na ustanovení § 40 odst. 4 slovenského občanského zákoníku o nutnosti užití zaručeného elektronického podpisu.¹¹⁴ Slovenský zákon o elektronickém podpisu pak klade na zaručený podpis obdobné požadavky jako je tomu v české právní úpravě.¹¹⁵

Ač z výše uvedeného neplyne, že by o požadované formě návrhu rozhodnutí panovala mezi odbornou veřejností v současné době neshoda (až na nutnost a podobu podpisu), považuji za vhodné pro úplnost výkladu zmínit ještě některé názory týkající se formy návrhu rozhodnutí vycházející z dřívější právní úpravy obchodního zákoníku. Holejšovský zmiňoval, že v teorii nepanovala shoda o tom, zda se musí nutně jednat o formu písemnou či postačí i forma ústní.¹¹⁶ Spor vycházel především z výkladu pojmu „předloží“, který byl v ustanovení § 130 odst. 1 obchodního zákoníku užit namísto dnešního pojmu „zašle“. První skupina autorů (např. Dědič, Eliáš a další) zastávala názor, že návrh rozhodnutí (dříve usnesení) musí být vzhledem k zákonné dikci

---

¹¹³ Srov. POKORNÁ, Jarmila In LASÁK, POKORNÁ, ČÁP, DOLEŽIL a kol. I. díl. 2014 op. cit., s. 973.

¹¹⁴ Srov. BLAHA, Marián In PATAKYOVÁ 2013 op. cit., s. 538.

¹¹⁵ Srov. § 4 slovenského zákona o elektronickém podpisu a § 2 písm. b) zákona o elektronickém podpisu.

¹¹⁶ Srov. HOLEJŠOVSKÝ, Josef. 2011 op. cit., s. 196.

předložen v písemné formě.¹¹⁷ Druhá skupina autorů v čele se Štenglovou pak nepovažovala písemnou formu návrhu rozhodnutí za nezbytnou, a to s tím vysvětlením, že obchodní zákoník výslovně písemnou formu nevyžaduje, a zmiňovala např. možnost „ústního předložení“ návrhu.¹¹⁸

Osobně se domnívám, že není-li zakladatelským právním jednáním umožněno rozhodování per rollam s využitím technických prostředků, které, jak uvádím dále, požadavek konkrétní formy návrhu rozhodnutí poněkud relativizuje, musíme dovést, že návrh rozhodnutí musí mít písemnou formu a musí být podepsán buďto vlastnoručně nebo alespoň prostým elektronickým podpisem, a to především s důrazem na možnost bezpečného určení totožnosti osoby, která tento návrh činí, jeho zaslání a doručení. V případech, kdy by společnost požadavek písemné formy nechtěla dodržovat, je jí pak dána možnost upravit právě postup rozhodování per rollam s využitím technických prostředků. Otázka doručení návrhu rozhodnutí je pak zásadní především z pohledu počátku běhu lhůty k vyjádření se k návrhu rozhodnutí. V případě posuzování doručení návrhu rozhodnutí pak můžeme subsidiárně vycházet z ustanovení § 570 a § 573 občanského zákoníku, které upravují otázku působení právního jednání vůči nepřítomné osobě, resp. domněnku doby dojití. V praxi se jeví jako více než vhodné užívat doručovací postupy nabízející nástroje ověření doručení.¹¹⁹

4.3.3 Specifika rozhodování per rollam s využitím technických prostředků

V případě, že zakladatelské právní jednání umožní u kapitálové společnosti rozhodování per rollam s využitím technických prostředků výše uvedené závěry ustoupí do pozadí před zvláštní úpravou takového způsobu rozhodování, resp. uplatní se pouze subsidiárně.

---

¹¹⁷ Srov. např. ELIÁŠ, Karel. *Obchodní zákoník: praktické poznámkové vydání s výběrem z judikatury od roku 1900*. 5. přeprac. a rozš. vyd. Praha: Linde, 2006, 975 s. ISBN 80-7201-624-5. S. 312. nebo DĚDIČ, Jan. *Obchodní zákoník: komentář*. 1. vyd. Praha: Polygon, 2002, 847 s. ISBN 80-7273-071-1. S. 1154.

¹¹⁸ Srov. např. ŠTENGLOVÁ, Ivana In ŠTENGLOVÁ, Ivana, Stanislav PLÍVA, Miloš TOMSA a kol. *Obchodní zákoník: komentář*. 13. vyd. Praha: C.H. Beck, 2010, 1447 s. ISBN 978-80-7400-354-7. S. 442. nebo ŠTENGLOVÁ, Ivana In BARTOŠÍKOVÁ a ŠTENGLOVÁ 2006 op. cit., s. 211.

¹¹⁹ Např. tzv. dodejku v případě doručování prostřednictvím držitele poštovní licence, automatické potvrzení doručení v případě zasílání emailové zprávy, popř. doručování do datových schránek.

Obsahové náležitosti návrhu rozhodnutí při rozhodování per rollam s využitím technických prostředků musí být dle ustanovení § 167 odst. 3 a § 398 odst. 3 zákona o obchodních korporacích rozšířeny o uvedení podmínek rozhodování, jež vycházejí ze zakladatelského právního jednání v souladu s ustanovením § 167 odst. 2, resp. § 398 odst. 2, nebo z jejich určení statutárním orgánem kapitálové společnosti. Důležité pak dle mého názoru bude rovněž technické zajištění řádného zpřístupnění všech pokladů potřebných k rozhodnutí a stejně tak samotného procesu rozhodování.

Co se týká formy návrhu rozhodnutí, v takovém případě nebudou formě návrhu rozhodnutí, způsobu jeho zaslání a doručení kladeny žádné meze, pokud budou splněny minimální zákonné podmínky rozhodování per rollam s využitím technických prostředků.¹²⁰ Filip s Lasákem pak zastávají názor, že v případě rozhodování per rollam s využitím technických prostředků zákon písemnou formu nevyžaduje a nebude v takovém případě zapotřebí ani využití zaručeného elektronického podpisu.¹²¹ S ohledem na výše uvedené závěry je pak možné dovodit, že nebude třeba ani prostého elektronického podpisu. Uplatní se však zákonný požadavek možnosti ověření totožnosti společníka a určení podílu (příp. podílů), s nimiž je spojeno jím uplatňované hlasovací právo (resp. právo vyjádřit se k návrhu rozhodnutí). V rámci úpravy a zajištění rozhodování per rollam s využitím technických prostředků pak bude rovněž nutné zabezpečit mechanismus řádného ověření doby doručení návrhu rozhodnutí.

Rozhodující bude vždy konkrétní postup stanovený v zakladatelském právním jednání a splnění jeho požadavků. Takovými požadavky mohou být například sdělení náhodně vygenerovaného hesla přiřazeného ke konkrétnímu vnitřně identifikovanému společníkovi a jeho podílu na kapitálové společnosti nebo uvedení PIN kódu, který je pevně spojen se společníkem a jeho podílem na kapitálové společnosti po celou dobu jeho účasti.

Závěrem je možné shrnout, že řádná formulace, příprava, zaslání a posouzení doručení návrhu rozhodnutí, jakožto právního jednání, je pro celý proces rozhodování per rollam zásadní. Návrh rozhodnutí musí obsahovat všechny zákonem a případně

---

¹²⁰ K rozhodování s využitím technických prostředků více výše v kapitole 2.3.

¹²¹ Srov. FILIP, Václav, Jan LASÁK In LASÁK, POKORNÁ, ČÁP, DOLEŽIL a kol. II. díl. 2014 op. cit., s. 1886.

zakladatelským právním jednáním požadované náležitosti s důrazem na dostatečné informování společníků o předmětu rozhodování a ideálně i o samotném procesu rozhodování. Rovněž bude muset splňovat požadavky na formu takového návrhu a podobu podpisu, a to vždy s ohledem na to, zda je jedná o běžné rozhodování per rollam nebo rozhodování s využitím technických prostředků. V opačném případě je možné, pro zákonem o obchodních korporacích vyjmenovaný okruh osob a za podmínek v něm stanovených, domáhat se vyslovení neplatnosti přijatého rozhodnutí. V některých ohledech je pak z povahy věci možné, jak jsem již uvedl v předešlých částech práce, při výkladu analogicky použít na návrh rozhodnutí právní úpravu a judikaturu týkající se pozvánky na valnou hromadu.

4.4 (Ne)vyjádření společníka k návrhu rozhodnutí

V následující kapitole bych rád rozebral otázky související s částí procesu rozhodování per rollam po řádném doručení návrhu rozhodnutí společníkovi kapitálové společnosti. Budu se především věnovat posouzení oprávnění osoby vyjádřit se k doručenému návrhu rozhodnutí a právním následkům spojeným s různými způsoby reakce společníka na doručený návrh rozhodnutí, náležitosti takové reakce a rovněž požadavkům na posouzení výsledku rozhodování.

4.4.1 Oprávnění společníka vyjádřit se k návrhu rozhodnutí

Při rozhodování per rollam se, jak jsem již uvedl výše, nekoná zasedání či jednání valné hromady a nelze tudíž hovořit o účasti na takovém jednání. I přesto však mohou vznikat problémy při posuzování oprávnění osoby hlasovat (vyjádřit se) pro doručený návrh rozhodnutí. Vzniká pak otázka, jaká osoba je oprávněna vykonat hlasovací právo, resp. zda osoba, které byl řádně zaslán a doručen návrh rozhodnutí, je oprávněna hlasovací právo vykonat. Výkon hlasovacího práva je pak zaměnitelný s výkonem práva vyjádřit se k návrhu rozhodnutí k přijetí per rollam.

Zmíněný problém plyne především ze skutečnosti, že v období mezi rozesláním návrhu rozhodnutí (resp. zajištěním aktuálních informací o společnících kapitálové společnosti ze seznamu společníků či akcionářů nebo z výpisu z evidence zaknihovaných či imobilizovaných cenných papírů) a uplynutím lhůty k vyjádření může

dojít ke změně vlastníka podílu v kapitálové společnosti. Taková změna pak logicky není promítnuta ve výše zmíněných informačních zdrojích, jelikož k ní došlo až po jejich vyžádání a následném zaslání návrhu rozhodnutí. Uvedený problém zmiňují i Šuk a Filip s Lasákem, avšak jen v případě akciové společnosti.¹²² Domnívám se, že jej lze plně aplikovat i na společnost s ručením omezeným, ve které však vzhledem k její osobnější povaze nebude zřejmě tak častý.

Řešení zmíněného problému spatřuji buďto v dovození použitelnosti právní úpravy rozhodného dne pro účast na valné hromadě akciové společnosti dle ustanovení § 284 a § 405 zákona o obchodních korporacích i na samotné rozhodování per rollam v kapitálových společnostech, nebo ve stanovení zvláštního mechanismu určení „rozhodného dne“ pro vyjádření se při rozhodování per rollam v zakladatelském právním jednání kapitálové společnosti.

Prvního řešení by bylo možné pro akciovou společnost dosáhnout extenzivním výkladem příslušných ustanovení upravujících rozhodný den pro účast na valné hromadě. Šuk uvádí, že § 405 je nutno vykládat extenzivně tak, že umožňuje společnostem, jejichž akcie nebyly přijaty k obchodování na regulovaném trhu, upravit ve stanovách či usnesením valné hromady rozhodný den i pro rozhodování per rollam.¹²³ V případě akciové společnosti s akciemi přijatými k obchodování na regulovaném trhu by se *a maiori ad minus* uplatnil postup dle odst. 3 citovaného ustanovení. Stejně tak by se uplatnila i další ustanovení § 405. Analogické použití nabídnutého řešení i na společnost s ručením omezeným se mi však jeví jako problematické a stírající rozdíly mezi oběma typy kapitálové společnosti. Ve společnosti s ručením omezeným by nejspíše bylo nutné vycházet ze stavu v okamžiku odeslání návrhu rozhodnutí a k okamžiku odeslání návrhu rozhodnutí i fixovat, kdo je společníkem společnosti s ručením omezeným. Případně by bylo možné zkoumat, zda vyjadřující se osoba byla v den učinění vyjádření společníkem společnosti.

Dle Filipa s Lasákem výše uvedené řešení ohledně akciové společnosti dovést nelze, a to z toho důvodu, že dle jejich názoru nemá rozhodování per rollam povahu rozhodování valné hromady a poněkud nelogicky jako argument uvádějí, že při

---

¹²² Srov. ŠUK, Petr In ŠTENGLOVÁ, HAVEL, CÍLEČEK, KUHN a ŠUK 2013 op. cit., s. 620-621. a FILIP, Václav, Jan LASÁK In LASÁK, POKORNÁ, ČÁP, DOLEŽIL a kol. II. díl. 2014 op. cit., s. 1886.

¹²³ Srov. ŠUK, Petr In ŠTENGLOVÁ, HAVEL, CÍLEČEK, KUHN a ŠUK 2013 op. cit., s. 621

rozhodování per rollam se nerozlišuje mezi účastí a neúčastí akcionáře, když se rozhodování per rollam účastní akcionáři všichni. Navrhují pak řešení spočívající ve stanovení zvláštního mechanismu určení rozhodného dne pro rozhodování per rollam, který by byl určen ve stanovách akciové společnosti v rámci pravidel pro rozhodování per rollam.¹²⁴

Domnívám se, že druhý postup je vhodnější a nepůsobí takové výkladové problémy jako je tomu v případě prvního řešení. Bez pochyby je tento postup aplikovatelný i pro společnost s ručením omezeným. Dnem, ke kterému by se stanovilo oprávnění společníka kapitálové společnosti vyjádřit se k návrhu rozhodnutí, by pak mohl být např. den rozeslání návrhu rozhodnutí, příp. den, ke kterému byl oprávněné osobě vydán aktuální seznam společníků či akcionářů nebo výpis z příslušné evidence cenných papírů. Ke stanovenému dni by vyjadřující se osoba musela být společníkem kapitálové společnosti, aby se s jejím vyjádřením mohlo počítat v případě posuzování kvora a výsledku rozhodování.

De lege ferenda je vhodné uvažovat o konkrétní úpravě zmíněného problému v rámci zákona o obchodních korporacích s výslovným určením možnosti jeho řešení. Inspirací v tomto ohledu může být zcela jistě britský Company Act 2006, který upravuje institut tzv. oprávněného společníka (eligible member). Oprávněnými společníky, tedy společníky, kteří jsou oprávněni vyjádřit se k návrhu rozhodnutí, jsou ti společníci, kteří by byli oprávněni hlasovat na valné hromadě společnosti v den rozeslání návrhu rozhodnutí (circulation date).¹²⁵ Pokud je návrh rozeslán v různé okamžiky (příp. dny), považuje se za tzv. circulation date, okamžik odeslání návrhu prvnímu společníkovi.¹²⁶

Bude-li vyřešeno výše uvedené, je ještě nutné posoudit, zda legitimní společník kapitálové společnosti může v dané situaci vykonat své hlasovací právo. V případě rozhodování per rollam se totiž na právo vyjádřit se k návrhu rozhodnutí plně uplatní relevantní právní úprava stanovující, kdy společník nevykonává své hlasovací právo dle ustanovení § 173, resp. § 426 a § 427 zákona o obchodních korporacích. Je třeba říci, že na samotné jednání společníka případné omezení výkonu hlasovacího práva nebude mít

---

¹²⁴ Srov. FILIP, Václav, Jan LASÁK In LASÁK, POKORNÁ, ČÁP, DOLEŽIL a kol. II. díl. 2014 op. cit., s. 1886.

¹²⁵ Srov. MAYSON, FRENCH a RYAN 2011 op. cit., s. 387.

¹²⁶ Srov. sec. 289 a 290 Company Act 2006.

vliv, nebude mu nic bránit k návrhu rozhodnutí se vyjádřit, zaujmout své stanovisko nebo jinak reagovat. Rozhodující tato skutečnost bude až při posuzování výsledků hlasování o rozhodnutí a rovněž při stanovování kvora pro takové rozhodování. Ač zákon o obchodních korporacích stanoví bez dalšího, že rozhodná většina se počítá z celkového počtu hlasů všech společníků, nebude pro stanovení kvora přihlíženo k hlasům společníků, kteří nemohou vykonávat v daném případě hlasovací právo. K vyjádření společníka, který nevykonává své hlasovací právo, se pak logicky nepřihlíží ani při posuzování potřebné většiny pro přijetí rozhodnutí. V souladu s ustanoveními § 149 odst. 2 a § 309 odst. 1 zákona o obchodních korporacích se pak nebude ani přihlížet k hlasům spojeným s podíly v kapitálové společnosti vlastněnými společností samotnou. Požadavky na potřebnou procentuální většinu pro přijetí rozhodnutí budou zcela jistě stejné jako v případě rozhodování na valné hromadě. Stejně tak se při rozhodování per rollam uplatní i specifika vybraných ustanovení zákona o obchodních korporacích ohledně nutnosti kladného hlasování dotčených společníků.¹²⁷

Lze uzavřít, že na rozhodování per rollam, jakožto specifický způsob rozhodování mimo zasedání valné hromady kapitálové společnosti, se přiměřeně či obdobně uplatní úprava týkající se rozhodování na valné hromadě a hlasovacích práv společníků. *De lege ferenda* se pak jako velmi vhodné jeví upravit konkrétněji otázku určení okamžiku, ke kterému se posuzuje oprávnění společníka vyjádřit se k návrhu rozhodnutí, kdy inspiračním zdrojem může být např. úprava britského Company Act 2006. Než bude takového stavu dosaženo, je možné upravit tuto otázku v zakladatelském právním jednání kapitálové společnosti.

4.4.2 (Ne)vyjádření společníka a jeho náležitosti

Za předpokladu, že je návrh rozhodnutí řádně doručen společníkovi kapitálové společnosti a pomineme-li výkladový problém zmíněný v předchozí části práce, začíná takovému společníkovi běžet lhůta pro doručení jeho případného vyjádření osobě, jež mu návrh rozhodnutí zaslala. V takovém okamžiku má společník několik možností, jak se zachovat.

---

¹²⁷ Srov. § 171 odst. 2 nebo § 417 zákona o obchodních korporacích.

V případě, že společník s návrhem souhlasí a chce tuto svoji vůli projevit i v rámci rozhodování per rollam, musí osobě oprávněné ke svolání valné hromady doručit souhlas s návrhem, a to ve lhůtě stanovené v návrhu rozhodnutí, příp. v zakladatelském právním jednání, z čehož pak zcela jistě plyne, že se jedná o lhůtu prekluzivní a hmotněprávní. K vyjádření doručenému po lhůtě se nepřihlíží a platí pak, že společník s návrhem nesouhlasí. Dle Pokorné i Šuka se jedná o nevyvratitelnou domněnku.¹²⁸ S tímto názorem plně souhlasím. Na posuzování lhůty se pak uplatní ustanovení § 600 – § 608 občanského zákoníku o právních událostech a počítání času.

Pokud společník s návrhem nesouhlasí, nemusí s ohledem na výše uvedené vyvíjet žádnou aktivitu. Bude dovozeno, že s návrhem nesouhlasí. Případně může svůj nesouhlas vyjádřit výslovně stejným postupem, jakoby vyjadřoval svůj souhlas. Na společníka, který se k návrhu nechce nebo z důvodu nedostatečných informací nemůže nikterak vyjádřit se pak nakonec v návaznosti na výše uvedené hledí jako na společníka, který s návrhem nesouhlasí. Shodně s Pokornou se domnívám, že výjimku z tohoto pravidla není v zakladatelském právním jednání možné upravit.¹²⁹ Taková výjimka by totiž šla proti výkladovým principům o právním jednání a mohla by rovněž negativně zasáhnout do práv společníka.

Co se týká formy, zasílání a doručování vyjádření společníka k doručenému návrhu rozhodnutí uplatní se dle mého názoru obdobně s níže uvedenými specifiky závěry uvedené ohledně návrhu rozhodnutí v kapitole 4.3.2, a to i s odlišnostmi plynoucími z případného rozhodování per rollam s využitím technických prostředků. Vyjádření společníka k návrhu rozhodnutí považuji za právní jednání společníka, jak ostatně uvádím již výše.

První specifikum představují situace, kdy je rozhodováno o záležitostech, pro které zákon o obchodních korporacích vyžaduje, aby v případě, že je o nich rozhodováno na valné hromadě, bylo rozhodnutí valné hromady osvědčeno veřejnou listinou, tedy ve smyslu ustanovení § 776 odst. 2 zákona o obchodních korporacích notářským zápisem. Zmíněné situace pak blíže určují ustanovení § 172 odst. 1 a § 416 odst. 2 zákona o obchodních korporacích. V případě společnosti s ručením omezeným

---

¹²⁸ Srov. ŠUK, Petr In ŠTENGLOVÁ, HAVEL, CÍLEČEK, KUHN a ŠUK 2013 op. cit., s. 655 nebo POKORNÁ, Jarmila In LASÁK, POKORNÁ, ČÁP, DOLEŽIL a kol. I. díl. 2014 op. cit., s. 975.

¹²⁹ Srov. POKORNÁ, Jarmila In LASÁK, POKORNÁ, ČÁP, DOLEŽIL a kol. I. díl. 2014 op. cit., s. 975.

pak musí být podpis na vyjádření společníka dle ustanovení § 175 odst. 3 zákona o obchodních korporacích úředně ověřen, což u takových rozhodnutí zavádí dvojí režim jejich přijímání v závislosti na tom, zda jsou přijímána na valné hromadě nebo per rollam mimo ni. Tento stav je dle mého názoru třeba především vykládat v jeho prospěch, a to tak, že v jeho důsledku dochází k nižší administrativní a finanční zátěži vyjadřujících se společníků. U akciové společnosti se pak dokonce v souladu s ustanovením § 419 odst. 2 zákona o obchodních korporacích vyžaduje, aby vyjádření¹³⁰ akcionáře mělo rovněž formu veřejné listiny (notářského zápisu). Tento požadavek považuji naopak za problematický, kdy dochází ke značnému zatížení vyjadřujících se akcionářů a ztížení přístupu k institutu rozhodování per rollam v akciové společnosti. Úmyslem zákonodárce bylo možná zavedením tohoto postupu, vytvořit jakési ochranné pravidlo, které vzhledem ke značnému ekonomickému zatížení vyjadřujících se akcionářů, institut rozhodování per rollam především v akciových společnostech s velkým počtem akcionářů, v daných záležitostech prakticky vyloučí. Domnívám se, že *de lege ferenda* by zavedení požadavku úředně ověřeného podpisu na vyjádření akcionáře ve zmíněných případech mělo být dostačující, kdy bude dosaženo stejného stupně ověření totožnosti vyjadřující se osoby a stejně tak časové určení okamžiku podpisu. V uvedených případech pak logicky odpadá možnost rozhodovat o nich způsobem per rollam s využitím technických prostředků, jelikož při takovém postupu nebude možné splnit požadavek úředního ověření podpisu, resp. pojetí vyjádření akcionáře do notářského zápisu. Obdobný názor zastává i Šuk, který mj. zmiňuje, že úředním ověřením podpisu se rozumí jeho legalizace, jejíž provedení je možné jen na listině.¹³¹

Druhé specifikum vychází z otázky určení, komu a kam (na jakou adresu) má být vyjádření společníka k návrhu rozhodnutí zasláno. Výkladem *a contrario* příslušných ustanovení zákona o obchodních korporacích dovodíme, že vyjádření společníka musí být doručeno osobě oprávněné ke svolání valné hromady.¹³² Logicky je pak nutné usuzovat, že v takovém případě je myšlena oprávněná osoba, která společníkovi návrh

---

¹³⁰ Zákon o obchodních korporacích uvádí „rozhodnutí akcionáře“, což považuji za legislativně-technickou chybu.

¹³¹ Srov. ŠUK, Petr In ŠTENGLOVÁ, HAVEL, CÍLEČEK, KUHN a ŠUK. 2013 op. cit., s. 314 a 606.

¹³² Srov. § 176 odst. 1 a § 419 odst. 1 zákona o obchodních korporacích.

rozhodnutí zaslala. V případě, že tak učinil některý z orgánů společnosti nebo jeho člen, je možné při přiměřené aplikaci judikatury Nejvyššího soudu vyjádření společníka doručovat, jak na adresu společnosti, tak případně na adresu bydliště nebo sídla takového člena orgánu.¹³³ Jak jsem uvedl výše, je s ohledem na zmíněné vhodné připojit k zasílanému návrhem rozhodnutí i adresu, na kterou má být vyjádření společníka zasláno, příp. pravidla pro zasílání vyjádření podrobně upravit v zakladatelském právním jednání, případně tuto otázku podrobněji upravit *de lege ferenda*.

Ohledně obsahu vyjádření společníka zákon o obchodních korporacích až na jednu výjimku mlčí. Z povahy rozhodování per rollam, kdy se neuvažuje o diskuzi společníků ohledně návrhu rozhodnutí, ale jde pouze o jeho přijetí či nepřijetí, plyne, že vyjádření společníka by mělo být buďto souhlasné nebo nesouhlasné, resp. souhlas nevyjadřující. Chce-li společník vyjádřit svůj souhlas, musí jeho vyjádření obsahovat výslovný a srozumitelný projev vůle – souhlas s návrhem rozhodnutí, které by dle mého názoru mělo být ve vyjádření alespoň identifikováno. Pro případy, kdy je rozhodováno o záležitostech, pro které zákon o obchodních korporacích vyžaduje, aby v případě, že je o nich rozhodováno na valné hromadě, bylo rozhodnutí valné hromady osvědčeno notářským zápisem, zákon o obchodních korporacích stanoví, že ve vyjádření společníka se uvede i obsah návrhu rozhodnutí, kterého se týká. Při posuzování obsahu vyjádření společníka se pak dle mého názoru s ohledem na jeho povahu bude postupovat podle výkladových ustanovení občanského zákoníku, a to především ustanovení § 555 a násl.

Lze shrnout, že vyjádření společníka k návrhu rozhodnutí k přijetí per rollam je specifické právní jednání představující výkon hlasovacího práva a obdobně se tak na něj uplatní vybraná ustanovení týkající se výkonu hlasovacího práva a posuzování výsledků hlasování na valné hromadě kapitálové společnosti. Domnívám se, že zákonná úprava předmětného institutu vyžaduje *de lege ferenda* výše nastíněné změny, které by měly směřovat k většímu zpřístupnění institutu rozhodování per rollam a usnadnění stanovení, kdo je v konkrétním případě společníkem oprávněným k vyjádření se k návrhu rozhodnutí.

---

¹³³ Srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 10. 2. 2009, sp. zn. 29 Cdo 2863/2008.

4.5 Vliv rozhodování per rollam na práva společníků kapitálové společnosti

V poslední kapitole bych rád rozebral otázky, jestli a případně jaký dopad může mít rozhodování per rollam na práva společníků kapitálové společnosti. Mezi společnická práva, která mohou být rozhodováním per rollam přímo dotčena, je podle mého názoru možné u kapitálových společnostech řadit samotné právo podílet se na řízení společnosti a rovněž právo na informace obecně. V akciové společnosti je zmíněná práva třeba ještě specifikovat a doplnit právo na vysvětlení dle § 357 a násl. zákona o obchodních korporacích (obdobu práva na informace ve společnosti s ručením omezeným dle § 155 a násl. zákona o obchodních korporacích) a právo uplatňovat návrhy a protinavrhy k předloženým návrhům podle § 361 a násl. zákona o obchodních korporacích. Nepřímý dopad pak rozhodování per rollam může mít na širokou škálu společnických práv, a to jak majetkových, tak nemajetkových.

S ohledem na specifika obou typů kapitálových společností a formulaci jednotlivých společnických práv dovozují větší zranitelnost akcionářů akciové společnosti a domnívám se proto, že ohrožení společnických práv hrozí především v případě akciové společnosti, ač ani ve společnosti s ručením omezeným není konflikt vyloučen. I Havel konstatuje, že oproti úpravě obchodního zákoníku zákon o obchodních korporacích podstatně rozšiřuje práva společníka společnosti s ručením omezeným v oblasti kontroly činnosti společnosti a přístupu k informacím, což má plynout ze skutečnosti, že společnost s ručením omezeným je více oddělena od akciového práva a že stojí na pomezí kapitálové a osobní společnosti.¹³⁴ Odborná veřejnost se pak shoduje, že kolize rozhodování per rollam a společnických práv hrozí především v akciové společnosti.¹³⁵

4.5.1 Právo podílet se na řízení společnosti

Právo podílet se na řízení společnosti je spojováno s jeho výkonem na valné hromadě nebo mimo ni.¹³⁶ Z povahy obou způsobů rozhodování plyne, že výkon tohoto

---

¹³⁴ Srov. HAVEL, Bohumil In ŠTENGLOVÁ, HAVEL, CÍLEČEK, KUHN a ŠUK 2013 op. cit., s. 297.

¹³⁵ Srov. ČERNÁ, ŠTENGLOVÁ a ČECH 2012 op. cit., s. 333-334. nebo ČECH 2012 op. cit..

¹³⁶ Srov. FILIP, Václav, Jan LASÁK In LASÁK, POKORNÁ, ČÁP, DOLEŽIL a kol. II. díl. 2014 op. cit., s. 1751.

práva je představován v případě rozhodování na valné hromadě právem účasti na valné hromadě a hlasovacím právem a v případě rozhodování per rollam právem účasti na rozhodování per rollam a právem vyjádřit se k návrhu rozhodnutí, jak ostatně zmiňují i výše. Výkon hlasovacího práva může být zákonem nebo zakladatelským právním jednáním omezen, omezení účasti na valné hromadě, resp. i na rozhodování per rollam, se nepřipouští. To ostatně plyne i z výše uvedených závěrů, že návrh rozhodnutí k přijetí per rollam musí být zaslán všem společníkům kapitálové společnosti na adresy uvedené v příslušných evidencích.

Samotné nahrazování rozhodování na řádně svolané valné hromadě rozhodováním mimo zasedání valné hromady per rollam nepovažují bez dalšího za problematické, kdy již výše dovozují, že z podstaty výkonu práva podílet se na řízení společnosti jsou oba postupy zaměnitelné. Diskutabilní se však jeví posouzení výkladu ustanovení § 181, § 182, § 402 odst. 1 a § 403 zákona o obchodních korporacích pokud jde o rozhodování per rollam o v nich uvedených záležitostech. Zmíněná ustanovení stanovují statutárnímu orgánu kapitálové společnosti povinnost svolat valnou hromadu alespoň jednou za účetní období s tím, že zakladatelské právní jednání může určit, že má být svolána častěji, a rovněž svolat valnou hromadu bez zbytečného odkladu poté, co zjistí, že má společnost (zjednodušeně) vážné ekonomické nebo jiné problémy. Dále se stanoví, že valná hromada projedná účetní závěrku společnosti nejpozději do šesti měsíců od posledního dne předcházejícího účetního období. S ohledem na výše uvedené by se bez dalšího mohlo zdát, že tyto povinnosti statutárního orgánu mohou být rovněž splněny zasláním návrhu rozhodnutí s odpovídajícím obsahem a jeho řádným přijetím společníky kapitálové společnosti. Domnívám se však, že by tento postup byl proti účelu dotčené právní úpravy, kdy by společníkům bylo aplikací postupu rozhodování per rollam upřeno právo účasti na valné hromadě, která je valnou hromadou „výroční“ nebo valnou hromadou rozhodující o výše vypočtených zcela zásadních otázkách fungování společnosti. Tím by jim byla upřena i možnost vzájemné diskuze v rámci bodů jednání valné hromady, která je v takových případech jistě namístě. I Nejvyšší soud totiž uznal, že ve valné hromadě lze spatřovat diskusní fórum, jehož účelem je rozvíjení diskuse mezi akcionáři navzájem, popřípadě mezi akcionáři a funkcionáři

akciové společnosti, pokud se týkají pořadu valné hromady.¹³⁷ Tento závěr lze jistě aplikovat i na poměry společnosti s ručením omezeným.

Domnívám se, že teleologickým výkladem dojdeme k závěru, že ve výše uvedených případech by bylo přinejmenším vhodné postupovat při jejich řešení řádný svoláním valné hromady a nikoli postupem rozhodování per rollam. *De lege ferenda* by bylo vhodné zmíněnou výkladovou nejasnost uvést na pravou míru. Určitou inspirací pak může být např. právní úprava britského Company Act 2006, který výslovně zakazuje aplikaci postupu per rollam v případech odvolání jednatele a auditora před uplynutím jejich funkčních období.¹³⁸ Zřejmě *a contrario* a s odvoláním na ustanovení sec. 281(1) Company Act 2006 je pak dovozováno, že oba zmíněné případy jsou pak jedinými situacemi, kdy se musí konat valná hromada britské obdoby společnosti s ručením omezeným, jinak toto není vyžadováno.¹³⁹ O schvalování účetní závěrky by pak mělo být možné rozhodovat zcela jistě per rollam, a to za splnění podmínky, že budou společníkům předloženy či zpřístupněny veškeré potřebné podklady k jejímu posouzení. Rozhodování per rollam o schválení účetní závěrky pak zmiňuje i Filip s Lasákem.¹⁴⁰ Na druhou stranu se domnívám, že tzv. výroční valná hromada by měla zůstat v kapitálové, zejména v akciové, společnosti zachována.

4.5.2 Právo na informace obecně

Při rozhodování per rollam pak může nastat situace, kdy společník kapitálové společnosti nepovažuje podklady připojené k doručenému návrhu rozhodnutí za postačující k tomu, aby si mohl o předmětných otázkách utvořit řádný a dostatečně podložený úsudek. Společník společnosti s ručením omezeným může v takovém případě využít postupu v souladu s ustanovením § 155 zákona o obchodních korporacích, které mu dává právo požadovat od jednatelů informace o společnosti, a to jak na valné hromadě, tak mimo ni. Jedinou hrozbou v této situaci je pak zmeškání lhůty k doručení vyjádření z důvodu neodpovídající reakce ze strany dotazovaného jednatele společnosti. Lze se domnívat, že by jednatel společnosti měl reagovat bez zbytečného odkladu a, je-

---

¹³⁷ Srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 11. 4. 2000, sp. zn. 32 Cdo 2776/99.

¹³⁸ Viz sec. 288(2) Company Act 2006.

¹³⁹ Srov. MAYSON, FRENCH a RYAN 2011 op. cit., s. 387.

¹⁴⁰ Srov. FILIP, Václav, Jan LASÁK In LASÁK, POKORNÁ, ČÁP, DOLEŽIL a kol. II. díl. 2014 op. cit., s. 1887.

li žádost společníka důvodná, poskytnout požadované informace. Pokud jde o akciovou společnost, zákon označuje výše popsané právo jako právo akcionáře na vysvětlení a jeho výkon *ex lege* fixuje pouze na jednání valné hromady.¹⁴¹ Není tak umožněn jeho výkon mimo valnou hromadu, jako je tomu u společnosti s ručením omezeným.

Řešením by se mohlo jevit analogické užití výše zmíněného ustanovení § 155 zákona o obchodních korporacích, což by však vedlo ke stírání odlišností mezi společnostmi s ručením omezeným a akciovou společností, které mj. zdůrazňuje i Havel (viz výše). S nabídnutým závěrem pak souhlasí i Černá, Štenglová a Čech.¹⁴² Filip s Lasákem zmiňují možnost rozšířit právo na vysvětlení, a to v rámci valné hromady, ale pouze co se týká jeho obsahového rozsahu.¹⁴³

Domnívám se však, že zakotvení práva akcionáře vyžádat si v odůvodněných případech dodatečné podklady by *de lege ferenda* bylo žádoucí. Rovněž si myslím, že upravení zvláštního informačního postupu s možností dožádání informací v zakladatelském právním jednání je jak ve společnosti s ručením omezeným, tak v akciové společnosti možné a na místě. Bylo by tedy vhodné umožnit alespoň v zakladatelském právním jednání koncipovat rozhodování per rollam tak, aby mohly být vždy společníkem kapitálové společnosti dožádány dodatečné informace a podklady potřebné k jeho vyjádření, a to při respektování především lhůty k doručení jeho vyjádření a ochrany před zneužitelností a šikanózním výkonem takového práva. Zákon o obchodních korporacích stanovuje v příslušných ustanoveních subsidiární lhůtu pro doručení vyjádření v délce 15 dní, domnívám se, že, pokud chceme zajistit dostatečnou možnost společníků požadovat a získat dodatečné podklady k návrhu rozhodnutí, měla by být upravena lhůta delší, a to alespoň v zakladatelském právním jednání. Kupříkladu britský Company Act 2006 stanovuje subsidiární zákonnou lhůtu v délce 28 dní.¹⁴⁴

4.5.3 Právo akcionáře uplatňovat návrhy a protinávrhy

Z dikce a povahy příslušných ustanovení zákona o obchodních korporacích lze bez větších problémů dovodit, že právo akcionářů uplatňovat návrhy a protinávrhy je

---

¹⁴¹ Srov. § 357 a násl. zákona o obchodních korporacích.

¹⁴² Srov. ČERNÁ, ŠTENGLOVÁ, a ČECH 2012 op. cit., s. 333.

¹⁴³ Srov. FILIP, Václav, Jan LASÁK In LASÁK, POKORNÁ, ČÁP, DOLEŽIL a kol. II. díl. 2014 op. cit., s. 1623.

¹⁴⁴ Srov. sec. 297(1)(b) Company Act 2006.

v případě rozhodování per rollam zcela potlačeno. Pokud bychom totiž dovodili, že je zmíněné právo aplikovatelné, došlo by dle mého názoru zcela k potlačení principu rozhodování per rollam, který spočívá v rychlejším a méně náročném způsobu přijímání rozhodnutí bez další rozpravy, kdy návrh takového rozhodnutí by měl během rozhodování per rollam zůstat zachován. Obdobný názor pak zastávají i Černá, Štenglová a Čech, ač s určitým prvkem nejistoty.¹⁴⁵ Rovněž je nutné podotknout, že případné návrhy a protinavrhy akcionářů, zejména těch menšinových, mají většinou jen malou šanci na úspěch, avšak mohou i ovlivnit rozhodování ostatních akcionářů. Josková pak uvádí shodný názor.¹⁴⁶

4.5.4 Zneužití většinového principu

S výše uvedenými otázkami pak nepřímou souvisí i problém, který může být spatřován v aplikaci rozhodování per rollam, a tím je možné zneužití většinového principu, který je pro kapitálové společnosti nakonec typický. Zmiňují ho pak ve svém článku Černá, Štenglová a Čech.¹⁴⁷ Většinový společník totiž může postupem per rollam prakticky obejít menšinové společníky, jejichž souhlasné hlasy k přijetí navrhovaného rozhodnutí nepotřebuje. Bez ohledu na jejich názor, pak iniciuje rozhodování per rollam a po splnění všech zákonných náležitostí přijme rozhodnutí, ke kterému bude mít dostačující většinu plynoucí z jeho postavení. To ale nebude platit ve specifických případech, kdy zákon stanoví, že je k přijetí usnesení valné hromady, tedy rozhodnutí přijatého per rollam, i souhlasu dotčeného společníka.¹⁴⁸ Osobně se nedomnívám, že zmíněný problém je natolik závažný jako jiné predestrené. Ostatně i při prosazování svých zájmu na valné hromadě by nakonec většinový společník dosáhl svého, stejně jako postupem rozhodování per rollam.

Z výše uvedeného vyplývá, že rozhodování per rollam má především dopad na omezení možnosti vzájemné rozpravy běžně konané na valné hromadě kapitálové společnosti a stejně tak na právo společníků na informace, resp. na vysvětlení. Potlačení

---

¹⁴⁵ Srov. ČERNÁ, ŠTENGLOVÁ a ČECH 2012 op. cit., s. 333.

¹⁴⁶ Srov. JOSKOVÁ, Lucie. Právo akcionáře podávat návrhy a protinavrhy. *Obchodněprávní revue*. 2014, roč. 6, č. 9, s. 251-257. ISSN 1213-5313. S. 251.

¹⁴⁷ Srov. ČERNÁ, ŠTENGLOVÁ a ČECH 2012 op. cit., s. 333.

¹⁴⁸ K tomu viz kapitola 4.4.1.

práva na návrhy a protinavrhy logicky plyne z povahy rozhodování per rollam. Ač v případě akciové společnosti považuje Černá, Štenglová i Čech úpravu rozhodování per rollam za problematickou a za nešťastné řešení¹⁴⁹, domnívám se, že pečlivým a citlivým nastavením procesu rozhodování per rollam v zakladatelském právním jednání je možné dosáhnout stavu, kdy budou akcionářská práva, zejm. minoritních akcionářů, dotčena minimálně. Ve společnosti s ručením omezeným by pak zásahy do práv společníků plynoucí z rozhodování per rollam měly být i bez další úprav minimální.

Za současné právní úpravy lze případné nedostatky plynoucí z negativního vlivu rozhodování per rollam na práva společníků zřejmě kompenzovat přiměřeným použitím ustanovení o výkonu takových práv na valné hromadě. Domnívám se však, že takové použití může v praxi působit značné obtíže a často by mohlo vést k tomu, že rozhodování per rollam bude neúspěšné.

De lege ferenda pak lze rovněž uvažovat o zavedení více ochranných ustanovení a úpravách, které by společníkům kapitálových společností, zejm. akcionářům, přinesly účinné nástroje především pro uplatňování jejich práv na informace. Vždy však bude nutné respektovat povahu rozhodování per rollam, jakožto rozhodování, které bude již z principu omezovat práva společníků, jež je možné uplatňovat jen na valné hromadě. V případě zákonné úpravy *de lege ferenda* nebo úpravy v zakladatelském právním jednání bude nutné stanovit takové postupy, aby nedošlo k naprostému znegování povahy rozhodování per rollam, které by pak mohlo působit fakticky ještě větší problémy.

---

¹⁴⁹ Srov. ČERNÁ, ŠTENGLOVÁ a ČECH 2012 op. cit., s. 333. nebo ČECH 2012 op. cit.

Závěr

Rozhodování *per rollam* je fakultativním specifickým způsobem většinového rozhodování společníků kapitálových společností (společnosti s ručením omezeným a akciové společnosti) mimo zasedání valné hromady, resp. bez jejího faktického konání či svolání. Jedná se o alternativní postup k rozhodování na valné hromadě kapitálové společnosti, nikoli však o rozhodování společníků mimo samotný institut valné hromady, jehož postup je primárně upraven zákonem o obchodních korporacích, a to o otázkách spadajících do působnosti valné hromady, které se zásadně vyznačuje nižšími ekonomickými a administrativními nároky. Při rozhodování *per rollam* však může docházet k omezení některých společnických práv především informační povahy. Specifická a podrobnější úprava postupu rozhodování *per rollam* v zakladatelských právních jednáních kapitálových společností je pak v zásadě možná za respektování právní úpravy obsažené v zákoně o obchodních korporacích. V některých případech se pak jeví i jako žádoucí.

Účinná právní úprava rozhodování *per rollam* může na první pohled působit jednoznačně, avšak s ohledem na závěry nabídnuté v rámci jednotlivých kapitol práce plynoucí z provedené analýzy a právního rozboru, lze konstatovat, že přináší i problematické a výkladově sporné otázky. V práci jsem se zaměřil na ty dle mého názoru nejzásadnější, zhodnotil jsem je, nabídl jejich výklad a ve většině případů jsem navrhl alespoň rámcové možnosti dalšího vývoje právní úpravy *de lege ferenda*.

S ohledem na skutečnost, že institut rozhodování *per rollam* v kapitálových společnostech není v odborné literatuře zásadně hlouběji rozebírán a jeho právní úprava je poměrně strohá, byl jsem nucen ke splnění cíle práce vycházet z popisné a analytické metody a za užití právní argumentace dovozovat aplikaci jiných ustanovení zákona o obchodních korporacích, zejména těch týkající se rozhodování na valné hromadě kapitálových společností, což je z povahy předmětného institutu jistě možné. Podpůrným užitím komparativní metody se zahraniční právní úpravou bylo podle mého názoru dosaženo komplexnějšího výkladu vybraných konkrétních otázek rozhodování *per rollam*. Slovenská i britská právní úprava jistě, jak plyne z textu práce, nabízejí především inspirační zdroje pro případnou právní úpravu *de lege ferenda*. Domnívám

se, že tento postup poskytl dostatečné argumenty pro závěry v dílčích otázkách práce, jak jsou prezentovány v jednotlivých kapitolách.

Judikatura citovaná v textu práce se v drtivé většině týkala rozhodování na valné hromadě kapitálových společností, což plyne především z faktu, že relevantní judikatura týkající se institutu rozhodování per rollam prakticky chybí. S ohledem na možnou analogickou či přiměřenou aplikaci vybraných ustanovení týkající se rozhodování valné hromady i na rozhodování per rollam je to však řešení možné. Domnívám se však, že lze v budoucnu očekávat bohatší judikaturní závěry na některé mnou předestřené otázky, které jistě více napoví o správném výkladu příslušných zákonných ustanovení.

Na závěr lze říci, že dokud nebude k dispozici více odborných a judikaturních názorů, je na místě doporučit provedení důsledné úpravy rozhodování per rollam v zakladatelských právních jednáních kapitálových společností při respektování účinné právní úpravy zákona o obchodních korporacích. Na místě se zejména jeví prohloubení informačních práv společníků kapitálových společností, především pak akcionářů v akciových společnostech, stanovení mechanismu spolehlivého určení společníků kapitálových společností oprávněných vyjádřit se ke konkrétnímu návrhu rozhodnutí či bližší specifikace obsahových a formálních náležitostí návrhu rozhodnutí apod. O obdobných otázkách je pak logicky vhodné uvažovat i *de lege ferenda*.

Domnívám se však, že ač může rozhodování per rollam skýtat problematické a sporné aspekty, není to důvodem k jeho zavržení a nevyužívání. Pouze aktivním využíváním tohoto institutu může být dosaženo zpřesnění a kultivace jeho právní úpravy a odborného výkladu.

Seznam zkrácených názvů

směrnice o výkonu akcionářských práv	směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/36/ES ze dne 11. 7. 2007 o výkonu některých práv akcionářů ve společnostech s kótovanými akciemi, ve znění pozdějších předpisů
zákon o obchodních korporacích	zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích), ve znění pozdějších předpisů
občanský zákoník	zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů
obchodní zákoník	zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů
zákon o přeměnách	zákon č. 125/2008 Sb., o přeměnách obchodních společností a družstev, ve znění pozdějších předpisů
zákon o podnikání na kapitálovém trhu	zákon č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů
zákon o veřejných rejstřících	zákon č. 304/2013 Sb., o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob, ve znění pozdějších předpisů
zákon o akciové transparentnosti	zákon č. 134/2013 Sb., o některých opatřeních ke zvýšení transparentnosti akciových společností a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů
zákon o elektronickém podpisu	zákon č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu a o změně některých dalších zákonů (zákon o elektronickém podpisu), ve znění pozdějších předpisů
slovenský obchodní zákoník	zákon č. 513/1991 Zb., obchodný zákonník, ve znění pozdějších předpisů

slovenský občanský zákoník	zákon č. 40/1964 Zb., občianský zákonník, ve znění pozdějších předpisů
slovenský zákon o elektronickém podpisu	zákon č. 215/2002 Z. z., o elektronickom podpise a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ve znění pozdějších předpisů
Company Act 2006	zákon Spojeného království Velké Británie a Severního Irska 2006 c. 45, Company Act 2006, ve znění pozdějších předpisů
Companies Act 1985	zákon Spojeného království Velké Británie a Severního Irska 1985 c. 6, Companies Act 1985, ve znění pozdějších předpisů
zákon o společnostech s ručením obmezeným	zákon z 6. března 1906, č. 58 ř.z., o společnostech s ručením obmezeným

Seznam citované a použité literatury a dalších zdrojů

Právní předpisy České republiky

1. Zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích), ve znění pozdějších předpisů. In: ASPI [právní informační systém]. Wolters Kluwer ČR [cit. 25. 2. 2015].
2. Zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů. In: ASPI [právní informační systém]. Wolters Kluwer ČR [cit. 25. 2. 2015].
3. Zákon č. 125/2008 Sb., o přeměnách obchodních společností a družstev, ve znění pozdějších předpisů. In: ASPI [právní informační systém]. Wolters Kluwer ČR [cit. 25. 2. 2015].
4. Zákon č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů. In: ASPI [právní informační systém]. Wolters Kluwer ČR [cit. 25. 2. 2015].
5. Zákon č. 304/2013 Sb., o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob, ve znění pozdějších předpisů. In: ASPI [právní informační systém]. Wolters Kluwer ČR [cit. 25. 2. 2015].
6. Zákon č. 134/2013 Sb., o některých opatřeních ke zvýšení transparentnosti akciových společností a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů. In: ASPI [právní informační systém]. Wolters Kluwer ČR [cit. 25. 2. 2015].
7. Zákon č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu a o změně některých dalších zákonů (zákon o elektronickém podpisu), ve znění pozdějších předpisů. In: ASPI [právní informační systém]. Wolters Kluwer ČR [cit. 25. 2. 2015].

Právní předpisy EU, zahraniční a historické právní předpisy

1. SLOVENSKÁ REPUBLIKA. Zákon č. 40/1964 Zb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů. Dostupný z: <http://jaspi.justice.gov.sk/>.
2. SLOVENSKÁ REPUBLIKA. Zákon č. 513/1991 Zb., obchodný zákoník, ve znění pozdějších předpisů. Dostupný z: <http://jaspi.justice.gov.sk/>.
3. SLOVENSKÁ REPUBLIKA. Zákon č. 215/2002 Z. z., o elektronickom podpise a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ve znění pozdějších předpisů. Dostupný z: <http://jaspi.justice.gov.sk/>.
4. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/36/ES ze dne 11. 7. 2007 o výkonu některých práv akcionářů ve společnostech s kótovanými akciemi, ve znění pozdějších předpisů. In: EUR-lex [právní informační systém]. Úřad pro publikace Evropské unie [cit. 25. 2. 2015]. Dostupné z: <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?qid=1424864762522&uri=CELEX:02007L0036-20140702>.
5. SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ VELKÉ BRITÁNIE A SEVERNÍHO IRSKA. Zákon 2006 c. 45, Company Act 2006, ve znění pozdějších předpisů. Dostupný z: <http://www.legislation.gov.uk/ukpga/2006/46/contents>.

6. SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ VELKÉ BRITÁNIE A SEVERNÍHO IRSKA. Zákon 1985 c. 6, Companies Act 1985, ve znění pozdějších předpisů. Dostupný z: <http://www.legislation.gov.uk/ukpga/2006/46/contents>.
7. zákon z 6. března 1906, č. 58 ř.z., o společnostech s ručením omezeným. In: ASPI [právní informační systém]. Wolters Kluwer ČR [cit. 25. 2. 2015].

Monografie

1. BARTOŠÍKOVÁ, Miroslava a Ivana ŠTENGLOVÁ. *Společnost s ručením omezeným*. 2. vyd. Praha: C.H. Beck, 2006, xvii, 660 s. ISBN 80-7179-441-4.
2. BĚLOHLÁVEK, Alexander J. a kol. *Komentář k zákonu o obchodních korporacích*. Plzeň: Aleš Čeněk, 2013, 2733 s. ISBN 978-80-7380-451-0.
3. ČERNÁ, Stanislava a Petr ČECH. *Pocta Ivaně Štenglové k sedmdesátým narozeninám: právo společností - ohlédnutí za dvěma desetiletími účinnosti obchodního zákoníku*. Praha: C.H. Beck, 2012, xv, 288 s. ISBN 978-80-7400-262-5.
4. DĚDIČ, Jan. *Obchodní zákoník: komentář*. 1. vyd. Praha: Polygon, 2002, 847 s. ISBN 80-7273-071-1.
5. DVOŘÁK, Tomáš. *Valná hromada s. r. o.* 1. vyd. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2011, xxviii, 435 s. ISBN 978-80-7357-710-0.
6. ELIÁŠ, Karel. *Obchodní zákoník: praktické poznámkové vydání s výběrem z judikatury od roku 1900*. 5. přeprac. a rozš. vyd. Praha: Linde, 2006, 975 s. ISBN 80-7201-624-5.
7. ELIÁŠ, Karel. *Společnost s ručením omezeným*. 1. vyd. Praha: Prospektrum, 1997, 254 s. ISBN 80-7175-047-6.
8. ELIÁŠ, Karel, Miroslava BARTOŠÍKOVÁ a Jarmila POKORNÁ. *Kurs obchodního práva: právnické osoby jako podnikatelé*. 5. vyd. Praha: Beck, 2005, XXXVI, 617 s. ISBN 80-7179-391-4.
9. HOLEJŠOVSKÝ, Josef. *Valné hromady společností s ručením omezeným*. Praha: C.H.Beck, 2011, 526 s. ISBN 978-80-7400-391-2.
10. HULMÁK, Milan a kol. *Občanský zákoník V.: Závazkové právo: zvláštní část (§ 2055-3014). Komentář*. 1. vyd. Praha: C.H. Beck, 2014, xxv, 2046 s. ISBN 978-80-7400-287-8.
11. CHALUPA, Ivan a David REITERMAN. *Cenné papíry: základy soukromého práva IV*. 1. vyd. V Praze: C.H. Beck, 2014, xvi, 219 s. ISBN 978-80-7400-542-8.
12. LASÁK, Jan, Jarmila POKORNÁ, Zdeněk ČÁP, Tomáš DOLEŽIL a kol. *Zákon o obchodních korporacích – Komentář*. I. díl. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2014, 1608 s. ISBN 978-80-7478-537-5.
13. LASÁK, Jan, Jarmila POKORNÁ, Zdeněk ČÁP, Tomáš DOLEŽIL a kol. *Zákon o obchodních korporacích - Komentář*. II. díl. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2014, 1264 s. ISBN 978-80-7478-537-5.

14. LAVICKÝ, Petr a kol. *Občanský zákoník I. Obecná část (§ 1-654). Komentář*. 1. vyd. Praha: C.H.Beck, 2014, xx, 2380 s. ISBN 978-80-7400-529-9.
15. MAYSON, Stephen, Derek FRENCH a Christopher RYAN. *Mayson, French & Ryan on company law : 2011-2012*. Oxford: Oxford University Press, 2011, cxv, 755 s. ISBN 978-0-19-960900-0.
16. PATAKYOVÁ, Mária a kol. *Obchodný zákoník. Komentár*. 4. vyd. Bratislava: C.H.Beck, 2013, 1704 s. ISBN 978-80-89603-12-1.
17. PELIKÁNOVÁ, Irena a Stanislava ČERNÁ. *Obchodní právo. Společnosti obchodního práva a družstva*. II. díl. 1. vyd. Praha: ASPI-Wolters Kluwer, 2006, 545 s. ISBN 80-7357-149-8.
18. POKORNÁ, Jarmila, Josef HOLEJŠOVSKÝ, Jan LASÁK, Milan PEKÁREK a kol. *Obchodní společnosti a družstva*. 1. vyd. Praha: C.H. Beck, 2014, xxx, 414 s. ISBN 978-80-7400-475-9.
19. ROZEHNAL, Aleš a kol. *Obchodní právo*. Plzeň: Aleš Čeněk, 2014, 730 s. ISBN 978-80-7380-524-1.
20. SUCHOŽA, Jozef, Ján HUSÁR a kol. *Obchodné právo*. 1. vyd. Bratislava: Iura Edition, 2009, 1100 s. ISBN 978-80-8078-290-0.
21. SVEJKOVSKÝ, Jaroslav. *Právnícké osoby v novém občanském zákoníku: komentář: [§118-418]*. 1. vyd. Praha: C.H. Beck, 2013, 522 s. ISBN 978-80-7400-423-0.
22. ŠTENGLOVÁ, Ivana, Stanislav PLÍVA, Miloš TOMSA a kol. *Obchodní zákoník: komentář*. 13. vyd. Praha: C.H. Beck, 2010, 1447 s. ISBN 978-80-7400-354-7.
23. ŠTENGLOVÁ, Ivana, Bohumil HAVEL, Filip CÍLEČEK, Petr KUHN a Petr ŠUK. *Zákon o obchodních korporacích: komentář*. Praha: C.H. Beck, 2013, 994 s. ISBN 978-80-7400-480-3.
24. ŠVARC, Zbyněk a kol. *Základy obchodního práva po rekodifikaci soukromého práva*. 4. vyd. Plzeň: Aleš Čeněk, 2014, 510 s. ISBN 978-80-7380-504-3.
25. ŠVESTKA, Jiří, Jan DVOŘÁK, Josef FIALA a kol.. *Občanský zákoník: komentář. Svazek I*. 1. vyd. Praha: Wolters Kluwer, 2014, lxv, 1667 s. ISBN 978-80-7478-370-8.
26. ŠVESTKA, Jiří, Jan DVOŘÁK, Josef FIALA a kol.. *Občanský zákoník: komentář. Svazek V*. 1. vyd. Praha: Wolters Kluwer, 2014, xxxii, 1667 s. ISBN 978-80-7478-638-9.

Články

1. ČERNÁ, Stanislava a Lucie JOSKOVÁ. K postavení likvidátora. *Právní rádce*. 2011, roč. 19., č. 5, s. 21-31. ISSN 1210-4817.
2. DĚDIČ, Jan. K právní povaze usnesení valné hromady v rekodifikaci soukromého práva. *Obchodněprávní revue*. 2011. roč. 3, č. 11, s. 325-332. ISSN 1213-5313.

3. FORST, Adam. Písemná forma dle nového občanského zákoníku – pouze zdánlivá formalita. *Právní rádce*. 2014, roč. 22, č. 11, s. 22-27. ISSN 1210-4817.
4. HAVEL, Bohumil. Společnost s ručením omezeným na úsvitu rekodifikace. *Obchodněprávní revue*. 2011, roč. 3, č. 12, s. 351-355. ISSN 1213-5313.
5. HOLEJŠOVSKÝ, Josef. Rozhodnutí mimo valnou hromadu. *Obchodněprávní revue*. 2011, roč. 3, č. 6, s. 163-169. ISSN 1213-5313.
6. HOLEJŠOVSKÝ, Josef. VRCHNÍ SOUD V PRAZE: Možnost rozhodovat per rollam u společnosti s ručením omezeným nepodřídíví se zákonu o obchodních korporacích; zápis označení druhů podílů do obchodního rejstříku. *Obchodněprávní revue*. 2015, roč. 7, č. 1, s. 27-29. ISSN 1213-5313.
7. JOSKOVÁ, Lucie. Právo akcionáře podávat návrhy a protinávhrhy. *Obchodněprávní revue*. 2014, roč. 6, č. 9, s. 251-257. ISSN 1213-5313.
8. SCHINDLER, Petr Filip. Stručná úvaha o rozhodování per rollam u společností s ručením omezeným ve stávající a nové úpravě obchodního práva. *Ad notam*. 2013, roč. 19, č. 3, s. 3-5. ISSN 1211-0558.

Internetové zdroje

1. BÁLEK, Jiří a Štefan REHÁK. OBCZAN LIVE – Interpretační beseda o aktuálních výkladových výzvách rekodifikace. *Právní prostor* [online]. 2014 [cit. 17. 2. 2015]. Dostupné z: <http://www.pravniprostor.cz/clanky/rekodifikace/obczan-live-interpretacni-beseda-o-aktualnich-vykladovych-vyzvach-rekodifikace>.
2. BANERJEE, Nigel, Edward COLLIER a Keith WALMSLEY. ICSA Guidance on Written Resolutions. INSTITUTE OF CHARTERED SECRETARIES AND ADMINISTRATORS. *ICSA* [online]. 2008 [cit. 21. 2. 2015]. Dostupné z: <https://www.icsa.org.uk/assets/files/pdfs/081104%20-%20Written%20Resolutions.pdf>.
3. ČECH, Petr. A.s. po rekodifikaci. [online]. 2012 [cit. 13. 1. 2015]. Dostupné z: <http://obcanskyzakonik.justice.cz/infocentrum/media/as-po-rekodifikaci/>.
4. ČERNÁ, Stanislava, ŠTENGLOVÁ, Ivanka a ČECH, Petr. Co přinese zákon o obchodních korporacích kapitálovým obchodním společnostem, jejich společníkům a věřitelům? [online]. 2012 [cit. 13. 1. 2015]. s. 325-334. Dostupné z: <http://www.law.muni.cz/dokumenty/20945>.
5. Důvodová zpráva k návrhu zákona o některých opatřeních ke zvýšení transparentnosti akciových společností a o změně dalších zákonů. [online]. [cit. 17. 2. 2015]. Dostupné z: <http://www.psp.cz/sqw/text/orig2.sqw?idd=96350>.
6. Důvodová zpráva k zákonu č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech. [online]. [cit. 19. 2. 2015]. Dostupné z: <http://obcanskyzakonik.justice.cz/fileadmin/Duvodova-zprava-k-ZOK.pdf>.
7. Možnost kumulativního hlasování v a.s. a s.r.o. DBK PARTNERS, advokátní kancelář. *DBK PARTNERS* [online]. 2013 [cit. 13. 1. 2015]. Dostupné z: <http://www.dbkp.cz/cs/moznost-kumulativniho-hlasovani-v-sro>.

Soudní rozhodnutí

1. rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 1 Odon 2/97, ze dne 30. 4. 1997, uveřejněný v *Právní rozhledy*. 1997, roč. 5, č. 8, s. 429-430.
2. rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 1 Odon 88/97, ze dne 17. 12. 1997, uveřejněný pod č. 65 v *Soudní judikatura*. 1998, roč. 2, č. 8, s. 182-188.
3. rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 28 Cdo 1070/2011, ze dne 1. 2. 2012. Dostupný z:
http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_nsf/WebSearch/21214346582AFE24C1257B57003D3996?openDocument&Highlight=0,
4. rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Odo 1061/2004, ze dne 29. 11. 2005. Dostupný z: <http://kraken.slv.cz/29Odo1061/2004>.
5. rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Cdo 2863/2008, ze dne 10. 2. 2009. Dostupný z:
http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_nsf/WebSearch/EDCD6EA0C482D868C1257A4E0065D451?openDocument&Highlight=0,
6. rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 32 Cdo 500/2000, ze dne 1. 6. 2000. Dostupný z: http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_nsf/WebSearch/C012429D5AE69A9FC1257A4E0067B671?openDocument&Highlight=0,
7. rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 32 Cdo 2484/2012, ze dne 10. 12. 2013. Dostupný z:
http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_nsf/WebSearch/F5E625FBA1050934C1257C52004DF6A4?openDocument&Highlight=0,
8. rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 33 Cdo 3210/2007, ze dne 30. 10. 2009. Dostupný z:
http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_nsf/WebSearch/28F1CB5F9CEE8B36C1257A4E00655726?openDocument&Highlight=0,
9. usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Cdo 2838/2011, ze dne 29. 4. 2013. Dostupné z:
http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_nsf/WebSearch/611BF22852456195C1257B82005463FD?openDocument&Highlight=0,
10. usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Cdo 3631/2010, ze dne 29. 11. 2011. Dostupné z:
http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_nsf/WebSearch/902741BE970726B9C1257A4E006AB92F?openDocument&Highlight=0,
11. usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Odo 634/2005, ze dne 20. 9. 2006. Dostupné z:
http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_nsf/WebSearch/0B7B9C64845E62BDC1257A4E0069AC07?openDocument&Highlight=0,
12. usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Odo 1381/2006, ze dne 27. 8. 2008. Dostupné z:

- [http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/WebSearch/12B0B532BD82822BC1257A4E0067B835?openDocument&Highlight=0,.](http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/WebSearch/12B0B532BD82822BC1257A4E0067B835?openDocument&Highlight=0,)
13. usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Cdo 4223/2007, ze dne 3. 2. 2009. Dostupné z:
[http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/WebSearch/57DBD8F4C7D324DEC1257A4E00658A9D?openDocument&Highlight=0,.](http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/WebSearch/57DBD8F4C7D324DEC1257A4E00658A9D?openDocument&Highlight=0,)
  14. usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Odo 548/2001, ze dne 12. 3. 2002. Dostupné z:
[http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/WebSearch/C58F77C1EB196482C1257A4E00655053?openDocument&Highlight=0,.](http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/WebSearch/C58F77C1EB196482C1257A4E00655053?openDocument&Highlight=0,)
  15. usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Cdo 1982/2011, ze dne 24. 10. 2012. Dostupné z:
[http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/WebSearch/E704414C178E4E37C1257AC3002C115E?openDocument&Highlight=0,.](http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/WebSearch/E704414C178E4E37C1257AC3002C115E?openDocument&Highlight=0,)
  16. usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Odo 1233/2006, ze dne 1. 8. 2007. Dostupné z:
[http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/WebSearch/50690D2F2176ED39C1257A4E0064E6D9?openDocument&Highlight=0,.](http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/WebSearch/50690D2F2176ED39C1257A4E0064E6D9?openDocument&Highlight=0,)
  17. usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Cdo 3844/2011, ze dne 29. 8. 2013. Dostupné z:
[http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/WebSearch/B9039259D560B9CC1257BFA0045871C?openDocument&Highlight=0,.](http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/WebSearch/B9039259D560B9CC1257BFA0045871C?openDocument&Highlight=0,)
  18. usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Cdo 1717/2011, ze dne 20. 6. 2012. Dostupné z:
[http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/WebSearch/BD2DDE90003E7869C1257A670035F678?openDocument&Highlight=0,.](http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/WebSearch/BD2DDE90003E7869C1257A670035F678?openDocument&Highlight=0,)
  19. usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 32 Cdo 2776/99, ze dne 11. 4. 2000, uveřejněné pod číslem 24/2001 *Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek*. Dostupné z:
[http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/WebSearch/1942DF7E0A45B442C1257BD6003A2D63?openDocument&Highlight=0,.](http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/WebSearch/1942DF7E0A45B442C1257BD6003A2D63?openDocument&Highlight=0,)
  20. usnesení Vrchního soudu v Olomouci sp. zn. 5 Cmo 179/2011, ze dne 6. 12. 2011. Dostupné z: <http://kraken.slv.cz/VSO5Cmo179/2011>.
  21. usnesení Vrchního soudu v Praze sp. zn. 7 Cmo 171/2014, ze dne 20. 10. 2014, uveřejněné v *Obchodněprávní revue*. 2015, roč. 7, č. 1, s. 27-29.

Abstrakt

Rozhodování mimo valnou hromadu kapitálových společností (per rollam)

Cílem diplomové práce je zejména za užití popisné a analytické metody a právní argumentace analyzovat právní úpravu rozhodování mimo valnou hromadu kapitálových společností (per rollam) obsaženou v občanském zákoníku a zvláště pak v zákoně o obchodních korporacích, zaměřit se na její specifika a možné výkladové problémy vybraných otázek, zhodnotit dopad rozhodování per rollam na práva společníků kapitálových společností a v neposlední řadě navrhnout rámcové možnosti dalšího vývoje právní úpravy *de lege ferenda*. Podpůrně je použito komparativní metody s britskou a slovenskou právní úpravou.

Diplomová práce je členěna do čtyř kapitol, z nichž každá je dále dělena na podkapitoly a zakončena dílčím shrnutím. Po úvodním vymezení pojmu kapitálové společnosti a nastínění jejich charakteristických znaků v první kapitole se v kapitole druhé věnuji obecnému rozboru valné hromady s důrazem na možné a alternativní způsoby rozhodování na a mimo ni a otázku povahy usnesení valné hromady. Ve třetí kapitole je rozebráno a obecně představeno samotné rozhodování per rollam v kapitálových společnostech, je zmíněna jeho právní úprava, specifika a vymezena povaha rozhodnutí přijatého tímto způsobem. Ve čtvrté nejobsáhlejší kapitole jsou podrobněji rozebrány konkrétní vybrané otázky, jež autor považuje v rámci rozhodování per rollam v kapitálových společnostech za nejzásadnější. V jednotlivých podkapitolách jsou řešeny otázky, kdo je v kapitálové společnosti osobou oprávněnou zaslat návrh rozhodnutí k jeho přijetí per rollam, kdo jsou adresáti návrhu, jakým způsobem je můžeme určit a jaké formální a obsahové náležitosti musí návrh splňovat. Dále jsou to otázky oprávnění společníka vyjádřit se k doručenému návrhu, otázka následků různých způsobů reakce společníka a její náležitosti. V poslední podkapitole je uvedena úvaha o vlivu rozhodování per rollam na práva společníků kapitálových společností.

Závěr diplomové práce je především zhodnocením použité metodiky práce a souhrnem poznatků získaných analýzou rozhodování per rollam v kapitálových společnostech. Rovněž v něm autor zmiňuje zásadní témata, jež by neměla zůstat opomenuta v zakladatelských právních jednáních kapitálových společností a o nichž je vhodné uvažovat v rámci právní úpravy *de lege ferenda*.

Abstract

Decision making outside the general meeting of limited companies (per rollam)

The aim of the thesis is particularly using the descriptive and the analytical method and the legal argumentation to analyse the legal regulation of the decision making outside the general meeting of limited companies (per rollam) contained in Civil Code and especially in Business Corporations Act, to focus of its specifics and possible interpretational problems of selected topics, to assess the impact of the per rollam decision making on rights of members of limited companies and last but not least to suggest framework possibilities for the further development of the legal regulation *de lege ferenda*. Alternatively, the comparative method with the British and Slovak legal regulation is used.

The thesis is divided into four chapters; each of them is further divided into subchapters and closed with a partial summary. After the initial definition of the limited company and outlining its characteristics in the first chapter, the second chapter is devoted to the general analysis of the general meeting with an emphasis on possible alternative ways of decision making on and outside the meeting and to the question of the nature of the general meeting's resolution. In the third chapter the per rollam decision making in limited companies is analysed and generally introduced, the relevant legal regulation and its specifics are mentioned and the nature of the resolution adopted by such a procedure is defined. In the fourth most comprehensive chapter the specific selected questions, which the author considers within the per rollam decision making in limited companies as most essential, are discussed. In subchapters there are addressed questions, who is within the limited company the person authorised to submit the proposal of the decision to be adopted per rollam, who are addressees of such a proposal and which formal and content requirements must the proposal meet. Further, the question of the authorization of a member of the limited company to react on the delivered proposal is addressed, as well as the question of consequences associated with different ways of member's response and its requirements. In the last subchapter the reasoning on the impact of the per rollam decision making on rights of members of limited companies is listed.

The conclusion of the thesis is mainly an evaluation of the methodology used in the thesis and a summary of findings obtained by analysing the per rollam decision making in limited companies. Also in the conclusion the author mentions fundamental issues which should not be neglected in funding documents of limited companies and which should be considered as appropriate for legal regulation *de lege ferenda*.

Název práce a klíčová slova

Název práce v českém jazyce

Rozhodování mimo valnou hromadu kapitálových společností (per rollam)

Název práce v anglickém jazyce

Decision making outside the general meeting of limited companies (per rollam)

Klíčová slova

kapitálová společnost, rozhodování mimo valnou hromadu, per rollam, společnost s ručením omezeným, akciová společnost

Key words

limited company, decision making outside the general meeting, per rollam, private limited company, public limited company